

ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ Μ. ΜΑΛΙΚΟΥΤΗ

Βοηθού του Γλωσσολογικού Σπουδαστηρίου

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

Ὁ Γεώργιος Ν. Χατζιδάκις ἐγεννήθη ἐν Μύρθῳ Ἀγίου Βασιλείου Κρήτης τὴν 12ην Νοεμβρίου 1848, ἀπέθανε δ' ἐν Ἀθήναις τὴν 26ην Ἰουνίου 1941.

Νέος εἰσέτι ἐπολέμησε κατὰ τὴν κρητικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866, τὸ δὲ 1868 ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου εἶχον ἤδη προσφύγει ἡ μήτηρ μετὰ τῶν ἀδελφῶν του.

Ἐκτοτε ἀνακόψας τὸν ἔργῳ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς μητρὸς Κρήτης ἀγῶνα, παρέμεινεν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπεδόθη μετ' ἀξιοθαυμάστου θελήσεως καὶ ἐπιμονῆς εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλλιπεστάτης μέχρι τότε μορφώσεως αὐτοῦ. Οὐδέποτε δ' ὅμως ἐλησμόνησε τὸ πρὸς τὴν πατρίδα ὀφειλόμενον χρέος, διὸ καὶ εἰς ἡλικίαν πενήκοντα περίπου ἐτῶν, ὥριμος πλέον καὶ διεθνοῦς κύρους ἐπιστήμων, ἐπανῆλθεν εἰς Κρήτην (1897), ἵνα κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν αὐτῆς ἀγωνισθῇ ἐκ νέου πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος.

Ἐν Ἀθήναις συνεπλήρωσεν εἰς διάστημα πέντε ἐτῶν (1868–1873), κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὸ ἰδιωτικὸν σχολεῖον τοῦ Μανούσου, ἀργότερον δ' εἰς τὸ Β' Γυμνάσιον Ἀθηνῶν τὰς ἐγκυκλίους σπουδάς, ἐν συνεχείᾳ δ' ἐνεγράφη (1873) εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐξ ἧς ἔλαβε πτυχίον τὸ 1877.

Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τῶν ἐν Ἀθήναις σπουδῶν ὁ Χ. ηὐτύχησε νὰ παρακολουθήσῃ τὰς παραδόσεις διαπρεπεστάτων καθηγητῶν, κυρίως δὲ καὶ πρὸ πάντων νὰ καταστῇ διακεκριμένος καὶ πεφιλημένος μαθητὴς τοῦ πολλοῦ Κόντου, παρ' οὗ ἐμνήθη τὰ προβλήματα τῆς φιλολογικῆς ἐπιστήμης καὶ ὠπλίσθη μὲ ζηλευτὴν ἑλληνομάθειαν.

Εὐθὺς μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου διαγωνισθεὶς ἔτυχεν ὑποτροφίας, μετέβη δ' εἰς Γερμανίαν πρὸς σπουδὴν τῆς γλωσσολογίας.

Κατ' ἑξοχὴν δημιουργημάτων τοῦ γερμανικοῦ πνεύματος διήνυε τότε ἡ νεαρὰ εἰσέτι ἐπιστήμη αὕτη βίον ὀλίγων μόλις δεκαετηρίδων. Ἐν τούτοις τὰ ἐπιστημονικὰ πορίσματα αὐτῆς ἦσαν τοσαύτης σπουδαιότητος, ἡ δ' ἀνάπτυξις

της τόσον ταχεῖα, ὥστε διαλύσασα ἐνωρὶς τὴν δυσπιστίαν μεθ' ἧς τὸ πρῶτον ὑπεδέχθη αὐτὴν ὁ κόσμος τῶν κλασσικῶν φιλολόγων, εἶχεν ἤδη ἐπιτύχει τὴν ἀναγνώρισίν της ὡς ἀδελφῆς τῆς φιλολογίας ἐπιστήμης, ἰσοτίμου καὶ αὐτοτελοῦς.

Ὅτε ὁ Χ. ἦλθεν εἰς Γερμανίαν, ἡ γλωσσολογία ἐκαλλιεργεῖτο ὑπὸ ἀνδρῶν διαπρεπεστάτων, θεμελιωτῶν ὑγιoῦς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης. Μαθητεύσας παρὰ τοιούτοις διδασκάλοις ὁ Ἕλλην ὑπότροφος, ὅστις ἦτο ἤδη ὠπλισμένος διὰ θαυμασίας φιλολογικῆς προπαιδείας καὶ βαθείας ἑλληνομαθείας, δὲν ἐβράδυνε νὰ κατακτήσῃ τὴν ἐπιστήμην ἣν ἐξελέξατο καὶ νὰ ἀποβῇ, ἐπιστρέφων εἰς Ἑλλάδα, εἰσηγητὴς καὶ θεμελιωτὴς ταύτης ἐν τῇ χώρᾳ του.

Ἐν Γερμανίᾳ παρέμεινεν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη (1877 — 1880) φοιτήσας διαδοχικῶς εἰς τὰ πανεπιστήμια Λιψίας, Ἰένης καὶ Βερολίνου. Κατὰ τὰ ἔτη τῶν σπουδῶν του διήκουσε τῶν παραδόσεων τῶν κορυφαίων γλωσσολόγων τῆς ἐποχῆς Windisch, Curtius, Cappelier, Sievers, κυρίως δὲ τῶν K. Brugmann καὶ B. Delbrück, οὓς ἀπεκάλει πάντοτε μετ' εὐγνωμοσύνης μεγάλους διδασκάλους του.

Εἰς Ἀθήνας ἐπανῆλθε τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1881. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὑποβαλὼν διατριβὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Περὶ τῶν εἰς -ους συνηρημένων τῆς β' κλίσεως καὶ τῶν εἰς -ος οὐδετέρων ὀνομάτων τῆς γ' ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ» ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας, τὸ δὲ 1883 ἀνηγορεύθη ὑφηγητὴς, ὑποστηρίξας τὴν «Περὶ φθογγολογικῶν νόμων καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς νέας Ἑλληνικῆς» διατριβὴν αὐτοῦ. Τέλος τὸ 1885 ἐξελέγη ἑκτακτος, τὸ δὲ 1890 τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Γλωσσολογίας καὶ Ἰνδικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

Τὸ ἔργον ὅπερ ἐπετέλεσεν ἀπὸ πανεπιστημιακῆς καθέδρας ὁ Χ. ὑπῆρξε μέγα. Ἀκαταπόνητος καὶ πάνσοφος διδάσκαλος ἐποδηγέτησεν ἐπὶ μακρὸν τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ εἰς τὴν ὀρθὴν ἀσκήσιν τῆς γλωσσικῆς ἐπιστήμης καὶ ἐφρονημάτισεν αὐτοὺς δι' ὑγιῶν γλωσσικῶν ἀρχῶν. Ἐξαίρετος ἐπιστήμων καὶ ἐρευνητὴς εἰσήγαγε τὴν αὐστηρὰν ἐπιστημονικὴν μέθοδον ἐρεῦνης, ἀπέδειξε δ' ἐσφαλμένας καὶ ἀπαραδέκτους τὰς μέχρι τότε ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν μᾶλλον διατυπωθείσας θεωρίας περὶ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς. Ἀγωνιστὴς δ' ἐκ φύσεως καὶ παραδόσεως δὲν περιορίσθη εἰς μόνην τὴν θεωρητικὴν ἐρευναν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας καὶ τῆς πνευματικῆς παραδόσεως τοῦ ἔθνους ἐδραζόμενος ἠγωνίσθη διὰ βίου σθεναρῶς πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ γλωσσικῶν του ἀρχῶν. Δι' ἀκαταμαχῆτου ἀγωνιστικῆς δυνάμεως κατώρθωνε νὰ ἐπιβάλληται ἐναντι πεισμώνων πολλάκις καὶ φανατικῶν ἀντιπάλων, ἄγων τὴν ἐπιστημονικὴν μάχην μέχρι τέλους καὶ διασκεδάζων ἐξαντλητικῶς τὴν ἐπιχειρηματολογίαν τῶν ἀντιφρονούντων.

Οἱ μακροὶ καὶ ἀδιάκοποι ἀγῶνες αὐτοῦ καλύπτουσι τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας τοῦ παρελθόντος καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ πρώτου ἡμίσεος τοῦ παρόντος

αἰῶνος, ἦτοι διάστημα χρόνου ἄσυνήθως πολὺ διὰ συνήθη ἀνθρωπίνην δραστηριότητα. Ἡ μοῖρα, οἶονεὶ ἀνταποδίδουσα διὰ τὴν ὀψιμόν πως ἑναρξιν τῆς πνευματικῆς καλλιιεργείας τοῦ ἑξαιρέτως πεπρωτισμένου τούτου Ἑλλήνου, ἔχάρισεν εἰς αὐτὸν μακροζωΐαν καὶ σωματικὴν εὐεξίαν σπανίαν, ἥτις μόνον περὶ τὸ τέλος τοῦ βίου διαταράχθη.

Ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ λειτουργήματος αὐτοῦ ὁ Γεώργιος Χατζιδάκις ὑπῆρξε διττῶς εὐτυχής. Τοῦτο μὲν, διότι ἀνελάμβανε νὰ καλλιιεργήσῃ τὴν ἔρευναν τῆς μητρικῆς αὐτοῦ γλώσσης, ἥς εἶναι ζήτημα ἂν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ πληρέστερος κάτοχος, τοῦτο δέ, διότι οὐδεμία ἄλλη γλῶσσα προσεφέρετο ὅσον ἡ Ἑλληνικὴ εἰς γλωσσικὰς ἐρεῦνας καὶ δὴ καὶ εἰς διαμόρφωσιν ἀκριβοῦς ἐπιστημονικῆς μεθόδου διὰ τὰς καθόλου γλωσσικὰς μελέτας, δοθέντος ὅτι ἡ ἀδιάκοπος αὐτῆς παράδοσις ἠρίθμει βίον τριῶν καὶ ἐπέκεινα χιλιετηρίδων : «ἐπειδὴ οὐδεμία ἄλλη ἐν Εὐρώπῃ γλῶσσα πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς καὶ παλαιότερον καὶ πλουσιώτερον παρεδόθη ἡμῖν (πρὸβλ. τὸ πλῆθος τῶν ἀρχαίων διαλέκτων καὶ τῶν διαλεκτικῶν μνημείων), ἐπειδὴ καὶ ἀρχαιόθεν ἐκαλλιιεργήθη λεξιλογικῶς, γραμματικῶς, συντακτικῶς κλπ., ἐπειδὴ κατὰ σειρὰν ἀδιάκοπον πάντων τῶν αἰώνων διεσώθησαν ἡμῖν μνημεῖα αὐτῆς, ἐπειδὴ αἱ ἐξαλλοιώσεις αὐτῆς ἐτελοῦντο ἀεὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν, ὥστε εἶναι ἡμῖν σήμερον εὐπαρακολούθητοι, καὶ ἐπειδὴ τέλος ἡ προφορικὴ παράδοσις αὐτῆς ἐγίνετο κατὰ πάντα τοὺς χρόνους, διὰ ταῦτα πάντα οὐδεμία ἄλλη γλῶσσα εἶναι σήμερον καταλληλοτέρα αὐτῆς εἰς ἀνεύρεσιν καὶ ἅμα ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν γλωσσικῶν ἀρχῶν καὶ δὴ καὶ εἰς διαμόρφωσιν γνησίας ἐπιστημονικῆς μεθόδου». (MNE 1, 481· πβ. καὶ Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 2 (1927) 535 κ.ἀ.).

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ Χ., τεράστιον εἰς ὄγκον, ἀναφέρεται εἰς ὅλας τὰς περιόδους τοῦ μακροτάτου βίου τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Κυρίως ὁμῶς τὴν διεθνῇ προβολὴν καὶ ἐπιβολὴν αὐτοῦ ὀφείλει εἰς τὰς περὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν μελέτας αὐτοῦ.

Πρῶτος ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς ὑπέδειξε τὴν μεγάλην ὠφέλειαν, ἥτις θὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς συγκριτικῆς μελέτης κοινῶν γλωσσικῶν στοιχείων τῆς τε ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας, εἰσάγων οὕτως τὴν καθ' ἱστορικὴν μέθοδον ἐξέτασιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐν τούτοις ἡ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς ὑποδειχθεῖσα ὁρθὴ βάσις ἐρεῦνης δὲν ἀπέδιδε οἷα ἀνεμένετο ἀποτελέσματα, διότι ἠσκέϊτο τότε ἀμεθόδως ὑπὸ ἐρευνητῶν στερουμένων τῆς ἀπαραιτήτου γλωσσολογικῆς προπαιδείας καὶ περιορίζετο εἰς μόνην τὴν ἐξέτασιν τῶν ὁμοίων στοιχείων τῶν διαφόρων περιόδων τῆς Ἑλληνικῆς, παρατρέχουσα τὰς διαφορὰς αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους, οἵτινες προεκάλουν ταύτας. Κατὰ τοὺς χρό-

νους ἐκείνους ἄλλωστε ἡ λαλουμένη ὑπὸ τοῦ λαοῦ γλῶσσα ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν λογίων ἀναξία προσοχῆς καὶ μελέτης ὥς γλῶσσα χυδαία, ἀνάμεικτος ἐκ παντοίων στοιχείων παρὰ τὰ διδάγματα τοῦ Κοραῆ, ὅστις διὰ σοφῶν παρατηρήσεων ἀπεκάλυπτε τοὺς ποικίλους θησαυρούς, οὓς ἐκρυπτεν.

Ἡ μετὰ τὸν Κοραῆ ἐρευνα ἐφήρμοσε καὶ τὴν λεγομένην ριζικὴν μέθοδον, δι' ἧς οἱ Curtius, Pott, Borp κ.ἄ. ἐξήταζον τὰς ἀρχαίας γλώσσας. Ἐνῶ δ' ὁμως προκειμένου περὶ τῶν γλωσσῶν τούτων, τῆς ἀρχῆς τῆς ἱστορικῆς παραδόσεως τῶν ὁποίων προηγῆθη μακρὰ σκοτεινὴ περίοδος, ἡ μέθοδος αὕτη θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχύσῃ, ἡ δι' αὐτῆς ἀπόπειρα ἐξετάσεως τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἦτο κατὰ βάσιν ἐσφαλμένη, δοθέντος ὅτι ἡ παράδοσις τῶν διαφόρων περιόδων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης οὐδέποτε διεκόπη.

Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοιούτων ἀτελῶν ἢ ἐσφαλμένων μεθόδων εἶναι φυσικὸν ὅτι οὐδεμία συστηματικὴ μελέτη τῆς νέας Ἑλληνικῆς εἶχεν ἐπιτευχθῇ μέχρι τῶν χρόνων τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χατζιδάκι, ἐφ' ὅσον παρέμενον εἰσέτι τελείως ἄγνωστοι οἱ φθογγικοί καὶ κλιτικοὶ νόμοι αὐτῆς. Οἱ ἐρευνηταί, προσπαθοῦντες νὰ ἐτυμολογήσωσι λέξεις καὶ τύπους τῆς λαλουμένης, ὑπ' οὐδενὸς φωνητικοῦ καὶ κλιτικοῦ νόμου ἠμποδίζοντο ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνευρίσκωσιν εἰς αὐτὴν στοιχεῖα τῆς ἀρχαίας καὶ δὴ τῆς αἰολικῆς καὶ δωρικῆς διαλέκτου. Ἐπὶ τῶν ὑποτιθεμένων δὲ αἰολοδωρισμῶν βασιζόμενοι ἐκήρυττον τὴν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τούτων διαλέκτων καταγωγὴν τῆς νέας Ἑλληνικῆς, τὴν δοξασίαν των δὲ ταύτην ἐνίσχυε τὸ γεγονὸς ὅτι δι' αὐτῆς ἠδύναντο νὰ κλονίσωσιν εὐκολώτερον τὴν τότε περίπου διατυπωθεῖσαν, ἀργότερον δ' ἀνατραπεῖσαν πλήρως, θεωρίαν τοῦ Φαλμεράϋερ.

Ὁ Χατζιδάκις κατέρριψε εὐκόλως τὰς τοιαύτας ἀμεθόδους ἐρεῦνας καὶ θεωρίας, εἰσήγαγε δ' ἀντὶ τούτων τὴν κατὰ τὰ διδάγματα τῆς γλωσσολογίας ὀρθὴν ἀσκήσιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης. Οἶονεὶ προαγγέλλων τὸ ἔργον, ὃ ἐπέπρωτο νὰ ἐπιτελέσῃ, γράφει: «Τὰ ὀλίγα ταῦτα νομίζω ἱκανὰ νὰ ἀποδείξωσιν ὅπερ ἐσκόπουν, καὶ πρὸς τούτοις ὁπόσος καὶ ὁποῖος ὁ θερισμὸς ἡμῖν πρόκειται, καὶ κατὰ τίνα τρόπον καὶ μετὰ τίνος ἀκριβείας ἀνάγκη νὰ ἀναλάβωμεν τὸ ἔργον, ἂν τι ἀληθὲς καὶ ἐπιστημονικὸν θέλωμεν νὰ ἐξεύρωμεν, διότι ὁ μέχρι τοῦδε τρόπος τῆς καταγραφῆς δύναται νὰ παραβληθῇ εὐστόχως πρὸς τὴν ὑπὸ ἀμαθοῦς βιβλιοθηκαρίου κατάταξιν τῶν βιβλίων κατὰ τὸ ἔξωτερικὸν σχῆμα ἢ τὸ χρῶμα τοῦ δέματος». (MNE 1, 6).

Χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀκριβείας ὀφείλομεν νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα ὅτι ἀνεφάνησαν καὶ ἐν Ἑσπερίᾳ ἄνδρες σύγχρονοι ἢ καὶ ὀλίγον παλαιότεροι τοῦ Χ., οἵτινες μεθοδικῶς ἐξετάσαντες προβλήματα τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἐφθασαν, ἐν πολλοῖς, εἰς ὀρθὰ συμπεράσματα. Τοιοῦτος ὑπῆρξε, μεταξὺ ἄλλων, κυρίως ὁ Κ. Φοῦ, τὴν ὀρθότητα διδασμάτων τοῦ ὁποίου ἀποδέχεται βραδύτερον ὁ Χ. (Πβ. λ.χ. Κ. Φοῦ ἐν Ἑμερολογίῳ τῆς Ἀνατολῆς 1887 σ. 148—169 καὶ MNE 1, 585 κξ.).

Αἱ περὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν μελέται τοῦ Χ. εἶχον ἀρχίσει ἤδη ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν σπουδῶν αὐτοῦ ἐν Γερμανίᾳ. Ἐκεῖθεν ἀπέστειλε πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «Ἀθήναιον» τὸ πρῶτον ἐπίσημον δημοσίευμα αὐτοῦ : «*Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης*» (Ἀθήναιον 10 (1881) 3, 85, 208, 213).

Ἀλλὰ τὸ ἔργον δι' οὗ ἐπεβλήθη εἰς τὸν διεθνῇ ἐπιστημονικὸν κόσμον ἦτο ἡ ἐκδοθεῖσα γερμανιστὶ ἐν Λειψία τὸ 1892 «*Einleitung in die neugriechische Grammatik.*» Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἀπέδειξε τὴν ἀπὸ τῆς ἀλεξανδρινῆς Κοινῆς καταγωγὴν τῆς νέας Ἑλληνικῆς καὶ τῶν διαλέκτων αὐτῆς, ἐξαιρουμένης τῆς Τσακωνικῆς, ἣτις συνεχίζει τὴν παλαιὰν νεολακωνικὴν διάλεκτον. Διὰ τῆς σπουδαίας ταύτης διδασκαλίας ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνετράπησαν αἱ μέχρι τότε κρατοῦσαι αἰολοδωρικαὶ θεωρίαι, ἀφ' ἑτέρου δ' ἀπεδείχθη κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον πλεονὴς ἢ κατ' ἀδιάκοπον συνέχειαν ἐξέλιξις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ δὴ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ βίου καὶ πολιτισμοῦ : «Ἐὰν κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐξετάζωμεν τὴν ἐν τοῖς μακροῖς αἰῶσιν ἐξέλιξιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, τ. ἔ. ἐὰν παρακολουθῶμεν ταῖς ποικίλαις κατὰ τοὺς διαφόρους χρόνους ἀλλοιώσεσι καὶ ἀναζητῶμεν τὰς αἰτίας αὐτῶν, βλέπομεν οὐ μόνον ὅτι ἡ δισχύρισις καθ' ἣν «ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀπέθανε βραδὺν θάνατον» (Heyse, System der Sprachwissenschaft) εἶναι ἀνακριβής, ἀλλὰ καὶ — τὸ πολὺ σπουδαιότερον — ὅτι ὁ φορεὺς τῆς γλώσσης ταύτης, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, κατὰ πάντας τοὺς αἰῶνας διεσφύζετο καὶ πάντοτε διετέλει τοσοῦτον ἰσχυρόν, ὥστε τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ ξένους ἀφωμοίου ἑαυτῷ γλωσσικῶς, θρησκευτικῶς καὶ πολιτειακῶς (πλὴν τῶν τελευταίων Τούρκων καὶ ἐν μέρει, γλωσσικῶς, πολλῶν Ἀλβανῶν)». (MNE 1, 479 = *Einleitung* σ. 228).

Μετὰ τὴν λύσιν τοῦ κεφαλαιώδους προβλήματος τῆς καταγωγῆς τῆς νέας Ἑλληνικῆς ὁ Χ. ἐχώρησε περαιτέρω εἰς τὴν ἐξέτασιν πλείστων ὅσων ζητημάτων αὐτῆς, ἀποδεικνύων οὕτω τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν MNE 1, 108 λεγομένων : «προκειμένου περὶ τῆς νέας ἡμῶν γλώσσης οὐδένες ἄλλοι δύνανται φύσει καὶ θέσει νὰ εἶναι καταλληλότεροι ἡμῶν εἰς τὸ νὰ ἐκμάθωσιν αὐτὴν καὶ δὴ καὶ εἰς τὸ νὰ ἐξεύρωσι τοὺς νόμους τοὺς διέποντας αὐτήν».

Αἱ πολυάριθμοι πραγματεῖαι αὐτοῦ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ ἐγκυρότερα τῶν ἡμετέρων καὶ ξένων περιοδικῶν καὶ ἑφημερίδων, εἶναι δὲ ποικίλου περιεχομένου. Οὕτως ὁρμώμενος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καθ' ἣν «πλὴν τῶν φθόγων καὶ τῆς σημασίας συνεξεταστέον καὶ τὰ κατὰ τὴν κλίσιν καὶ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν σύνταξιν τῶν λέξεων. Διότι πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς γλώσσης συνδέονται καὶ πάντα συµμεταβάλλονται καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατανοηθῇ ἢ πάθῃσις τοῦ ἑνὸς αὐτῶν, ἂν μὴ τὰ μεθ' ὧν στενῶς συνδέονται καὶ τὰ ἐξ ὧν πολλάκις ὠρμήθη τὸ πάθος, ἐπαρκῶς κατανοηθῶσιν.» (MNE 1, 126 πβ. καὶ σ. 153 κ.ἀ.), οὐ μόνον καθώρισε τοὺς θεμελιώδεις φωνητικούς καὶ

μορφολογικούς νόμους τῆς νέας Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ διεφώτισε πλῆθος ἄλλων προβλημάτων ἀφορώντων εἰς τὴν ἐτυμολογίαν, τοπωνυμιολογίαν, ὀρθογραφίαν, σύνταξιν κλπ. τῆς τε κοινῶς λαλουμένης καὶ τῶν ἰδιωμάτων αὐτῆς.

Πολλὰς τῶν πραγματειῶν τούτων ἀνεδημοσίευσεν, ἐνίοτε μετὰ συμπληρώσεων καὶ διορθώσεων, ἐν ταῖς *Γλωσσολογικαῖς Μελέταις* (1901), τοῖς *Μεσαιωνικοῖς καὶ Νέοις Ἑλληνικοῖς* 1—2 (1905—1906), καὶ ταῖς *Γλωσσολογικαῖς Ἑρεύναις* (1934). Ἡ ἐκδοσις τῶν ἔργων τούτων ἐχαιρετίσθη ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν ἑλληνιστῶν καὶ εἰδικώτερον τῶν περὶ τὴν γλωσσολογίαν ἀσχολουμένων ἐπιστημόνων.

Δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα νὰ ἀναλύσωμεν τὸ περιεχόμενον τῶν περὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν δημοσιευμάτων τοῦ Χ., ὧν καὶ ἡ ἀπλὴ ἀπαρίθμησις θὰ ἀπῆται χῶρον ἱκανόν. Περιοριζόμενοι εἰς ἀδρομερῆ σκιαγραφίαν τῶν γενικῶν κατευθύνσεων τοῦ ἐπιστημονικοῦ αὐτοῦ ἔργου, παραπέμπομεν εἰς τὴν παρατιθεμένην βιβλιογραφίαν ἐκ τοῦ ὅγκου καὶ τῆς ποικιλίας τῆς ὁποίας καταφαίνεται ἡ εὐρύτης καὶ σημασία τῶν μελετῶν αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις αἱ ἑρευναι τοῦ Χ. δὲν περιορίσθησαν εἰς μόνην τὴν ἐξέτασιν τῆς νέας Ἑλληνικῆς. Πεποιθὼς ἐπὶ τὴν ἀδιάσπαστον παράδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου μέχρι σήμερον ἔβηκε τὴν θεμελιώδη ἀρχὴν τῆς συνεξετάσεως πασῶν τῶν περιόδων αὐτῆς, δι' ἧς καὶ μόνον διαφωτίζονται ἀμοιβαίως καὶ εὐρίσκουσι τὴν λύσιν αὐτῶν τὰ προκύπτοντα προβλήματα.

Αἱ περὶ τὴν ἀρχαίαν καὶ μεσαιωνικὴν Ἑλληνικὴν μελέται αὐτοῦ ἀναφέρονται εἰς ζητήματα ἐρμηνευτικά, οἷον παρατηρήσεις εἰς ἀρχαίους συγγραφεῖς ἢ διορθώσεις εἰς ἐπιγραφάς, γραμματολογικά, οἷα τὰ περὶ Πτωχοδρόμου καὶ Γεωργηλᾶ, γραμματικά, ἥτοι φωνητικά καὶ μορφολογικά κλπ. Πλὴν τούτων ἐξέδωκεν αὐτοτελῶς εἰς δύο τόμους τὰς πανεπιστημιακὰς αὐτοῦ παραδόσεις ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἀκαδημικά Ἀναγνώσματα*». Τούτων ἡ δευτέρα ἐκδοσις (1924, 1931) περιλαμβάνει ἐξελικτικῶς τὴν φθογγολογίαν, μορφολογίαν, σύνθεσιν καὶ παραγωγὴν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς μετ' αὐτῆς συνεξεταζομένης λατινικῆς. Ὡς τρίτος τόμος τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῶν Ἀκαδημικῶν Ἀναγνωσμάτων (1902, 1904) ἐξεδόθη τὸ 1916 ἡ «*Γενικὴ Γλωσσικὴ*», ἀρίστη εἰσαγωγὴ εἰς τὰ γενικὰ προβλήματα τῆς γλωσσολογίας. Προηγουμένως εἶχεν ἐκδόσει τὸ 1898 ἑλληνιστὶ τὰ «*Ἀναγνώσματα περὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς συγκριτικῆς Γλωσσικῆς*» τῶν Whitney - Jolly. Τὸ σπουδαῖον τῆς ἐκδόσεως ταύτης εἶναι ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀπλῆς μεταφράσεως ξένου ἔργου, ἀλλὰ περὶ πλήρους ἐξελληνισμοῦ καὶ προσαρμογῆς αὐτοῦ εἰς τὰ γλωσσικὰ προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς. Τοιοῦτοτρόπως προέκυψεν ἐν βιβλίῳ σχεδὸν ἐξ ὑπαρχῆς νέον, ὅπερ διατηρεῖ ἔτι καὶ σήμερον τὴν ἐπικαιρότητα καὶ σημασίαν του.

Σημαντικὸν μέρος τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ Χ. ἀποτελοῦσι καὶ τὸ μέγα πλῆθος τῶν βιβλιοκρισιῶν, αἷς ἐδημοσίευσεν εἰς τε τὸν ἡμέτερον καὶ ξένον

περιοδικὸν ἐνίστε δὲ καὶ ἡμερήσιον τύπον. Ταύτας χαρακτηρίζει ἀξιοθαύματος πολυμάθεια, σπανία κριτικὴ δύναμις, μεθοδικότης καὶ εὐστοχία, ἣν χαρακτηριστικῶς ὁ Σῖμος Μενάρδος εἰς πανηγυρικὸν λόγον ἐκφωνηθέντα κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ὀγδοηκονταετηρίδος τοῦ Χ. ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν παρωμοίασε «πρὸς τὴν θρυλουμένην εὐθυβολίαν τῶν μεγάλων τῆς Κρήτης ὀπλαρχηγῶν».

Μετὰ τῆς αὐτῆς μεθοδικότητος καὶ εὐστοχίας διεξήγαγε καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ συζητήσεις, δι' ὧν ἀντέκρουεν ἡμετέρους καὶ ξένους ἐπικριτὰς τῶν θεωριῶν αὐτοῦ, ἀποδεικνύμενος ὁξὺς μὲν πολλάκις καὶ ἀκαμπτος, ἀλλὰ δίκαιος πάντοτε ὑπέρμαχος τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας. Αἱ πλεῖσται τούτων ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἀθηνᾶ», κυρίαν ἀφειτηρίαν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐξορμήσεων.

Ἐκεῖ δ' ἐνθα συνδυάζεται ὑπερόχως ὁ ἀγωνιστὴς καὶ δὴ καὶ ὁ ἐθνικὸς ἀγωνιστὴς μετὰ τοῦ ἀκαταμαχίτου ἐπιστήμονος, εἶναι εἰς τοὺς ἀγῶνας, οὓς διεξήγαγε κατὰ, διαπρεπῶν ἐνίστε, ξένων ἐπιστημόνων ὑποστηριζόντων τὴν ἑναντι τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοτέλειαν τῆς ἀρχαίας μακεδονικῆς διαλέκτου. Διὰ πραγματειῶν καὶ αὐτοτελῶν βιβλίων γεγραμμένων ἑλληνιστί, γερμανιστὶ καὶ γαλλιστὶ ἀπέδειξεν ἀναμφισβήτητον τὴν ἑλληνικότητα τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων, προσενεγκὼν οὕτω πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος.

Τοιοῦτο ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ θεωρητικὸν μέρος τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ Χ. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι περιστράφη κυρίως εἰς τὴν ἑξαντλητικὴν, ἐν πολλοῖς, ἔρευναν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀν δ' ἐξαιρέσωμεν τὰ Ἀκαδημεικὰ Ἀναγνώσματα καὶ τι ἄλλο, ἐν οἷς ἡ ἐξέτασις τῆς ἑλληνικῆς γραμματικῆς βαίνει παραλλήλως πρὸς τὴν τῆς λατινικῆς, δὲν ἐπεξετάθη εἰς τὴν συγκριτικὴν ἔρευναν ἀδελφῶν Ἰνδοευρωπαϊκῶν γλωσσῶν, ὡς τὸ ἔργον ἄλλων ἐπίσης διαπρεπῶν γλωσσολόγων τῆς ἐποχῆς του. Ἐν τούτοις ἡ σημασία τῆς ἐπιστημονικῆς προσφορᾶς τοῦ Χ. ὑπῆρξε τοσαύτη, ὥστε, ἵνα ἐνδεικτικῶς ἀναφέρωμεν, κατὰ τὸ ἐν Χάγῃ συνελθὼν ἰὸν γλωσσολογικὸν συνέδριον (1928) ὁ προεδρεύων ἐξαίρετος γερμανὸς γλωσσολόγος P. Kretschmer ἀπεκάλεσεν αὐτὸν ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἐκ πάσης χώρας πολυπληθῶν συνέδρων «Νέστορα τῶν γλωσσολόγων». Ἐπίσης δ' ὁ ἐκ Κούβας καθηγητὴς J. Dihigo ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ «*Dos grandes linguistas, Hatzidakis y Meillet*» ἀναγνωρίζει ὡς τοὺς δύο κορυφαίους γλωσσολόγους τοῦ κόσμου τὸν Γ. Χατζιδάκιν καὶ τὸν A. Meillet, ἀπονέμει δι' ὅμως τὰ πρωτεῖα εἰς τὸν ἑλληνα ἐπιστήμονα, παρὰ τὴν γνωστὴν ἑκτασιν καὶ εὐρύτητα τοῦ ἔργου τοῦ γάλλου συναδέλφου του.

* *

Ὡς ἐπιστέγασμα τῶν περὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐρευνῶν αὐτοῦ ὁ Γεώργιος Χατζιδάκις συνέλαβε τὴν ἰδέαν συντάξεως ἱστορικοῦ λεξικοῦ, ἐν ᾧ

θὰ ἤρευνᾶτο ἐπιστημονικῶς σύμπας ὁ γλωσσικὸς θησαυρὸς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς παραδόσεως μέχρι καὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς, τῆς τε κοινῆς καὶ τῶν ιδιωμάτων. Διὰ τοιούτου ἐνιαίου λεξικοῦ οὐ μόνον θὰ κατεδεικνύετο ἡ ἀδιάσπαστος ἐνότης ἐξελίξεως τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιστήμη γενικῶς πολλὰ ὥς θὰ προήγετο διὰ τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐπιστημονικῆς ἐξετάσεως τῶν φωνητικῶν, μορφολογικῶν καὶ σημασιολογικῶν στοιχείων μιᾶς γλώσσης ἀσυναγωνίστου μακρότητος χρονικῆς παραδόσεως.

Τὴν σύνταξιν λεξικοῦ συμπάσης τῆς Ἑλληνικῆς εἶχεν ἤδη ὁραματισθῆ καὶ ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς, ὑποδείξας μάλιστα καὶ τρόπον συλλογῆς τοῦ λεξιλογικοῦ θησαυροῦ τῆς λαλουμένης. Ἐκεῖνο δ' ὅμως ὅπερ διὰ τοὺς χρόνους τοῦ Κοραῆ ἦτο τελείως ἀνέφικτον, καθίστα πλέον δυνατόν ἡ μακροχρόνιος ἐπιστημονικὴ δρᾶσις τοῦ Χ. Διότι οὗτος διὰ τῆς διδασκαλίας του καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν του εἶχε παρασκευάσει ἐπιστήμονας ἱκανοὺς νὰ ἀναλάβωσι τὸ δύσκολον ἔργον τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐπιστημονικῆς ἐρμηνείας τοῦ πλουσιωτάτου γλωσσικοῦ ὕλικου τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἔτι δὲ διὰ τῆς ιδρύσεως τοῦ «*Συλλόγου Κοραῆ*» (1890), ὅστις μετέπειτα ὠνομάσθη «*Γλωσσικὴ ἐν Ἀθήναις Ἑταιρεία*» καὶ τῆς ὑπὸ τῶν σωματείων τούτων προκηρύξεως γλωσσικῶν διαγωνισμῶν ἐπέτυχε τὴν συναγωγὴν ἀφθόνου ιδιωματοῦ ὕλικου, ἀποτελέσαντος τὴν κυριωτάτην πηγὴν τοῦ παρασκευαζομένου λεξικοῦ.

Πρὸς πραγμάτων τῆς ιδέας ταύτης ὁ Χ. ἀνέπτυξεν ἔντονον δραστηριότητα. Ἐδημοσίευσεν ἄρθρα ἐκθέτων τοὺς λόγους δι' οὓς ἐπεβάλλετο ἡ σύνταξις ἐνιαίου λεξικοῦ, ἀνεκοίνωσεν εἰς συνέδρια τὸ σχέδιον αὐτοῦ, ἀνέκρουσε ξένους ἐπιστήμονας, οἵτινες ἐξέφραζον ἀμφιβολίας ὥς πρὸς τὸ δυνατόν τῆς πραγματοποιήσεως ἔργου τοιαύτης ἐκτάσεως καὶ ὥς πρὸς τὴν ὀρθότητα τοῦ ἀναγγελθέντος προγράμματος τῶν ἐργασιῶν τῆς συντάξεως. Διὰ μακρῶν καὶ ἐπιπόνων ἐνεργειῶν ἐπέτυχεν ἐν τέλει (1908) τὴν διὰ βασιλικοῦ διατάγματος σύστασιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Κ. Κόντου, Γ. Χατζιδάκι καὶ Σ. Μενάρδου, ἧς ἔργον ἦτο ἡ ἐποπτεία τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως ἱστορικοῦ λεξικοῦ τῆς καθόλου ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἐν τούτοις τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τοῦ Χ. δὲν ἐπραγματοποιήθη πλήρως. Διαρκούσης τῆς προκαταρκτικῆς ἐργασίας ἡ ἐπιτροπὴ ἐπείσθη ὅτι δι' οἰκονομικοὺς ἀλλὰ καὶ τεχνικοὺς λόγους ἡ ἔκδοσις τοιούτου λεξικοῦ ἦτο πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατος. Διὸ ἀπεφασίσθη ἡ σύνταξις πρῶτον λεξικοῦ τῆς «*Νέας Ἑλληνικῆς τῆς τε κοινῆς λαλουμένης καὶ τῶν ιδιωμάτων*», τὴν ὁποίαν ἐπέβαλλεν ἡ ἀνάγκη τῆς ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερας περισώσεως τοῦ ιδιωματοῦ λεξιλογικοῦ θησαυροῦ, ὅστις διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐξαπλώσεως τῆς κοινῆς μοιραίως θὰ ἐξηφανίζετο. Τὸ λεξικὸν τοῦτο, ὅπερ ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας (1926) ἐτέθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς, ἐκδίδεται ἤδη καὶ πρόκειται ὡς πολύτιμος κληρονομία «τῆς ὁποίας αἱ

μέλλουσαι γενεαὶ θὰ ἐκμεταλλευθοῦν τοὺς μεγάλους θησαυρούς». (*Ἀθηνᾶ* 40 (1928) 213).

Ὁ Χ. ἱδρύσεν ἐπίσης μετὰ τοῦ Κόντου καὶ ἄλλων ἐπιφανῶν ἐπιστημόνων τὴν «ἐν Ἀθήναις Ἑπιστημονικὴν Ἑταιρείαν» (1888), ἧς διετέλεσε σύμβουλος (1896 κέξ.), γραμματεὺς (1911 κέξ.) καὶ ἐν συνεχείᾳ πρόεδρος (1914–1937). Ἡ ἐταιρεία αὕτη συνέβαλε σημαντικῶς εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης, τὸ δ' ἐπιστημονικὸν ὄργανον αὐτῆς «*Ἀθηνᾶ*» κοσμοῦσι πραγματεῖαι τῶν διαπρεπεστέρων ἐλλήνων ἐπιστημόνων ἡμίσεος καὶ πλέον αἰῶνος. Τεράστιον ὄγκον σελίδων τοῦ ἐνδόξου τούτου περιοδικοῦ καλύπτουσιν αἱ πραγματεῖαι τοῦ Χατζιδάκι καὶ τοῦ μεγάλου διδασκάλου του Κωνσταντίνου Κόντου. Τὸ 1914 ἀπεφασίσθη τῇ εἰσηγήσει του ἡ ἔκδοσις περιοδικοῦ συγγράμματος ἐξυπηρετοῦντος τὰς ἐπιστημονικὰς ἀνάγκας τῆς συντάξεως τοῦ ἱστορικοῦ λεξικοῦ, ὅπερ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Λεξικογραφικὸν Ἀρχεῖον*» ἐξεδόθη κατ' ἀρχὰς μὲν (1914–1918) ὡς παράρτημα τῆς «*Ἀθηνᾶς*», ἐν συνεχείᾳ δ' ὡς «*Λεξικογραφικὸν Ἀρχεῖον τῆς Μέσης καὶ Νέας Ἑλληνικῆς*» αὐτοτελῶς εἰς δύο τόμους (1918–1923).

Πρὸς τούτοις, πλὴν τοῦ «*Συλλόγου Κοραῆ*» καὶ τῆς «*Γλωσσικῆς ἐν Ἀθήναις Ἑταιρείας*», περὶ ὧν ὠμιλήσαμεν, εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ Χ. ὀφείλεται ἡ ἱδρυσις τῆς «*Ἑταιρείας Κρητικῶν Μελετῶν*» καὶ τοῦ «*Μικρασιατικοῦ Συλλόγου*», δι' οὗ ἐσκοπεῖτο ἡ συγκέντρωσις γλωσσικοῦ ὕλικου ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων Μικρασιατῶν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἱδρυσιν ἄλλων ἐταιρειῶν οὐχὶ αὐστηρῶς ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρος συνέβαλεν οὗτος. Ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἱδρύσει τὴν «*Ἑταιρείαν τῶν Πατρίων*», ἧς σκοπὸς ἦτο ἡ περιφρούρησις τῆς θρησκείας καὶ γλώσσης τοῦ ἔθνους. Ἡ ἐταιρεία αὕτη ἐξέδωκε πρὸς ἐξυπηρετήσιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς ὁμώνυμον περιοδικὸν τὰ «*Πάτρια*», ἐν ᾧ ὁ Χ. ἐδημοσίευσεν σειρὰν ἀρθρῶν ἀναφερομένων εἰς ἐπεισόδια ἐκ τῶν κρητικῶν ἐπαναστάσεων καὶ γενικώτερον εἰς τὴν καθόλου ἱστορίαν τῆς Κρήτης.

Παρὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ κοινωνικὴν ταύτην δρασίαν ἀξιόλογος ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τοῦ Χ. καὶ εἰς ζητήματα ἔθνικὰ γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος.

Εἰς τὸν τομέα τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἠδυνήθη νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸ ἀγωνιζόμενον εἰσέτι νὰ εὕρῃ τὸν τύπον τῆς γλωσσικῆς αὐτοῦ ἐκφράσεως ἔθνος τὴν ὀρθὴν ὁδόν, ἣν ὥφειλε τοῦτο νὰ ἀκολουθήσῃ.

Ἀντικρούων μετὰ διακριτικότητος ἐπιφανεῖς καὶ ἀγαπητοὺς διδασκάλους κατεδίκασε πρῶτον τὸ κίνημα τῶν ἀρχαϊστῶν, ὅπερ ἐκήρυττεν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς ἀρχαιότητος, ἀποδείξας ἀφ' ἐνὸς μὲν ὅτι τοῦτο ἦτο ἀντίθετον πρὸς τὰ διδάγματα τῆς γλωσσικῆς ἐπιστήμης καθ' ἃ ἡ γλῶσσα ὡς ζῶν ὁργανισμὸς εὗρίσκεται ἐν διαρκεῖ ἐξελίξει, ἀφ' ἑτέρου δ' ὅτι οὐδεὶς λόγος ἐπαναφορᾶς τῆς ἀρχαίας γλώσσης ὑπῆρχεν, ἂν δέ ποτε τοῦτο κατωρθοῦτο, θὰ ἦτο οὐχὶ ἔθνικὴ ὠφέλεια, ἀλλ' ἔθνικὴ συμφορά.

Ἐπίσης μετὰ σφοδρότητος καὶ ἀναντιλέκτου ἐπιστημονικῆς ἐπιχειρηματολογίας ἀντεπεξῆλθε καὶ κατὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ 1886 κέκ. ἀναφανέντος κινήματος τῶν μεταρρυθμιστῶν, οἵτινες προσελάθουν παραγνωρίζοντες τὴν γραπτὴν παράδοσιν τοῦ ἔθνους νὰ δημιουργήσωσι γλωσσικὸν τύπον ἐκφράσεως ρυθμιστικὸν διὰ προσαρμογῆς παντὸς χρησιμοποιουμένου λογίου γλωσσικοῦ στοιχείου εἰς τὸ τυπικὸν καὶ τὴν φωνητικὴν τῆς δημώδους γλώσσης. Τὸ κίνημα τοῦτο ὁ Χ. ἐκήρυξεν ἀνεπιστημονικὸν καὶ ἐκτὸς πραγματικότητος ὡς βασιζόμενον ἐπὶ μόνου τοῦ ἑνὸς σκέλους τῆς ἱστορικῆς παραδόσεως καὶ ὡς παραγνωρίζον ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ λογίων γλωσσικῶν στοιχείων, ὡς ἐκ τῆς προελεύσεως αὐτῶν, εἶχον ἤδη ἐντυπωθῆ εἰς τὴν γλωσσικὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους ὑπὸ τὸν λόγιον αὐτῶν φωνητικὸν καὶ κλιτικὸν τύπον, εἰς τρόπον ὥστε πᾶσα προσπάθεια πρὸς ρυθμιστικὸν μετασχηματισμὸν αὐτῶν νὰ προσκρούῃ εἰς τὸ αἶσθημα τῶν λαλούντων.

Ἐναντι τῶν ἀρχαϊστῶν καὶ τῶν δημοτικιστῶν ὁ Χ. ἀντέταξε τὴν ὑγιᾶ ἄποψιν ὅτι τὸν γλωσσικὸν τύπον ἐκφράσεως τοῦ ἔθνους καθώριζεν ἡ μέχρι τοῦδε διττὴ ἱστορικὴ παράδοσις αὐτοῦ, ἥτοι ἡ τε γραπτὴ καὶ προφορικὴ. Ὁ ἄγνὸς δημοτικὸς λόγος τοῦ λαοῦ δὲν ἦτο αὐτὸς καὶ μόνος ἱκανὸς νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν καὶ τὸν ἐθνικὸν βίον ὑπὸ τὰς ποικίλας αὐτοῦ ἐκδηλώσεις. Ἀντιθέτως ἡ καθαρεύουσα, οὕσα καὶ αὕτη προῖον ἀδιακόπου ἱστορικῆς ἐξελίξεως, ἡδύνατο, ἐξαιρουμένης τῆς λογοτεχνίας, νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὸ γλωσσικὸν αἶσθημα τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τοῦ διαρκοῦς ἐμπλουτισμοῦ της διὰ στοιχείων ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ λαοῦ. Διετύπωσε μάλιστα θεμελιώδεις τινὰς ἀρχάς, αἵτινες πρέπει νὰ τηρῶνται κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτῆς, ἐρειδομένας κυρίως ἐπὶ τὴν ἐν τῇ χρήσει σχέσιν καὶ ἀλληλεπίδρασιν γραπτοῦ καὶ προφορικοῦ λόγου. Οὕτως ἐπιτυγχάνεται ἡ διαρκὴς ἀνανέωσις τῆς καθαρευούσης διὰ στοιχείων ἐκ τοῦ προφορικοῦ λόγου καὶ δὴ καὶ ἡ σὺν τῷ χρόνῳ ἀπλοποιήσις αὐτῆς.

Τὰς περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἀπόψεις ἐξέθηκε διὰ πραγματειῶν δημοσιευθεισῶν εἰς ἑλληνικὰ καὶ ξένα περιοδικά, αὐτοτελῶν βιβλίων καὶ διαλέξεων. Ἐξέδωκεν ἐπίσης (1905) ὀγκώδη τόμον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Μαρασλῇ ἐν ᾧ περιέχονται τὸ «*Πρόβλημα τῆς νεωτέρας γραφομένης Ἑλληνικῆς*» τοῦ Κ. Krumbacher ἐν μεταφράσει καὶ ἡ «*Ἀπάντησις εἰς αὐτὸν*» τοῦ Χ.

Σθεναρῶς ἠγωνίσθη καὶ κατὰ τῆς ἀπὸ τοῦ 1910 διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου ἀπειλουμένης εἰσαγωγῆς μεταρρυθμιστικῶν ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων, αἵτινα ἔμελλον νὰ ἀνατρέψωσι τὰ κρατοῦντα ἐν τῇ παιδείᾳ. Διὰ τῶν ἀγόνων αὐτῶν ἠδυνήθη μέν, ὡς ὁ ἴδιος ἐν Ἀθηνᾷ 31 (1919) 30 γράφει, νὰ ματαιώσῃ τὴν, τοῦλάχιστον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἰδρυσιν προτύπου σχολείου ἐν ᾧ θὰ ἐφηρμόζοντο ἴδιαι μέθοδοι καὶ ἴδιον πρόγραμμα διδασκαλίας, δὲν κατώρθωσεν ὅμως νὰ ἀποτρέψῃ μέχρι τέλους τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως. Οὐχ ἦττον ὅμως διὰ συνεχοῦς

καὶ ἀμειλίχτου ἐλέγχου ἐπέτυχε νὰ ἀποφευχθῶσιν αἱ γλωσσικαὶ ἀκρότητες, ὡς ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Ὁμιλος ἐπεδίωξε νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν ἐν τῷ σχολείῳ διδασκομένην δημοτικὴν.

* *

Ἀνάλογοι πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου τοῦ Γεωργίου Χατζιδάκι ὑπῆρξαν καὶ αἱ τιμαί, ὧν ἔτυχεν οὗτος ἐν τε τῇ γενετείρᾳ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ.

Οὕτω τὸ 1905 – 1906 διετέλεσε πρῶτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τὸ δὲ 1926 πρῶτος πρῶτανις καὶ ὀργανωτὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐν ᾧ ἐδίδαξεν ἐπὶ διετίαν (1926 – 1928), καίτοι λόγῳ ὀρίου ἡλικίας εἶχεν ἤδη ἀποσυρθῆ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐξαίρων ὁ Α. Heisenberg εἰς ἄρθρον, ὅπερ ἐδημοσίευσεν ἐπὶ τῇ ὀγδοηκονταετηρίδι τοῦ Χ., γράφει: «ἤδη πρεσβύτης ἀνέλαβε πρὸ τριῶν ἐτῶν μὲ νεανικὸν πολεμικὸν μένος νὰ διδάξῃ τὰ μαθήματα τῆς γλωσσολογίας εἰς τὸ νέον πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης, ἵνα ἐν τῷ περιμαχήτῳ τῆς Μακεδονίας ἐδάφει ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας». (Ἀθηνᾶ 40 (1928) 214).

Ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1939), ἐπίτιμος Ἐταῖρος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας (1938), ἐπίτιμον μέλος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς ἑταιρείας «*Ποντιακῶν Μελετῶν*», τῆς «*Ἐταιρείας Κρητικῶν Σπουδῶν*» κλπ. Ὡσαύτως διετέλεσε διαδοχικῶς Ἐπόπτης τῶν σχολείων τῆς «*Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας*», Σύμβουλος καὶ ἐπίτιμος Πρόεδρος αὐτῆς.

Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διετέλεσε τὸ 1927.

Ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλων ἐξαιρέτων τιμῶν ἐτιμήθη ὁ Χ. Οὕτως ἀπενεμήθησαν εἰς αὐτὸν τὰ παράσημα τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ καὶ βραδύτερον τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ Σταυροῦ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος, ὑπὸ δὲ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς αἰσίας ἐνάρξεως τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης» ἀνεκηρύχθη διὰ πιττακίου «Ἀρχων Μέγας Διδάσκαλος τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας» (1934).

Μεγάλως ἐτιμήθη ὁ Χ. καὶ ὑπὸ τοῦ ξένου ἐπιστημονικοῦ κόσμου. Ἐξελέγη ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λιψίας, ἀντεπιστέλλον δὲ μέλος τῶν Ἀκαδημιῶν Βερολίνου, Βιέννης, Μονάχου, Βουδαπέστης καὶ τῆς ἐν Λονδίνῳ «*Society for the promotion of Hellenic Studies*» ὡς καὶ τῆς ἐν Παρισίοις «*Société pour l'encouragement des Études Grecques*», ἥτις τὸ 1902 ἀπένειμε τὸ Ζωγράφειον βραβεῖον (Prix Zografos) διὰ τὸ ἔτος

ἐκεῖνο εἰς τὸν πρῶτον τόμον τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῶν Ἀκαδημεικῶν Ἀναγνωσμάτων (πβ. *Revue des Études Grecques* 16 (1903) XIII - XVI).

Ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος τιμῶν τὸν σοφὸν ἐρευνητὴν καὶ ἰδρυτὴν τῆς γλωσσολογίας ἐν Ἑλλάδι ἐώρτασε δις σημαντικοὺς σταθμοὺς τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ. Οὕτως τὴν 23 Ἀπριλίου 1921 οἱ μαθηταὶ τοῦ Χ. προσήνεγκον ἐπὶ τῇ τριακονταετηρίδι τῆς καθηγεσίας ἀναμνηστικὸν τόμον «*Ἀφιέρωμα εἰς Γ. Ν. Χατζιδάκιν*» περιέχοντα διατριβὰς Ἑλλήνων καὶ ξένων ἐπιστημόνων, κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1929 τὸ ἀνώτατον πνευματικὸν ἴδρυμα τῆς χώρας, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἐώρτασε πανηγυρικῶς τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐπέτειον τοῦ βίου αὐτοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ¹

Σ = βιβλίον ἢ καὶ αὐτοτελῶς ἐκδεδομένον φυλλάδιον. Π = ἄρθρον ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου. Β = βιβλιοκρισία. Α = ἀνακοίνωσις. Εσ = ἐπιστημονικὴ συζήτησις. Δ = προλεγόμενα ἐπὶ τῇ ἐκδόσει βιβλίων καὶ περιοδικῶν ἢ ἄρθρον οὐχὶ αὐστηρῶς ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρος ὡς καὶ λόγος, διάλεξις, νεκρολογία, ἔκθεσις κλπ.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐχρησιμοποίησαμεν τὰς παρὰ Ed. Schwyzer, *Griechische Grammatik* 1, σ. XXVI - XLIV συντομογραφίας, παρεθέσαμεν δὲ πλήρεις ἢ συνεκόψαμεν κατὰ τρόπον εὐκόλως ἀντιληπτὸν τίτλους περιοδικῶν ἢ ἐφημερίδων μὴ ἀναφερομένων ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ.

1881

Π	<i>Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης</i> : Ἀθήναιον 10 (1881) 3 - 28 (85 - 128, 208 - 212), 213 - 249 (= MNE 1 σ. 1 - 83).	1
Π	<i>Κριτικαὶ παρατηρήσεις εἰς τὰς ἐκ Βοιωτίας ἐπιγραφάς, τὰς ἐν τῷ Ε' τεύχει τοῦ Θ' τόμου δημοσιευθείσας</i> : αὐτόθ. σ. 81 - 83.	2
Β	<i>Ἐπικρίσεις εἰς τὸ Ἀρχεῖον Μ. Δέφνερ</i> : αὐτόθ. σ. 411 - 486 (= MNE 1 σ. 96 - 107, 144 - 148).	3
Β	<i>M. Deffner, Archiv für mittel-und neugriechische Philologie, Athen 1880. Bd. I, 1 - 2. S. 304</i> : BB 6 (1881) 326 - 336. (Μετάφρ. [ὑπὸ Π. Παπαγεωργίου] : Κλειὼ 21 (1881) ἀρ. φύλ. 1055 - 1056).	4

1. Ἐν τῇ παρούσῃ βιβλιογραφίᾳ ἐπεδιώξαμεν τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐπιστημονικῶν κυρίως δημοσιευμάτων τοῦ Γεωργίου Χατζιδάκι. Συστηματικὴ ἀποδελτίωσις ἁρθρων, συνεντεύξεων, δηλώσεων κλπ. δημοσιευθέντων εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ τὸν ἐπαρχιακὸν τύπον δὲν ἐπεχειρήθη.

- Π Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις : Κλειώ 21 (1881) ἀρ. φύλ. 1064, 1068 (= MNE 1 σ. 149 - 153). 5

1882

- B Ἐπίκρισις Τσακωνικῆς γραμματικῆς Μιχ. Δέφνερ, Berlin 1881 : Πλάτων 5 (1882) 94 - 101, 169 - 176, 228 - 253. 6
- B O. Schrader, Sprachvergleichung und Urgeschichte. Linguistisch-historische Beiträge zur Erforschung des indogermanischen Altertums von — Iena, bei Hermann Contenoble 1883. X. 490 : αὐτόθ. σ. 420 - 421. 7
- B G. Meyer, Die Stellung des Albanesischen im Kreise der indogermanischen Sprachen von — (ἐκ τῶν Beiträge τοῦ Bezzenberger τ. 8) : αὐτόθ. σ. 421 - 422. 8
- B St. Marchiano, Studii Filologici svolti con la lingua Pelasgo-Albanese del Professore — Napoli 1882 σελ. 151 καὶ 105 : αὐτόθ. σ. 422 - 423. 9
- A [Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως **τσιμπῶ** καὶ **κντάζω**] : αὐτόθ. σ. 275. 10
- A [Φιλολογικαὶ ἀνακοινώσεις] : αὐτόθ. σ. 323 - 328. 11
- B M. Deffner, Zakonische Grammatik von Dr — : GGA 1882, no 11 - 12. 12

1883

- Σ Περὶ τῶν εἰς -ους συνηρημένων τῆς β' κλίσεως καὶ τῶν εἰς -ος οὐδετέρων ὀνομάτων τῆς γ' ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ. (Ἐναίσιμος ἐπὶ διδακτορικῇ ἀναγορεύσει διατριβή). Ἐν Ἀθήναις 1883, σελ. 15 (= MNE 2 σ. 31 - 46). 13
- Κρίσ. : G. Meyer, BphW 2 (1883) 1038 (μετάφρ. : Αἰών 46 (1884) ἀρ. φύλ. 4).
- Σ Περὶ φθογγολογικῶν νόμων καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς νέας Ἑλληνικῆς. (Διατριβὴ ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ). Ἐν Ἀθήναις, 1883 σελ. 31 (= MNE 1 σ. 154 - 201). 14
- Κρίσ. : G. Meyer, BphW 2 (1883) 1038.
- Π Περὶ τῶν περιφραστικῶς σχηματιζομένων χρόνων τῆς νέας Ἑλληνικῆς : Δελτ. Ἱστορ. Ἐθνολ. Ἑταιρ. 1 (1883) 226 - 261. 15

- II Διατὶ δὲν καλλιεργοῦσιν οἱ νέοι *Ἕλληνες τὴν δημώδη ἑλληνικὴν γλῶσσαν : Ἑστία 15 (1883) 390 - 394 (= MNE 1 σ. 108 - 111). 16

1884

- Σ Μελέτη ἐπὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἡ βάσανος τοῦ Ἑλέγχου τοῦ ψευδαιτισμοῦ, ἐν Ἀθήναις 1884, 8ον σελ. 104. 17
- Κρῖσ. : Νέα Ἡμέρα 11 (1885) ἀρ. φύλ. 543 - 555.
- II Περὶ τῆς ὁρθῆς γραφῆς τοῦ **μαζί**, περὶ τοῦ Κορητικοῦ **ξιμιδ** καὶ περὶ παρετυμολογιῶν : Πλάτων 6 (1884) 35 - 53 (= MNE 1 σ. 111 - 123). 18
- Δ Ἀρχὴ πρόοδος καὶ σημερινὴ κατάστασις τῆς γλωσσικῆς ἐπιστήμης : Ἑβδομάς 1 (1884) ἀρ. φύλ. 41 - 42. (Ἐναρκτήριος λόγος Ὑφηγεσίας). 19
- B A. Boltz, Die hellenischen Taufnamen der Gegenwart soweit dieselben antiken Ursprungs sind, nach Gebrauch und Bedeutung zusammengestellt. Leipzig 1883. W. Friederich. 8ον σ. 48 : Δελτίον τῆς Ἑβδομάδος 1 (1884) ἀρ. φύλ. 1 - 3. 20
- B Ν. Δοσίου, Εὐριπίδου Ἑκάβη μετὰ ψυχαγωγίας ἐξ ἰδιογράφου Λάμπρου τοῦ Φωτιάδου καὶ νεωτέρων ἐξηγητικῶν σχολίων καὶ σημειώσεων ὑπὸ — Σελ. 135' καὶ 147 ἐν Γαλαζίῳ 1884 ἐκ τοῦ νέου τυπογραφείου «Δακία» : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 6. 21

1885

- II Zur Präsensbildung des Neugriechischen : KZ 27 (1885) 69 - 82 (= MNE 1 σ. 266 - 306). 22
- II Die altgriechischen Femina auf -ος im Neugriechischen : αὐτόθ. σ. 82 - 84. 23
- Εσ Ἐπιβαλλομένη Ἀπάντησις : Ἑβδομάς 2 (1885) Α' 235 - 237. Β' 245 - 246, 263 - 264, 269 - 270. Γ' 281 - 282, 293 - 294, 305 - 306, 317 - 318. Δ' 329 - 330, 346 - 347, 353 - 354, 365 - 366. 24
- Εσ Παράδοξος Ἀγών : αὐτόθ. σ. 421 - 425. 25
- B A. Boltz, Die kyklopen, ein historisches Volk sprachlich nachgewiesen : αὐτόθ. σ. 212 - 213. 26

- Β *Π. Καρολίδου, Γλωσσάριον συγκριτικὸν Ἑλληνοκαππαδοκικῶν λέξεων, ἧτοι ἡ ἐν Καππαδοκίᾳ λαλουμένη Ἑλληνικὴ διάλεκτος καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σωζόμενα ἔχνη τῆς ἀρχαίας Καππαδοκικῆς γλώσσης ὑπὸ — Δ Φ. Βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου. Ἐν Σμύρνῃ 1885 σ. 221 : αὐτόθ. σ. 535 - 538.* 27
- Α *Αἱ περὶ τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν γλῶσσαν σπουδαί : Παρνασσὸς 9 (1885) 159 - 160. (ἴδ. καὶ περιοδ. «Ἑβδομάς» 2 (1885) 116 - 117).* 28
- Δ *Ἐκθεις τῶν ἐργασιῶν τῶν γενομένων ὑπὲρ τῆς γλώσσης ἡμῶν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος : Ἐφημερὶς 12 (1885) ἀρ. φύλ. 166 - 167.* 29

1886

- Σ *Γλωσσικῶν ἀτοπημάτων ἀναίρεσις, ἐν Ἀθήναις 1886, 8ον σελ. ις' + 84.* 30
- Εσ *Παρατηρήσεις τινὲς εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἀξιολύμου κ. Π. Καρολίδου : Ἑβδομάς 3 (1886) 202, 212, 225.* 31
- Π *Μετὰ βαρείας καὶ ψιλῆς ἡ ἄνευ αὐτῶν ; : αὐτόθ. σ. 522 - 523.* 32
- Εσ *Ἀναθεώρησις παλαιοῦ λογαριασμοῦ πρὸς τὸν ἐξοχώτατον κ. Εἰρηναῖον Κ. Ἀσώπιον : Ἐφημερὶς 13 (1886) 8ης Φεβρουαρίου.* 33

1887

- Π *Περὶ τῶν ἀπαρεμφατικῶν λειψάνων ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἑλληνικῇ : Ἡμερολ. Ἀνατολῆς 1887 σ. 132 - 148.* 34
- Β *J. Psichari, Essais de grammaire historique Néo-Grecque : BphW 7 (1887) no 32/33.* 35
- Εσ *Αἱ δόξαι τοῦ κ. Ι. Ψυχάρη περὶ τῆς γραφομένης ἡμῶν γλώσσης καὶ περὶ τῶν μεταχειριζομένων αὐτῇ : Ἐφημερὶς 14 (1887) ἀρ. φύλ. 38 - 39, 41 - 42.* 36

1888

- Π *Ἐρευναι περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς : Εἰκοσιπενταετ. Ἑλλην. Φιλολ. Συλλ. Κωνπλ. (1861 - 1886). Παράρτ. 18ου τόμ. (1888) 84 - 92.* 37

- Π Συμβολή εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Μεσαιωνικῆς ἡμῶν γλώσσης : 38
Πεντηκονταετ. Ἑθν. Πανεπιστ. (1886 - 1887) ἐν Ἀθήναις 1888
σ. 117 - 173.
- Π Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν κατὰ συνεκδρομὴν γενομένων λέξεων 39
καὶ τύπων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικῇ : αὐτόθ. σ. 175 - 210 (= MNE 1 σ. 561 - 654).

1889

- Π *Die Sprachfrage in Griechenland* : Ἑλλάς 1 (1889) 299 - 332. 40
(πβ. καὶ Ἑλλάς 2 (1890) 94 - 97).
- Π Περὶ τονικῶν μεταβολῶν ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἑλληνικῇ : Ἀθ. 1 41
(1889) 247 - 287, 481 - 511 καὶ προσθῆκαι σ. 532 (= MNE 2
σ. 82 - 158).
- Π Ἑτυμολογικαὶ σημειώσεις : αὐτόθ. σ. 287 - 288. 42
- B *W. Meyer, Simon Portius grammatica linguæ Græcæ* 43
vulgaris, reproduction de l'édition de 1638 suivie d'un com-
mentaire grammatical et historique par — etc. Paris 1889 :
αὐτόθ. σ. 512 - 532 (= MNE 2 σ. 461 - 479).
- A [Περὶ τῶν νόμων, καθ' οὓς ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ μεταποιοῦν- 44
ται τὰ ἐξ ἄλλων γλωσσῶν παραλαμβανόμενα ῥήματα] : αὐτόθ.
σ. 317· πβ. ἀριθ. 41.
- A [Περὶ τῶν νόμων, καθ' οὓς τὰ βαρύτερα ῥήματα εἰς -ίζω, -άζω 45
μετασχηματίζονται εἰς -ῶ καὶ ἀντιστρόφως] : αὐτόθ. σ. 325 - 327.
- A [Περὶ τῶν μέχρις ἡμῶν διασωθέντων ἀρχαίων μορίων ἦνί, ἦν, 46
δή, οὕτως] : αὐτόθ. σ. 332 - 335.
- A [Περὶ παρετυμολογιῶν, ἐν αἷς ἢ εἰσάγεται πρόθεσις πρότερον μὴ 47
ὑπάρχουσα ἢ ἀποκαθίσταται ἢ πρότερον ἐκθλιψιν παθοῦσα] :
αὐτόθ. σ. 624.

1890

- Π *Zum vocalismus des Neugriechischen* : KZ 30 (1890) 357 - 48
398 (= MNE 1 σ. 202 - 265) καὶ *Nachtrag* : αὐτόθ. 31 (1892)
153 - 156.

Π	Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι : Ἀθ. 2 (1890) 169 - 235 (= Γλ. Μελ. σ. 236 - 305).	49
	Κρίσι. : Α. Th (u m b), Lit. Centralbl. 1890 στήλ. 1677. Fr. Stolz, BphW 12 (1892) 1624 - 1626.	
Π	Περὶ ψιλώσεως τοῦ ἄρθρου : αὐτόθ. σ. 380.	50
Εσ	Ἑλέγχου ἀνασκευή : αὐτόθ. σ. 139 - 141.	51
Β	<i>La Calabria, rivista di Letteratura Popolare</i> : αὐτόθ. σ. 141 - 142.	52
Β	<i>V. Franco, Rose e Spine, versi con note filologiche e un Saggio critico. Monteleone 1889 XXVIII. 95</i> : αὐτόθ. σ. 142.	53
Β	<i>K. Flegel, Geschichte der Arten der Handlung in Europa, linguistische Studie von —, Gymnasiallehrer zu Rostow am Don</i> : αὐτόθ. σ. 376 - 380.	54
Α	[Περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς] : αὐτόθ. σ. 154 - 159 (= MNE 1 σ. 84 - 88).	55
Α	Περὶ τοῦ G. Morosi καὶ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ λαλουμένης ἑλληνικῆς γλώσσης : αὐτόθ. σ. 697 - 701 (= MNE 2 σ. 480 - 487).	56
Α	[Περὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ γένους τῶν οὐσιαστικῶν ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ] : αὐτόθ. σ. 701 - 708.	57

1891

Π	Περὶ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ μαλώνω : Ἀθ. 3 (1891) 94 (= MNE 1 σ. 140 - 142).	58
Π	Σημασιολογικαὶ μεταβολαί : αὐτόθ. σ. 175 - 176 (= MNE 1 σ. 142 - 143).	59
Π	Συμβολὴ εἰς τὴν κλίσιν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς : αὐτόθ. σ. 244 - 253 (= MNE 2 σ. 1 - 30).	60
Π	Περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς : αὐτόθ. σ. 253 - 258 (= MNE 1 σ. 88 - 96)· πβ. ἀριθ. 66.	61
Εσ	Προσθῆκαί τινες εἰς τὴν διατριβὴν περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι : αὐτόθ. σ. 259 - 269.	62
Α	[Περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς] : αὐτόθ. σ. 617· πβ. ἀριθ. 61.	63

- A *Περὶ μεταφράσεως τῆς Π. Δ. εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν* : αὐτόθ. σ. 625 - 629 (= MNE 2 σ. 488 - 492). 64
- A [*Περὶ τῆς γλώσσης τῆς νήσου Ἰκάρου*] : αὐτόθ. σ. 648 - 649. 65
- Π *Zur Abstammungsfrage des Neugriechischen* : Ἑλλάς 3 (1891) 1 - 5· πβ. ἀριθ. 61. 66

1892

- Σ *Einleitung in die neugriechische Grammatik*, Leipzig 1892 S. XIV+464. 67
 Κρίσ. : Μυστακίδης, Κῆρυξ 4, 175. Lit. Centralbl. (1892) στήλ. 753. W. Meyer-Lübke, ByzZ 2 (1893) 142 - 145. Al. Thumb, IF 2 (1893) Anz. 174 - 183. Zimmerer, N. phil. Rundschau 1896 n° 2. F. G. Allinson, AmjournofPhil. 14 (1893) 107 - 110.
- Π *Kritische Bemerkungen zu einigen mittelgriechischen Autoren* : ByzZ 1 (1892) 98 - 106. 68
- Εσ *Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος (Ἀπάντησις εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Καζαντζῆ)* : Ἑλλάς 4 (1892) 289 - 293. 69
- Π *Zur Geschichte des Mittel-und Neugriechischen* : KZ 31 (1892) 103 - 156 (= MNE 1 σ. 360 - 405). 70
 Κρίσ. : H. C. Muller, Ἑλλάς 2 (1890) 103 - 104.
- Π Ὁρθογραφικαὶ σημειώσεις : Ἑβδομάς 9 (1892) ἀρ. φύλ. 17. 71
- B *B. Mystakides, Byzantinisch - Deutsche Beziehungen Zur Zeit des Ottonen. Stuttgart 1891, S. XVIII+99* : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 22. 72
- B *A. Thumb, Die neugriechische Sprache, eine Skizze von Dr. —, Privat Dozent an der Universität Freiburg I.B.* : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 23. 73
- B *H. Mullers, Historische Grammatik* : Ἑστία 1 (1892) 367. 74
- B *K. Krumbacher, Colloquium Pseudodositheanum Monacense ad fidem codicum optimorum et antiquissimorum nunc primum edidit et apparatu critico adnotationibusque instruxit —* : Ἀθ. 4 (1892) 465 - 468. 75
- B *G. Götz, Colloquium scholicum Harleianum ex recensione — (ἐν τῷ θερινῷ προγράμματι τοῦ ἐν Ἰένῃ Πανεπιστημίου ἐ.ξ.)* : αὐτόθ. σ. 465 - 468. 76

- B *A. Thumb, Beiträge zur neugriechischen Dialektkunde, die inlautenden Vocale im heutigen Dialect von Amorgos, von Dr. — : αὐτόθ. σ. 468 - 475.* 77
- B *A. Thumb, Zur neugriechischen Volkskunde von —. I Die Schicksalgöttinnen im neugriechischen Volksglauben, II Zur volkstümlichen Mantik der heutigen Griechen von Dr. — : αὐτόθ. σ. 475.* 78
- A *[Περὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς κάτω Ἰταλίας ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀβγούστου μέχρι τῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ] : αὐτόθ. σ. 643.* 79
- A *[Περὶ τῆς παραγωγῆς τῆς λέξεως **Μορέας**] : αὐτόθ. σ. 645' πβ. ἀριθ. 89.* 80
- Δ *Ἔκθεσις περὶ τῶν εἰς τὸν γλωσσικὸν διαγωνισμόν τοῦ συλλόγου «Κοραῆ» ὑποβληθέντων πονημάτων : Ἀρχ. Κορ. 1 (1892) ε-λ. Κρίσ. : C. Casan g é s, Ἑλλάς 4 (1892) 284 - 288.* 81
- Π *Ἑλληνικὴ Γλῶσσα : Ἑγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν ἐκδιδόμενον ἐπιμελείᾳ Ν. Γ. Πολίτου, Ἀθήνησι Μπαρτ - Χίρστ, τ. 3 (1892 - 1893) σ. 799 - 807.* 82

1893

- Π *Zur Wortbildungslehre des Mittel-und Neugriechischen : ByzZ 2 (1893) 235 - 286 (= MNE 2 σ. 194 - 276).* 83
- Π *Zur neugriechischen Deklination : KZ 32 (1893) 420 - 433.* 84
- Π *Ikarisches : IF 2 (1893) 371 - 414' πβ. ἀριθ. 86.* 85
- Π *Περὶ τῆς Ἰκαρίας διαλέκτου : Εἰκοσιπενταετ. Κ. Σ. Κόντου 1893 σ. 33 - 80 (= MNE 2 σ. 396 - 460)' πβ. ἀριθ. 85.* 86
- Π *Νεοελληνικὰ ποικίλα : Παρνασσός 16 (1893) 335 - 351 (= MNE 1 σ. 123 - 140).* 87
- Π *Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι, Μέρος Β' : Ἀθ. 5 (1893) 177 - 230 (= Γλ. Μελ. σ. 306 - 362).* 88
Κρίσ. : A. T h (u m b), Litt. Centralbl. 1894 στήλ. 92 - 93.
- Π *Περὶ τῆς ἐτυμολογίας τῆς λέξεως **Μορέας** - **Μορεάς** : αὐτόθ. σ. 231 - 239. Περὶ τῆς λέξεως **Μορέας** (Μέρος Β') : αὐτόθ. σ. 491 - 508. Ὁ **Μορεάς** καὶ ἐν Κρήτῃ : αὐτόθ. σ. 549 (= Γλ. Μελ. 1 - 25).* 89
Κρίσ. : K. K (r u m b a c h e r), ByzZ 3 (1894) 202, 420.

Π	Ἐπανόρθωσις [εἰς σ. 21 τῆς <i>Einleitung</i>] : αὐτόθ. σ. 240.	90
Π	Ἐξυπνίζω – ἐξυπνῶ : αὐτόθ. σ. 287 - 288 (= MNE 2 σ. 599 - 601).	91
Δ	Λόγος πανηγυρικός [ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ Καθηγεσίας τοῦ Κ. Σ. Κόντιου] : αὐτόθ. σ. 305 - 310.	92
Ἑσ	Ἐπιστολὴ πρὸς Θεόδωρον Reinach : αὐτόθ. σ. 509 - 536 καὶ ὁφειλομένη ἑπανόρθωσις σ. 550.	93

1894

Π	<i>Ist Georgillas der Verfasser des Gedichtes von der Eroberung Konstantinopels?</i> : ByzZ 3 (1894) 581 - 598 (= MNE 1 σ. 537 - 560).	94
Π	Φιλολογικοὶ κροκνυλεγμοὶ (Α'. Περὶ τῶν ὀνομάτων εἰς - πουλλος - πούλλα - πουλλον πουλλι κτλ. Β'. Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν ὑποκοριστικῶν εἰς - εἶδιον . Γ'. ἐλάλουσεν – ἐλαλοῦσαν) : Παρνασσός 17 (1894) 561 - 588.	95
Π	Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως Μεσαρεᾶς : Ἀθ. 6 (1894) 3 - 64. Μεσαρεᾶ – Μεσαρεᾶ καὶ Κεφαλὴ : αὐτόθ. σ. 473 (= Γλ. Μελ. σ. 115 - 179). Κρίσι. : A. T h u m b, IF 9 (1898) Anz. 134.	96
Π	Ἀρμόζω καὶ δρμάζω, συναρμόζω καὶ συνορμάζω : αὐτόθ. σ. 141 - 143 (= Γλ. Μελ. σ. 613 - 615).	97
Π	Περὶ συμφύρων σχηματισμῶν : αὐτόθ. σ. 143 - 144.	98
Α	[Περὶ τοῦ ἀληθοῦς συγγραφέως τοῦ ποιήματος «Ἀλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως»] : αὐτόθ. σ. 475· πβ. ἀριθ. 94.	99
Λ	[Περὶ τῆς γενέσεως τῶν ὑποκοριστικῶν εἰς - ἄριον] : αὐτόθ. σ. 476.	100
Λ	[Περὶ τῆς παραγωγῆς τῆς λέξεως Μεσαρεᾶ] : αὐτόθ. σ. 477· πβ. ἀριθ. 96.	101
Α	[Περὶ τῆς συναιρέσεως τοῦ εα μετὰ τὸ ε ἐν τῇ Ἀτυκῇ] : αὐτόθ. σ. 482 - 483· πβ. ἀριθ. 107.	102

1895

- Π *Über das Etymon des Wortes βρέ :* ByzZ 4 (1895) 412 - 419 103
(= Γλ. Μελ. σ. 204 - 213).
- Π *Zu den Bruchstücken zweier Typika :* αὐτόθ. σ. 583 - 584. 104
- Π *Ἀναβάτης οὐχὶ ἀνελευστήρ, ποδηλάτης οὐχὶ ποδηλατιστής :* 105
Εἰκονογρ. Ἑστ. 1895 σ. 162 - 163.
- Π *Πᾶς, πᾶν, ἀνδριᾶς, ἱμαῖς, βοῦς, αἶξ, πῦρ, κῆρ :* IF 5 (1895) 106
338 - 340.
- Π *Zur Kontraktion von εα nach ρ im Attischen :* αὐτόθ. σ. 107
393 - 395 (= Γλ. Μελ. σ. 571 - 573).
- Π *Neugriechische miscellen. I Zur Conjugation. II Dissimila-* 108
tion im Neugriechischen : KZ 33 (1895) 105 - 124 (= MNE
1 σ. 307 - 331).
- Π *Περὶ τῶν λέξεων μυζήθρα - Μυζηθρᾶς - Μυστρᾶς - Μυστριώ-* 109
της : Viz. Vremennik 2 (1895) 58 - 77 (= Γλ. Μελ. 180 - 203).
Κρίσ. : A. T h u m b, IF 9 (1898) Anz. 134.
- Π *Γλωσσολογικὰ ἐδῆαβηκα - ἐδῆαῆκα - ἐδῆακα καὶ ἐν Τσακωνίᾳ* 110
ἐξῆακα : Ἀθ. 7 (1895) 84 (= MNE 2 σ. 601 - 602).
- Π *Ἐπιγραφικά :* αὐτόθ. σ. 85 - 86. 111
- Εσ *Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι. Μέρος Γ' (Εἰδῶλων* 112
κατάλυσις) : αὐτόθ. 145 - 282 (= Γλ. Μελ. σ. 363 - 504).
- Α *[Περὶ τῆς λέξεως Μυστρᾶς] :* αὐτόθ. σ. 496· πβ. ἀριθ. 109. 113
- Α *[Περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ Υ ὑπὸ τῶν Λακῶνων] :* αὐτόθ. σ. 499· 114
πβ. ἀριθ. 134.
- Α *[Περὶ τῆς καταλήξεως -πouλος] :* αὐτόθ. σ. 500· πβ. ἀριθ. 95. 115

1896

- Π *Μορέας oder Μόρεον ? :* ByzZ 5 (1896) 341 - 346 (= Γλ. Μελ. 116
26 - 31).
- Π *Περὶ τοῦ ἐλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων :* Ἀθ. 8 (1896) 117
3 - 62 πβ. καὶ σ. 139 - 140 (= Γλ. Μελ. σ. 32 - 114).

- Π *Περὶ τῆς γενέσεως καὶ χρήσεως τῶν μορίων νά, διὰ νά – γιανά :* 118
αὐτόθ. σ. 63 - 68 (= MNE 2 σ. 493 - 499).
- Π *Κοσκυλμάτια (Περὶ διαφορουμένων τινῶν ὡς πρὸς τὴν ὀρθογραφίαν ὀνομάτων. Περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ υ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ (= Γλ. Μελ. σ. 547 - 549) ([καὶ] Προσθήκη : αὐτόθ. σ. 175 - 176). Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν εἰς -ωνω ρημάτων. Περὶ συμφύσεως καὶ παρενυμολογίας (= MNE 2 σ. 500 - 509). Ἐτι δύο λέξεις περὶ τῶν Μακεδόνων. Ἐπιγραφαὶ (= MNE 2 σ. 509 - 510). Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως γάιδαρος. Περὶ τοῦ σέ, φχιού καὶ φκιοῦ :* αὐτόθ. σ. 113 - 144.
Κρίσ. : K. K (rumbacher), ByzZ 5 (1896) 623 - 624.
- Π *Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος. Μέρος Δ'. — Ἡ κοινὴ γλῶσσα ὑπὸ H. Paul :* αὐτόθ. σ. 147 - 175 (= Γλ. Μελ. σ. 505 - 537). 120
- Π *[Παρατηρήσεις εἰς ἐπιγραφὰς ἐκ Κωνσταντινῆς] :* αὐτόθ. σ. 348 - 351. 121
- Π *Ἡ λέξις γάιδαρος εἶναι ἀποδεδειγμένως Ἀραβικὴ :* αὐτόθ. σ. 368. 122
- Π *Περὶ φαινομένων τινῶν φθογγικῶν ἀνωμαλιῶν :* αὐτόθ. σ. 458 - 468. 123
- Π *Περὶ τοῦ λj καὶ περὶ ἐπενθέσεως :* αὐτόθ. σ. 469 - 470. 124
- B *A. Thumb, Handbuch der neugriechischen Volkssprache. Grammatik. Texte. Glossar. von Dr. — σελ. κε', 240 :* αὐτόθ. σ. 238 - 240. 125
- B *B. Wassiliewsky - V. Jernstedt, Cecaumeni Strategicon et incerti scriptoris de officiis regis libellus. Accedit exemplum codicis phototypicum. Petropoli 1896, σελ. 20 καὶ 113 :* αὐτόθ. σ. 361 - 364 (= MNE 2 σ. 511 - 515). 126
- B *P. Kretschmer, Einleitung in die Geschichte der Griechischen Sprache, von — Göttingen 1896 σελ. δ' καὶ 428 :* αὐτόθ. σ. 365 - 368. 127
- A *[Περὶ τῶν διὰ διπλοῦ καὶ ἀπλοῦ συμφώνου γραφομένων ἀρχαίων κυρίων ὀνομάτων] :* αὐτόθ. σ. 472' πβ. ἀριθ. 119. 128
- A *[Περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων] :* αὐτόθ. σ. 474' πβ. ἀριθ. 117. 129

- Α [Περὶ τῶν Προδρομῶν Θεοδώρου καὶ Ἰλαρίωνος] : αὐτόθ. σ. 478' πβ. ἀριθ. 133. 130

1897

- Σ *Zur Abstammung der alten Makedonier. Athen 1897, 8ον* 131
σελ. 57.
Κρίσ. : P. Kretschmer, Wfklph 14 (1897) 1105 - 1109, E. Oberhammer, BphW 18 (1898) 597 - 609.
- Π *Ein verkanntes Sprichwort: ByzZ 6 (1897) 392 - 393' ιδ.* 132
καὶ σ. 648 καὶ τόμ. 7 (1898) 262 - 263.
Κρίσ. : L. Woltz, ByzZ 7 (1898) 262 - 263.
- Π *Περὶ τῶν προδρομῶν Θεοδώρου καὶ Ἰλαρίωνος: Viz. Vremennik 4 (1897) 100 - 127 (= MNE 2 σ. 361 - 395).* 133
Κρίσ. : E. K(urtz), ByzZ 6 (1897) 601 - 602.
- Π *Neugriechische Studien (Ἐρνέστω Κουρίτῳ ἐπὶ τῇ ὀγδοηκοστῇ γενεθλίῳ αὐτοῦ τῇ 2ῃ Σεπτεμβρίου 1894. — 1. Über die Aussprache des Y bei den alten und des Ω bei den späteren Lakonen (= Γλ. Μελ. σ. 550 - 570). — 2. Über ein zakonisches Auslautgesetz. — 3. Zur Synizesis im Neugriechischen (= MNE 1 σ. 332 - 355). — 4. Über das Etymon von γάϊδαρος = Esel (Entstehung der diminutiva auf -άριον -άρι und der ngr. Diphthonge) (= Γλ. Μελ. σ. 214 - 233) : KZ 34 (1897) 80 - 143.* 134
- Εσ *Ἀνταπόκρισις πρὸς τὸν κ. Θ. Παππαδημητριάδου: Ἀθ. 9 (1897) 186 - 234.* 135
- Α [Περὶ τονικῶν ἀλλοιώσεων ἐν τοῖς συνθέτοις] : αὐτόθ. σ. 500' πβ. ἀριθ. 140. 136

1898

- Σ *Ἀναγνώσματα περὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς Συγκριτικῆς Γλωσσικῆς ὑπὸ Whitney καὶ Jolly μετερρυνθμισμένα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν. Ἐν Ἀθήναις 1898, 8ον σελ. ιβ' + 736.* 137
- Π *Περὶ τῶν ἐν ταῖς καταλήξεσιν ἀναλογιῶν : Ἀθ. 10 (1898) 3 - 13 (= MNE 2 σ. 516 - 521).* 138

Π	<i>Περὶ τῆς παραγωγικῆς καταλήξεως ο/ε ā</i> : αὐτόθ. σ. 13 - 17.	139
Π	<i>Περὶ τονικῶν μεταβολῶν</i> : αὐτόθ. σ. 18 - 32 (= MNE 2 σ. 159 - 175).	140
Π	<i>Διατί ῥοή οὐχὶ ῥοά ;</i> : αὐτόθ. σ. 400.	141
Εσ	<i>Αἱ δύο μέθοδοι (Δευτέρα καὶ τελευταία ἀνταπόκρισις πρὸς τὸν κ. Θεόδωρον Παππαδημητρακόπουλλον)</i> : αὐτόθ. σ. 355 - 400.	142
Α	<i>[Περὶ τοῦ τύπου ῥοή]</i> : αὐτόθ. σ. 599· πβ. ἀριθ. 141.	143
Α	<i>[Περὶ τῆς παραγωγικῆς καταλήξεως ε/ο ā]</i> : αὐτόθ. σ. 599· πβ. ἀριθ. 139.	144
Α	<i>Περὶ τῶν ἐν Βοιωτίᾳ, Θεσσαλίᾳ καὶ Φωκίδι ρηματικῶν τύπων εἰς -νθαι, -νθο, -νθω, -νθι</i> : αὐτόθ. σ. 601 - 604.	145
Α	<i>Περὶ ἀναλογίας ἐν τοῖς φθόγγοις</i> : αὐτόθ. σ. 604 - 606.	146
Β	<i>J. Schmitt, Über phonetische und graphische Erscheinungen im Vulgärgriechischen. Leipzig, Teubner 1898. 36 S. 8o ; Lit. Centralbl. 1898 no 20.</i>	147
Π	<i>Σημείωσις περὶ τῶν γλωσσικῶν τύπων ΓΕΤΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΗΛΩΝΑΝ ΚΑΙ ΔΕΡΡΟΝΙΚΟΝ</i> : Journ. intern. d'archéol. num. 1 (1898) 231 - 232.	148

1899

Π	Ψαρονέφρια : Ἀθ. 11 (1899) 118 - 119 (= MNE 2 σ. 605 - 607).	149
Π	<i>Νέαι ἀποδείξεις ὑπὲρ τοῦ ἐλληνισμοῦ τῶν Μακεδόνων</i> : αὐτόθ. σ. 129 - 157 (= Γλ. Μελ. σ. 32 - 114).	150
Π	<i>Περὶ ὀρθογραφικῆς τιμῆς καινοτομίας</i> : αὐτόθ. σ. 157 - 162.	151
Π	<i>Περὶ τῆς προφορᾶς καὶ ἐκπτώσεως τοῦ γ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ</i> : αὐτόθ. σ. 162.	152
Π	Ἄνηθον καὶ ἄνησον : αὐτόθ. σ. 262 - 264 (= MNE 2 σ. 602 - 605).	153
Π	<i>Ἰδιαιτέρα δῆλωσις τῆς μεσότητος ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ</i> : αὐτόθ. σ. 360.	154
Π	<i>Περὶ τονικῶν ἀνωμαλιῶν ἐν τοῖς συνθέτοις (ἀναρρόη, ὑδρορρόη, κατάρη κτλ.)</i> : αὐτόθ. σ. 378 - 383 (= Γλ. Μελ. σ. 591 - 596).	155

II	Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν κατ' ἀναλογίαν γενομένων νέων τύπων : αὐτόθ. σ. 383 - 389.	156
II	Περὶ τῆς ποικίλης παραδόσεως τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης : αὐτόθ. σ. 389 - 393.	157
II	Περὶ τοῦ χρόνου τῆς τροπῆς τοῦ μακροῦ α εἰς η : αὐτόθ. σ. 393 - 394 (= Γλ. Μελ. σ. 589 - 590).	158
II	ΡΗσὴ ἢ Ηροή ; : αὐτόθ. σ. 472.	159
A	[Περὶ τῆς νεωτέρας ὀρθογραφίας τῶν διφθόγγων αυ καὶ ευ διὰ αβ , εβ καὶ εφ , αφ] : αὐτόθ. σ. 589' πβ. ἀριθ. 151.	160
A	[Περὶ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων] : αὐτόθ. σ. 589 - 590' πβ. ἀριθ. 150.	161
A	[Περὶ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ο μετὰ τὸ ι ἐν ταῖς καταλήξεσιν -ιος καὶ -ιον] : αὐτόθ. σ. 590' πβ. ἀριθ. 168.	162
A	[Περὶ τοῦ φωνητικοῦ συμπλέγματος υη ἐν τῇ ἀττικῇ διαλέκτῳ] : αὐτόθ. σ. 590 - 591' πβ. ἀριθ. 165, 178.	163
B	<i>K. Dieterich, Untersuchungen zur Geschichte der griechischen Sprache von der hellenistischen Zeit bis zum 10 Jahrhundert n. Chr. Mit einer Karte. Leipzig, Teubner 1898 S. XXIV. 326 8o : GGA 1899, 2 σ. 505 - 523.</i>	164

1900

II	Περὶ τοῦ -υη ἐν τῇ ἀττικῇ διαλέκτῳ : Ἀθ. 12 (1900) 10 - 18. (= Γλ. Μελ. σ. 538 - 546)' πβ. ἀριθ. 178.	165
II	Δύο λέξεις περὶ τῆς λέξεως Μεσαρέας : αὐτόθ. σ. 205 - 206 (= Γλ. Μελ. σ. 153, 165).	166
	Κρίσι. : K. K(umbacher), ByzZ 10 (1901) 326.	
II	Τονικὰ ζητήματα : αὐτόθ. σ. 206 - 207 (= Γλ. Μελ. 596 - 597).	167
II	Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὀνομάτων εἰς -ις -ιν , ἀντὶ -ιος -ιον ἐν τῇ μεταγενεστέρῃ Ἑλληνικῇ : αὐτόθ. σ. 285 - 303.	168
	Κρίσι. : K. K(umbacher), ByzZ 10 (1901) 325 - 326, 744.	
II	Περὶ τοῦ τονισμοῦ τῶν συνθέτων εἰς -ος ὀνομάτων : αὐτόθ. σ. 344 - 359 (= Γλ. Μελ. σ. 597 - 612).	169

Εσ	Φιλολογικαὶ συζητήσεις : αὐτόθ. 93 - 124.	170
B	H. Moritz, Die Zunamen bei den byzantinischen Historikern und Chronisten ὑπὸ — K. Gymnasiallehrer, I und II Theil, Programm des K. humanistischen Gymnasiums in Landshut für das Schuljahr 1896/1897 und 1897/1898 : αὐτόθ. σ. 303 - 311 (= MNE 2 σ. 522 - 531).	171
B	A. Σαραντίδου, Ἡ Συνασός, ἥτοι θέσις, ἱστορία καὶ διοικητικὴ κατάστασις, ἥθη, ἔθιμα καὶ γλῶσσα τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ κωμοπόλεως Συνασοῦ κλπ. Ἐν Ἀθήναις 1899, σελ. 287 : αὐτόθ. σ. 476 - 486 (= MNE 2 σ. 532 - 544)· πβ. ἀριθ. 208.	172
B	A. Wilhelm, Ἔτος und ἐνιαυτός : DLZ 21 (1900) 2849 - 2851.	173
B	H. Meltzer, Griechische Grammatik. I. Formenlehre (Sammlung Götschen Nr. 117) Leipzig, G. Göschen 1900. 167 S. 8° : αὐτόθι· πβ. ἀριθ. 193.	174
Π	Zur Betonung der griechischen Komposita, deren zweiter Teil ein Verbaladjektiv trochäische Messung ist : BerlAkSb. 1900, 1 σ. 418 - 423.	175
Π	Umwandlung eines Potentialis in Plusquamperfekt und Perfekt : BerlAkSb. 1900, 2 σ. 1088 - 1095.	176
Π	Zur Ethnologie der alten Makedonier : IF 11 (1900) 313 - 320.	177
Π	Über die laulgruppe <i>νη</i> im Attischen : KZ 36 (1900) 589 - 596· πβ. ἀριθ. 165.	178
Π	Περὶ τῆς προφορᾶς τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλώσσης : Ἀρμονία 3 (1900) 543 - 552.	179

1901

Σ	Γλωσσολογικαὶ Μελέται, τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1901, 8ον σελ. 634. Κρίσις : K. K(umbacher), ByzZ 11 (1902) 224. H. Pernot, Rev. Critique 41 (1903) 494 - 497.	180
Π	Σύντομος ἐπιθεώρησις τῆς ἱστορίας τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης : Προλεγόμενα λεξικοῦ Liddell - Scott - Κωνσταντινίδου, ἐν Ἀθήναις 1901, σ. α' - η'.	181

- Π *Περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐξισώσεως τῆς προσφθίας ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ* : Ἀθ. 13 (1901) 247 - 261 (= Γλ. Μελ. 574 - 588). 182
- Π *Ἔχω γράψαι - γραφῆναι, ἔχω γράψει - γραφῇ* : αὐτόθ. σ. 262 - 272. 183
- Εσ *Ἀπάντησις πρὸς τὸν κ. Α. Γιάνναριν* (1. εἶναι ἢ εἶνε ; 2. Ὁ δοῦς, ὁ Βασίλεις, ὁ Παππαδάκις. 3. Θέλω γράφει γράψει γραφῇ) : αὐτόθ. σ. 225 - 246. 184
- Εσ *Φιλολογικῶν συζητήσεων μέρος Β'* : αὐτόθ. σ. 273 - 301. 185
Κρ(ισ.) : H. G., REGr. 17 (1904) 132.
- Εσ *Ἐλέγχου ἀναίρεσις* : αὐτόθ. σ. 417 - 462. 186
- Β *G. Bernardakis, Plutarchi Chaeronensis Moralia, recognovit — Lips. Teubner* : αὐτόθ. σ. 462 - 714 καὶ Προσθῆκαι καὶ διορθώσεις σ. 713 - 714. 187
Κρ(ισ.) : H. G., REGr. 17 (1904) 132.
- Α *[Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ παρακειμένου καὶ τοῦ ὑπερσυντελικού ἔχω γράψει, εἶχα γράψει, ἔχω γραφῇ, εἶχα γραφῇ ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ]* : αὐτόθ. σ. 717' πβ. ἀριθ. 183. 188
- Α *[Περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐξισώσεως τῆς προσφθίας ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ]* : αὐτόθ. σ. 717' πβ. ἀριθ. 182. 189
- Α *[Περὶ τῶν ἀναυξήτων φαινομένων τύπων οἰακοστιρόφουν, οἰωνιζόμεν κλπ.]* : αὐτόθ. σ. 717' πβ. ἀριθ. 197. 190
- Α *[Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν τύπων τιμῆς ἢ τιμαίς, φλέβες κλπ.]* : αὐτόθ. σ. 717' πβ. ἀριθ. 196. 191
- Β *K. Meisterhans, Grammatik der attischen Inschriften. 3. verm. und verb. Aufl., besorgt von Eduard Schwyzer. Berlin Weidmann, 1900. XIV u. 288 S. gr. 8° : DLZ 22 (1901) 1108 - 1110.* 192
- Β *H. Meltzer, Griechische Grammatik. II. Bedeutungslehre und Syntax. (Sammlung Göschen Nr. 118) Leipzig, G. Göschen 1901. 142 S. 8° : αὐτόθ. στήλ. 1371 - 1373' ἰδ. ἀπάντησιν τοῦ Μ. αὐτόθ. στήλ. 1942 - 1943 καὶ ἀνταπάντησιν τοῦ Χ. αὐτόθ. στήλ. 1943 - 1944' πβ. ἀριθ. 174.* 193

1902

- Σ Ἀκαδημεικὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, Λατινικὴν καὶ 194
μικρὸν εἰς τὴν Ἰνδικὴν γραμματικὴν, τ. Α', ἐν Ἀθήναις 1902,
8ον σελ. κγ' + 608' πβ. ἀριθ. 219, 466.
- Κρίσ.: V. Henry, RECr. 16 (1903) 136 - 137. Am. H (auvette),
Journ. des Savants N.S. 1 (1903) 136 - 137.
- Π Γραμματικὰ ζητήματα (Α' Περὶ τῆς συναιρέσεως τοῦ ᾠο, ᾠω, 195
ἠο, ἠω ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ. Β'. Γίγνομαι - γίνομαι καὶ
γινώσκω - γινώσκω (= Γλῶσσ. Ἑρ. σ. 143 - 149). Γ'. Περὶ
τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς χρήσεως τῶν προσηγορικῶν ὀνομάτων
γένους θηλυκοῦ ἐν τῇ νεωτέρῃ Ἑλληνικῇ (= MNE 2 σ. 71 - 81)) :
Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 1 (1902/1903) 121 - 136.
- Κρίσ.: F. Solmsen, WfKIPh 21 (1904) 969 - 971.
- Π Ὀρθογραφικά : Ἀθ. 14 (1902) 127 - 132. 196
- Π Περὶ ἀναυξήτων τινῶν ρηματικῶν τύπων : αὐτόθ. σ. 133 - 136. 197
- Π Τονικὰ ζητήματα. (Α' - Β' περιεργία, καλλιεργία, ἐχεμυθία 198
οὐχὶ περιέργεια, καλλιέργεια, ἐχεμύθεια) : αὐτόθ. σ. 236 - 240.
- Π Περὶ τῶν παθητικῶν ἀορίστων εἰς -ηκα ἀντὶ -ην : αὐτόθ. σ. 199
343 - 346 (= MNE 2 σ. 545 - 549).
- Π Τεχνολογικά : αὐτόθ. σ. 522 - 523. 200
- Π Ἐπανόρθωσις ἀδικήματος : αὐτόθ. σ. 523. 201
- Π Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν εἰς -ις ἀντὶ -ιος ὀνομάτων : αὐτόθ. 202
σ. 524' πβ. ἀριθ. 184.
- Εσ Ποῖός τις ἑκάτερος : αὐτόθ. σ. 507 - 521. 203
- Α [Περὶ τοῦ ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ τονισμοῦ τῶν λατινικῶν ὀνο- 204
μάτων] : αὐτόθ. σ. 527 - 528.
- Α [Περὶ τινῶν ἀνωμάτων φαινομένων ἐν τῇ συναιρέσει] : αὐτόθ. 205
σ. 528 - 529' πβ. ἀριθ. 195.
- Α [Περὶ τῶν ρημάτων γίνομαι, γινώσκω παρὰ τὸ γίγνομαι, 206
γινώσκω] : αὐτόθ. σ. 529' πβ. ἀριθ. 195.

Π	<i>Tò γλωσσικὸν ζήτημα ἐν τῇ ἱστορίᾳ : Ἀττικὴ Ἰοῖς 5 (1902) 207</i> ἀρ. φύλ. 15.	207
B	<i>A. Σαράντιδου, Ἡ Συνασός, Athen 1899 : GGA 164 (1902) 208</i> 438 - 444* πβ. ἀριθ. 172.	208
B	<i>H. Ehrlich, Die Nomina auf -εύς. Leipziger Inaugural -</i> <i>Dissertation. Gütersloh, C. Bertelsman, 1901. 49 S. 8^ο : DLZ</i> <i>23 (1902) 783 - 785.</i>	209

1903

Π	<i>La question de la langue en Grèce : REGr. 16 (1903) 210 -</i> <i>245.</i>	210
	Κρίσι. : H. Pernot, Rev. critique 51 σ. 492 - 494. Πβ. καὶ Α. Πάλλ. λην REGr. 16 (1903) 483 - 484.	
Π	<i>Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι : ἔφημ. Ἀγών 5</i> <i>(1903) ἀρ. φύλ. 234 - 242.</i>	211
B	<i>K. Krumbacher, Das Problem der neugriechischen</i> <i>Schriftsprache. Festrede gehalten in der öffentlichen Si-</i> <i>tzung der K.B. Akademie d. Wiss. zu München am 15. Nov.</i> <i>1902. München, Verlag der K. B. Akademie 1903. 226 S.</i> <i>4^ο : WfKlPh 20 (1903) 919 - 923.</i>	212
B	<i>E. Nachmanson, Laute und Formen der magnetischen</i> <i>Inscriben von — Upsala 1903 σελ. 15' καὶ 200 : Ἀθ. 15</i> <i>(1903) 536.</i>	213
Δ	<i>Ἐκθεσις τοῦ γλωσσικοῦ διαγωνισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γλωσσι-</i> <i>κῆς Ἑταιρείας : αὐτόθ. σ. 165 - 189.</i>	214
A	<i>[Περὶ τῆς ἐξ ἑνὸς ρηματικοῦ τύπου ἀναπτύξεως ὅλου συστήματος</i> <i>ρηματικῶν τύπων καὶ παραγῶγων ὀνομάτων] : αὐτόθ. σ. 537*</i> <i>πβ. ἀριθ. 200.</i>	215
A	<i>[Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν εἰς -ις ἀντὶ -ιος ὀνομάτων] : αὐτόθ.</i> <i>σ. 537* πβ. ἀριθ. 202.</i>	216
A	<i>[Περὶ τῶν φαινομένων τῆς κράσεως καὶ ἀφαιρέσεως] : αὐτόθ.</i> <i>σ. 537 - 538.</i>	217
A	<i>[Περὶ τῆς παρ' Ὁμήρῳ συναιρέσεως] : αὐτόθ. σ. 539.</i>	218

1904

- Σ *Ἀκαδημεικὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, Λατινικὴν καὶ 219*
μικρὸν εἰς τὴν Ἰνδικὴν γραμματικὴν, τόμ. Β', ἐν Ἀθήναις 1904,
8ον σελ. κβ' + 988' πρ. ἀριθ. 194, 466
- Κρίσι. : V. Henry, REGr. 17 (1904) 386 - 388. P. Vilmos, Egye-
 temes Philologiai Közlöny 29 (1905) 57 - 59. K. Krumbacher,
 ByzZ 14 (1905) 320. Β. Ἀποστολίδης, Γλωσσικαὶ μελέται ἐξ ἀφορ-
 μῆς τῶν Ἀκαδημεικῶν Ἀναγνωσμάτων τοῦ κ. Γ. Χατζιδάκι, ἐν Ἀλεξαν-
 δρείᾳ 1904 - 1906.
- Π *Zur Chronologie der griech. Lautgesetze und zur Sprachfrage 220*
der allen Macedonier : KZ 37 (1904) 150 - 154.
- Π *Περὶ τῆς χρήσεως τῶν ξένων λέξεων ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἡμῶν 221*
γλώσσῃ : Φῶς 1 (1904) 10 - 11.
- Π *Ὀλίγαι λέξεις περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐξετάσεως τῆς νέας Ἑλ- 222*
ληνικῆς : Ἀκρίτας 1 (1904) 16 - 19, 51 - 54.
- Π *Θεληματάρης οὐχὶ θεληματάρχος : Ἀθ. 16 (1904) 255 - 256. 223*
- Π *Ἀκραγγήση : αὐτόθ. σ. 296. 224*
- Β *J. Schmitt, The Chronicle of Morea, a history in politi- 225*
cal verse relating the establishment of feudalism in Greece
by the Franks in the thirteenth century. Edited in two pa-
rael Texts from the Mss. of Copenhagen and Paris, with
introduction, critical notes and indices by —, Ph. D. profes-
sor extraordinary at the university of Leipzig. Methuen et Co.
London 1904 XCII, 640 : αὐτόθ. σ. 253 - 254.
- Β *Χ. Χαριτωνίδου, Ποικίλα φιλολογικά, τ. Α' σελ. η' καὶ 226*
908 : αὐτόθ. σ. 256.
- Β *Π. Κοντογιάννη, Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὸν πρῶτον ἐπὶ Αἰκα- 227*
τερίνης Β' Ῥωσοτουρκικὸν πόλεμον 1768 - 1774, ἐν Ἀθήναις,
1903, τύποις Σακελλαρίου (σ. ις' καὶ 528) : αὐτόθ. σ. 639.
- Α *(Ἑρμηνευτικαὶ παρατηρήσεις εἰς τὸ χωρίον τοῦ Πλάτωνος Ἀλ- 228*
κιβ. Α' 111a] : αὐτόθ. σ. 642.
- Α *[Περὶ τῆς ἐν τῇ γλώσσῃ ἡμῶν χρήσεως τῶν ξένων λέξεων] : 229*
αὐτόθ. σ. 642.

1905

- Σ *Die Sprachfrage in Griechenland*, Ἀθήναι 1905, 8ον σελ. 144· 230
πβ. ἀριθ. 261.
Κρίσ. : G. W a r t e n b e r g, WfKlPh 23 (1906) 1067 - 1068. A. T h u m b, DLZ 27 (1906) 1367 - 1368. K. D i e t e r i c h, Lit. C e n t r a l b l. 52 (1906) 1082 - 1083. M. V a s m e r, Viz. Vremennik 14 (1907) 365 - 368.
- Σ *Τὸ πρόβλημα τῆς νεωτέρας γραφομένης Ἑλληνικῆς ὑπὸ Κ. Krum-* 231
bacher καὶ Ἀπάντησις εἰς αὐτόν, ἐν Ἀθήναις 1905, 8ον σελ. 860.
Κρίσ. : T. R (e i n a c h), REGr. 18 (1905) 391 - 392. Γρ. Ξενόπου-
λος, Παναθήν. 10 (1905) 167 - 169, 316 - 317.
- Σ *Μεσαιωνικὰ καὶ Νέα Ἑλληνικά, τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1905,* 232
8ον σελ. κ' + 662· πβ. ἀριθ. 260.
Κρίσ. : K. K (r u m b a c h e r), ByzZ 15 (1906) 360 - 361. M. V a s -
m e r, Viz. Vremennik 14 (1907) 361 - 365. J. K a l i t s u n a k i s,
Mitt. d. Sem. f. Orient. Sprachen 9 (1906), II, 177 - 192.
- Π *Συμβολὴ εἰς τὴν παραγωγὴν τάξεώς τινος λέξεων ἐν τῇ μεσαιω-* 233
νικῇ καὶ νέῃ Ἑλληνικῇ : Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 2 (1905/1906) 46 -
61 (= MNE 2 σ. 176 - 193).
- Π *Θύσθεν - θύρθεν : αὐτόθ. σ. 62 - 66, 384 (= Γλωσσ. Ἔρ.* 234
σ. 119 - 122).
- Β *Κριτικὰ καὶ Γραμματικά : αὐτόθ. σ. 67 - 78 (= MNE 2 σ.* 235
565 - 579)· πβ. ἀριθ. 258.
- Π *Ὁρθογραφικά : αὐτόθ. σ. 79 - 80.* 236
- Π *Μάνθος, Μάνθα, Σαμφώ : Ἀθ. 17 (1905) 223 - 227 (= MNE* 237
2 σ. 550 - 555).
- Εσ *Ἀντιλεγόμενα (Α' - Β'. Μετανάστις μεταναστεύω. Γ'. Ἀτο-* 238
πος παραβολή) : αὐτόθ. σ. 227 - 238 (= MNE 2 σ. 555 - 561).
- Β *Γ. Ζηκίδου, Διορθώσεις εἰς Ἑλληνας συγγραφεῖς ὑπὸ — τό-* 239
μος Α', τεῦχος Α', ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν κατα-
στημάτων Μιχαὴλ Σαλιβέρου, σελ. 160 : αὐτόθ. σ. 60 - 64.
- Α *[Περὶ τῶν τύπων Μάνθος καὶ Σαμφώ] : αὐτόθ. σ. 495· πβ.* 240
ἀριθ. 237.
- Α *[Ἀναίρεσις δημοσιεύματος περὶ τοῦ σφαλεροῦ τῆς τε γραπτῆς καὶ* 241
προφορικῆς αὐτοῦ διδασκαλίας] : αὐτόθ. σ. 495· πβ. ἀριθ. 238.

A	[Περὶ τῶν συγκεκομμένων τῆς ἐνεργητικῆς προσιακτικῆς τύπων] : αὐτόθ. σ. 496 (= MNE 1 σ. 255 - 257).	242
Π	Ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια παραγνωριζομένη : Ἡμερολ. τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων 1905, σ. 276 - 281.	243
Εσ	Ἄδικος μομφὴ κατὰ τῆς γραφομένης ἡμῶν γλώσσης : Θρυαλλίς 1 (1905) 24 - 25.	244

1906

Π	Γραμματικὰ καὶ ἐτυμολογικὰ (Α'. Περὶ τῶν γονεωνυμικῶν εἰς -ιδεὺς καὶ τῶν συγγενικῶν εἰς -δοῦς. Β'. Οἱ ἄλεις καὶ τὸ ἄλας - ἁλάτιον - ἁλάτι. Γ'. Περὶ τοῦ τονισμοῦ τῶν ὑποκοριστικῶν εἰς -ισκος. Δ'. Ἐτυμολογικὰ τῆς νέας Ἑλληνικῆς, ζεφβὸς καὶ μουρλός) : Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 3 (1906/1907) 81 - 99 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 150 - 163)· πβ. ἀριθ. 321.	245
Π	Φωνητικὰ τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς : Ἀθ. 18 (1906) 62 - 65 (= MNE 2 σ. 562 - 564).	246
Π	Ἡμισυς - μισός : αὐτόθ. σ. 431 - 433.	247
Εσ	Ἀδίκον μομφῆς ἔλεγχος : Ἀθ. 18 (1906) 433 - 437.	248
A	[Περὶ τῆς ἐν Χίῳ ἀπαντώσης ἀποκοπῆς τοῦ τελικοῦ -ει ἐν τῷ τρίτῳ ἐνικῷ προσώπῳ τοῦ ἐνεστώτος τῶν σήμερον φωνηεντολήκτων ρημάτων] : αὐτόθ. σ. 630· πβ. ἀριθ. 246.	249
A	[Περὶ ἀνωμαλίας τινὸς ἐν τῇ συνθέσει τῶν εἰς -ι ὀνομάτων τῆς μέσης καὶ νέας Ἑλληνικῆς] : αὐτόθ. σ. 631· πβ. ἀριθ. 233.	250
A	[Περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὴν γνῶσιν τῆς τε μεσαιωνικῆς καὶ τῆς ἀρχαίας] : αὐτόθ. σ. 632 - 633.	251
Λ	[Περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ <i>Weiberspiegel</i> ὑπὸ <i>Krumbacher</i>] : αὐτόθ. σ. 634· πβ. ἀριθ. 235.	252
A	[Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τοῦ Πλάτωνος] : αὐτόθ. σ. 634· πβ. ἀριθ. 248.	253
A	[Περὶ τοῦ τύπου τῶν συγγενικῶν ὀνομάτων εἰς -δοῦς καὶ τῶν γονεωνυμικῶν εἰς -ιδεὺς] : αὐτόθ. σ. 635· πβ. ἀριθ. 245.	254
A	[Περὶ ἐτυμολογιῶν τινῶν τῆς μέσης καὶ νέας Ἑλληνικῆς] : αὐτόθ. σ. 635.	255

- A [Περὶ τοῦ ἐτύμου τῶν λέξεων **αὐγὸ** καὶ **αὐτί**] : αὐτόθ. σ. 256
635 - 636.
- B J. M o u l t o n, *A Grammar of the New Testament Greek based on W. F. Moulton's edition of G. B. Winer's Grammar, vol. I. Prolegomena. Edinburgh T. et T. Clark 1906* XX, 274 : αὐτόθ. σ. 617 - 618. 257
- B K. K r u m b a c h e r, *Ein vulgärgriechischer Weiberspiegel* (S. A. aus der Sitzungsberichten der philos.-philol. und der hist. Kl. der Kgl. Bayer. Akad. der Wiss. 1905. H. III) München, in Komm. bei G. Franz (J. Roth), 1905, S. 335-433, 80 : DLZ 27 (1906) 1114 - 1116 ἰδ. καὶ ByzZ 15 (1906) 505 - 506 πβ. ἀριθ. 235. 258
- Δ Περὶ τῆς ἐνεστώσης μεθόδου ἐν ταῖς γλωσσικαῖς ἐρεῦναις (Λόγος ἀπαγγελθεὶς τῇ 15 Δεκεμβρίου) : Ἀγὼν 8 (1906) ἀρ. φύλ. 356. 259

1907

- Σ Μεσαιωνικά καὶ Νέα Ἑλληνικά, τόμ. Β', ἐν Ἀθήναις 1907, 260
8ον σελ. ζ' + 765 πβ. ἀριθ. 232.
- Κρίσι. : K. K (r u m b a c h e r) ByzZ 17 (1908) 234 - 235. P. K r e t s c h m e r, Gl. 1 (1909) 363. J. K a l i t s u n a k i s, Mitt. d. Semin. f. Orient. Sprachen 12 (1909), II, 210 - 236.
- Σ *La question de la langue écrite néo-grecque*, Athen 1907, 261
8ον σελ. 200 πβ. ἀριθ. 230.
- Κρίσι. : K. K (r u m b a c h e r), ByzZ 17 (1908) 586 - 587. K. D i e t e r i c h, Lit. Centralbl. 60 (1909) 360.
- Π Περὶ τῆς χρήσεως τῶν μέσων ρημάτων ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ : 262
Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 4 (1907/1908) 75 - 89 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 123 - 133) πβ. ἀριθ. 322.
- Π Μεταβατικά καὶ ἀμετάβητα ῥήματα ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ : 263
αὐτόθ. σ. 89 - 100 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 134 - 142).
- Π Καὶ πάλιν περὶ τῶν μαλλιαρῶν : Ἐθνικὴ ψυχὴ 1 (1907/1908) 264
8 - 11, 25 - 31, 50 - 53, 73 - 76.
- Π Νέα ἀπόδειξις τῆς ἐκ τῆς κοινῆς καταγωγῆς τῆς νέας ἑλληνικῆς 265
γλώσσης : αὐτόθ. σ. 97 - 99.
- Δ Ἡ μία γραμματικὴ : αὐτόθ. σ. 121 - 122. 266

Δ	<i>Δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα : Παναθήναια</i> 8 (1907) τευχ. 171.	267
Π	<i>Ἑπεῖγον ἐθνικὸν καθῆκον : Μελέτη</i> 1 (1907) 321 - 325.	268
	Κρίσ. : K. K (r u m b a c h e r), ByzZ 17 (1908) 235.	
Π	<i>Καὶ πάλιν περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος : ἔφημ. Ἀγών</i> 9 (1907) ἀρ. φύλ. 417 - 445.	269
Β	<i>Σ. Μενάρδου, Τοπωνυμικὸν τῆς νήσου Κύπρου : αὐτόθ. ἀρ. φύλ.</i> 411 - 414.	270
Β	<i>O. Hoffmann, Die Makedonen, ihre Sprache und ihr Volkstum : IF</i> 20 (1907) Anz 172 - 175.	271
Α	<i>[Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τοῦ Πλάτωνος] : Ἀθ.</i> 19 (1907) 617 - 618· πβ. ἀριθ. 276.	272
Δ	<i>Γενηθήτω φῶς : Ἀθήναι, μην. παράρτ.</i> 1 (1907/1908) 17 - 27.	273
Δ (Σ)	<i>Τὰ κατὰ τὴν πρυτανεῖαν Γεωργίου Ν. Χατζηδάκη, πρυτανεύσαντος κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1905 - 1906, ἐν Ἀθήναις 1907, 8ον σελ.</i> 364.	274

1908

Εσ	<i>Ἀντιλεγόμενα περὶ τοῦ παρ' ἡμῖν γλωσσικοῦ ζητήματος : Ἀθ.</i> 20 (1908) 33 - 60.	275
	Κρίσ. : K. K r u m b a c h e r, ByzZ 18 (1909) 256.	
Εσ	<i>Ἀντιλεγόμενα περὶ τῆς ὀρθογραφίας τοῦ Πλάτωνος : αὐτόθ. σ.</i> 61 - 101.	276
Εσ	<i>Νέα ἀντιλεγόμενα πρὸς τὸν κ. Krumbacher : αὐτόθ. σ.</i> 590 - 602.	277
	Κρίσ. : K. K r u m b a c h e r, ByzZ 18 (1909) 300 - 302.	
Π	<i>Περὶ τῶν ρημάτων βολεύω, σοθεύω καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν : αὐτόθ. σ.</i> 102 - 103.	278
Β	<i>Ἰ. Βασιλικοῦ, Κανέλλου Σπανοῦ γραμματικὴ τῆς κοινῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης. Παχουμίου Ρουσάνου κατὰ χυδαῖζόντων καὶ αἰρετικῶν καὶ ἄλλα τοῦ αὐτοῦ νῦν πρῶτον ἐκδιδόμενα ἐκ κωδίκων τῆς Μαρκιανῆς Βιβλιοθήκης ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου —, ἐφημερίου τῆς ἐν Βενετίᾳ ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Ἐν Τεργέστη 1908 (σ. 159) : αὐτόθ. σ.</i> 529 - 534.	279

- B *K. Dietrich, Sprache und Volksüberlieferungen der südlichen Sporaden im Vergleich mit denen der übrigen Inseln des ägäischen Meeres* ὑπὸ — : αὐτόθ. σ. 535 - 589' πβ. ἀριθ. 327. 280
- A [*Περὶ τοῦ βολεύω, βολεῖ καὶ σοθεύω*] : αὐτόθ. σ. 631' πβ. ἀριθ. 278. 281
- A [*Περὶ τοῦ οὗ ἡ νέα ἑλληνικὴ γραπτὴ γλῶσσα εἶναι ὄντως ζῶσα γλῶσσα*] : αὐτόθ. σ. 632 - 633. 282
- A [*Περὶ τοῦ ἔργου τοῦ K. Dietrich, Sprache und Volksüberlieferungen der südlichen Sporaden κλπ.*] : αὐτόθ. σ. 635' πβ. ἀριθ. 280. 283
- B [*D. Anastasijewiċ, Alphabetes ByzZ 16 [1907] 479-501*].: ByzZ 17 (1908) 315. 284
- Π *Περὶ τῆς ἐνότητος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης* : Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 5 (1908/1909) 47 - 151. 285
Κρίσ. : A. H (eisenberg), ByzZ 19 (1910) 583.
- Π Ἐπιδείξεις τῆς ἐκ τῆς Κοινῆς καταγωγῆς τῆς Ν. Ἑλληνικῆς : 286
ἔφημ. Καιροὶ 1908, 4 Ἰανουαρίου.
- Δ Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ τελευταίου συλλαβητηρίου : Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις 2 (1908/1909) 780. 287
- Δ Ὁ κ. Χατζιδάκις ἐξηγούμενος : ἔφημ. Ἀκρόπολις 23 (1908) ἀρ. φύλ. 6147. 288
- Δ Διδακτικά : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 6189. 289
- Δ Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα. Ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ καὶ τὸ Σεβαστοπούλειον : ἔφημ. Ἀθῆναι 6 (1908) ἀρ. φύλ. 81. 290
- Δ Δύο ἐπιστολαί : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 156. 291
- Δ Ὀλέθριοι καρποὶ τοῦ μαλλιαρισμοῦ : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 162. 292
- Δ Καὶ ἄλλοι ὀλέθριοι καρποὶ τοῦ μαλλιαρισμοῦ : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 179. 293
- Δ Πῶς παρενοήθη ὁ κ. Γ. Ν. Χατζιδάκις (τί ἀπαντιᾷ ἐν συνεντεύξει εἰς τὰς «Ἀθήνας» ὁ Καθηγητὴς τῆς Γλωσσολογίας Γ. Ν. Χατζιδάκις διὰ τὴν ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» παρεομήνευσιν τῶν γνωμῶν του) : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 182. 294

- Δ Ἀνηνύστωρ ἐπὶ ἔργῳ : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 184. 295
- Δ Ἡ Ἀκαδημία, τὸ γλωσσικὸν ζήτημα καὶ ἡ ἰδρυσις τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ γνώμη τοῦ κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 207. 296
- Εσ Ἀκαδημαϊκαὶ καὶ ἐκπαιδευτικαὶ συζητήσεις : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 222, 223. 297
- Δ Τὸ μέγα λεξικὸν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης [συνέντευξις] : αὐτόθ. 7 (1908) ἀρ. φύλ. 21. 298
- Δ Τὸ λεξικὸν καὶ ἡ γλῶσσα (Τί λέγει ὁ κ. Χατζιδάκις) : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 23. 299
- Π Τὸ καθῆκον τῶν ἐλλήνων λογίων : αὐτόθ. 7 (1908) ἀρ. φύλ. 26, 27, 28. 300
- Κρίσ.: K. K r u m b a c h e r, Internation. Wochenschrift 18. Dezember 1908.

1909

- Εσ Γ. Ν. Χατζιδάκις καὶ Κ. K r u m b a c h e r (ἀντιπάντησις) : Ἀθ. 21 (1909) 325 - 343. 301
- Π Ἀρχαῖαι ἑλληνικαὶ λέξεις ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν Κουτσοβλάχων : αὐτόθ. σ. 384 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 530). 302
- Κρίσ.: Ν. Α. Βέης, Viz. Vremennik 20 (1913) 127.
- Π κτήτωρ καὶ κτίτωρ κλπ. : αὐτόθ. σ. 441 - 463 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 530 - 547)· πβ. ἀριθ. 339. 303
- Κρίσ.: Α. H (e i s e n b e r g), ByzZ 19 (1910) 589.
- Εσ Ἐπανόρθωσις : αὐτόθ. σ. 463 - 464· πβ. ἀριθ. 338. 304
- Δ Κάρολος Κρουμβάχερ : αὐτόθ. σ. 497 - 501. 305
- Β Α. P a l l i s, The Twenty-Second Book of the Iliad with critical notes by — London 1909 : αὐτόθ. σ. 315 - 325· πβ. ἀριθ. 328. 306
- Α [Περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνάγκης ἑνὸς καὶ μόνοι λεξικοῦ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης] : αὐτόθ. σ. 502· πβ. ἀριθ. 320. 307
- Α [Περὶ τῆς τοπικῆς καταλήξεως -θεν] : αὐτόθ. σ. 503· πβ. ἀριθ. 319. 308

- Α [Περὶ τοῦ ὀνόματος **Μεσαρεά**] : αὐτόθ. σ. 503. 309
- Α [Περὶ τῶν λέξεων **γηραιῖα, νεᾶτα, γέρα**] : αὐτόθ. σ. 503· πβ. 310
ἀριθ. 341.
- Α [Περὶ τοῦ ῥήματος **αὐγατίζω**] : αὐτόθ. σ. 504. 311
- Α [Περὶ τῶν λέξεων **ζωντανός, ζωντίμι, ζωντόβολο**] : αὐτόθ. 312
σ. 504· πβ. ἀριθ. 341.
- Α [Περὶ τῶν λέξεων **κορνιαχτός, τὰ Πιλᾶτα**] : αὐτόθ. σ. 505· 313
πβ. ἀριθ. 341.
- Π **Θουκυδίδεια** : Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 6 (1909/1910) 1 - 10 (=Γλωσσ. 314
Ἔρ. σ. 111 - 118).
- Π **Περὶ τοῦ Ἑρωτοκρίτου** : αὐτόθ. σ. 11 - 24 (=Γλωσσ. Ἔρ. σ. 315
35 - 45)· πβ. ἀριθ. 340.
Κρίσ. : A. H(eisenberg), ByzZ 19 (1910) 589 - 590.
- Π Ἀκαδημεικὰ ἀναγνώσματα περὶ τοῦ γραπτοῦ ἡμῶν λόγου : αὐ- 316
τόθ. σ. 25 - 89.
- Π Ἑτυμολογικὰ (λέξεις ἑλληνικαὶ νομιζόμεναι ξέναι) : αὐτόθ. σ. 317
90 - 94.
Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 5 (1914) 293.
- Π **Λεξικολογικά** : αὐτόθ. σ. 94 - 96. 318
- Π **Περὶ τῆς γενέσεως τῆς καταλήξεως -θεν** : Τεσσαρακοντ. τῆς 319
καθηγεσίας Κ. Σ. Κόντου 1909 σ. 1 - 6 (=Γλωσσ. Ἔρ. σ.
467 - 471).
- Π **Περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνάγκης ἐνὸς λεξικοῦ τῆς ἑλληνικῆς** 320
γλώσσης : αὐτόθ. σ. 7 - 34 (=Γλωσσ. Ἔρ. σ. 471 - 489).
Κρίσ. : P. M(ar)c, ByzZ 19 (1910) 253.
- Π **Grammatisches u. Etymologisches (1. Die Nomina auf** 321
-ιδεὺς und -δοῦς 2. Οἱ ἄλες und sp. τὸ ἄλας τὸ ἁλάτιον, ngr.
τὸ ἁλάτι καὶ τὸ ἁλάτσι (Kreta) 3. Über die Betonung der
Diminutiva auf -ισκος 4. Ngr. Etymologien) : Gl. 1 (1909)
117 - 128· πβ. ἀριθ. 245.
- Π **Zum Gebrauch der verbalen Medialformen im Neugriechi-** 322
schen : IF 25 (1909) 357 - 362· πβ. ἀριθ. 262.
- Π **Περὶ τοῦ Ἑρωτοκρίτου** : Κρητ. Λαὸς 1 (1909) 4 - 6. 323

- Π Σκέψεις τινές περὶ τῆς συντάξεως τοῦ ἑλληνικοῦ λεξικοῦ : 324
Παναθήν. 18 (1909) 1 - 6.
Κρίσι. : Κ. Κ (r u m b a c h e r), ByzZ 18 (1909) 708 - 711. Κ. Κ r u m -
b a c h e r, Internat. Wochenschrift 29. Mai 1909, σ. 1 - 12· ἰδ. καὶ
M. L a m b e r t z, BphW 29 (1909) 1103 - 1104.
- Δ Κ. Σ. Κόντος : αὐτόθ. σ. 109 - 112. 325
- Δ Ἔκθεσις τοῦ Δ' γλωσσικοῦ διαγωνισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γλωσ- 326
σικῆς Ἑταιρείας (ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούρῃ τοῦ
Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου τῇ 22 Φεβρ. 1909) : ἔφημ. Κράτος 7
(1909) ἀρ. φύλ. 709 - 712.
- Β Κ. D i e t e r i c h, Sprache und Volksüberlieferungen der sü- 327
dlichen Sporaden, Wien 1908 : Mitt. d. Semin. f. Orient.
Sprachen 12 (1909), II, 200 - 209· πβ. ἀριθ. 280.
- Β Α. P a l l i s, The twenty-Second Book of the Iliad. With 328
Critical Notes by —. London David Nutt, 1909, 84 S. 8^ο :
DLZ 30 (1909) 1886 - 1887· πβ. ἀριθ. 306.
- Β Α. Παπαδόπουλον - Κεραμέως, Γλωσσάριον Ἑβραϊ- 329
κοελληνικόν. S. A. aus «Festschrift zum 70. Geburtstage A.
Harkavy's» Berlin - Petersburg 1909. 25 S. 8^ο (mit zwei Fas-
cimiletafeln) : Βυζαντις 1 (1909) 147 - 148.
- Β Γ. Ζολώτα, Χιακῶν καὶ ἐρυθραϊκῶν ἐπιγραφῶν συναγωγή 330
ἐκδιδομένη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ
Αἰμιλίας Γ. Ζολώτα, Ἀθηνᾶ 1908 σ. 113 - 381 : ἔφημ. Ἐμπρὸς
14 Φεβρ. 1909.

1910

- Π Περὶ τῶν ἐπιθέτων τῆς νέας Ἑλληνικῆς εἰς -(σ)ιμος καὶ τῶν 331
οὐδετέρων οὐσιαστικῶν εἰς -σιμον : Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 7 (1910/
1911) 1 - 22 καὶ προσθῆκαι σ. 85 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 164 - 180,
227)· πβ. ἀριθ. 402.
- Π Συμβολὴ εἰς τὰς ἑλληνικὰς παροιμίας : αὐτόθ. σ. 23 - 79 καὶ 332
προσθῆκαι σ. 85 - 86 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 180 - 223, 227 - 228).
- Π Παρεκτεταμένα μόρια τῆς νέας Ἑλληνικῆς : αὐτόθ. σ. 80 - 85 333
(= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 223 - 228).

- B *Καὶ πάλιν περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων :* 334
αὐτόθ. σ. 87 - 134 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 228 - 264).
- Π *Περὶ τῆς χρήσεως τῶν γραμματικῶν τύπων ἐν τῇ γραφομένῃ ἡμῶν γλώσσῃ :* αὐτόθ. σ. 135 - 154. 335
- Π *Über die Bedeutungsentwicklung des lokalen Suffixes -θεν :* 336
Gl. 2 (1910) 113 - 118.
- Π *Zur neugriechischen Wortlehre (1. Ζωντιανός und verwand- 337
tes. 2. Ἄρτια, βαρθαλαμίδι usw. 3. Κορίαννον - κολλιανδρον -
κόλλιανδρον. 4. ἔγγραυλος - γαῦρος. 5. Διοσκύαμος - δίσκυα-
μος und βίσκυαμος. θρασίμι, θράσος, θράσιος) :* αὐτόθ. σ.
287 - 299· πβ. ἀριθ. 341.
- Εσ *Zu Glotta II 124 :* αὐτόθ. σ. 300· πβ. ἀριθ. 304. 338
- Π *Untersuchung über die Wörter σάβουρος, κτήτωρ - κτίτωρ 339
und ἀκουρμαίνω :* Mitt. d. Semin. f. Orient. Sprachen
13 (1910), II, 1 - 18· πβ. ἀριθ. 303, 341.
Κρίσ. : A. H(eisenberg), ByzZ 19 (1910) 589.
- Π *Zum Erotokritos :* αὐτόθι· πβ. ἀριθ. 315. 340
- Π *Νεολληνικά (Κονιορτός - κορνιαχτός· Ἀπόχτι, ἀδερφοχτός· Ἀ- 341
νανοῦς. Τὰ Πιλᾶτα (= οἱ Ἑβραῖοι). Χλωμός. Τώρα. Σαβούρα
- σάβουρος· Ἀκουρμάζω - ομαι, ἀκουρμαίνω - ομαι. Τὰ γέρα
καὶ τὰ γερατειά. Τὰ νεότα - τὰ νεᾶτα. Βάλλω, βαίνω καὶ
βιβάζω. Περὶ τῆς λέξεως ζωντιανός καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῆς.
Ἄρτια. Κορίαννον - κολλιανδρον - κόλλιανδρον. Ἐγγραυλις -
γαῦρος. Διοσκύαμος - δίσκυαμος καὶ βίσκυαμος. Θρασίμι,
θράσο, θράσιος. Ἀνωμαλία τις περὶ τὴν χρῆσιν τοῦ ἄρθρου.
Κεντεῖ, κέντημα, κεντεᾶ κλπ.) :* Ἀθ. 22 (1910) 205 - 262
(= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 548 - 590).
Κρίσ. : N. A. Βέης, Viz. Vremennik 20 (1913) 127 - 128.
- Εσ *Ἐπανόρθωσις ἀδικημάτων :* αὐτόθ. σ. 262 - 265. 342
- Εσ *Διορθωτικά :* αὐτόθ. σ. 488. 343
- Εσ *Ἐπανόρθωσις ἀδικήματος :* αὐτόθ. σ. 489. 344
- B *Α. Παπαδοπούλου - Κερμέως 1) Varia Graeca 345
sacra, ὑπὸ — ἐν Πετροπόλει 1908, σ. μδ' καὶ 320. 2) Ἐπι-
στολαί τινες Μιχαὴλ Ψελλοῦ, ἐκδιδόμεναι ὑπὸ — (Ἀνατύψεις*

ἐκ τῆς Νέας Σιών, 1908, σ. 497 - 516). 3) Γρηγόριος ὁ Θεολόγος κρινόμενος ὑπὸ Μιχαὴλ Ψελλοῦ, ἔκδ. — 4) Ἀποφθέγματα ἐκ κώδικος 14ου αἰῶνος. 5) Ἀνύπαρκτος κῶδιξ νομοκάνονος 883ου ἔτους (τὸ 3, 4 καὶ 5 ἐκ τοῦ Δελτίου τοῦ (Ρωσικοῦ) ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως). 6) Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ Ἑρμηνεία τῆς ζωγραφικῆς τέχνης καὶ αἱ κύρια αὐτῆς ἀνέκδοτοι πηγαὶ ἐκδεδομένη μετὰ προλόγου νῦν τὸ πρῶτον πλήρης κατὰ τὸ πρωτότυπον αὐτῆς κείμενον ὑπὸ — δαπάναις τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ρωσικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας. Ἐν Πειρουπόλει 1909, σ. νβ' καὶ 351. 7) Ἑλληνικὰ κείμενα χρήσιμα τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ρωμουνίας συλλεγένη καὶ ἐκδιδόμενα μετὰ προλόγου καὶ πίνακος ὀνομαστικοῦ ὑπὸ — μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου καὶ τῆς Ρωμουνικῆς Ἀκαδημίας. Ἐν Βουκουρεστίῳ 1909 (σελ. μέ' καὶ 620 εἰς μέγα φύλλον): αὐτόθ. σ. 484 - 488 (= Γλωσσ. Ἑρ. σ. 591 - 594).

- A [Ἑρμηνεία εἰς Θουκυδ. E 102]: αὐτόθ. σ. 491' πβ. ἀριθ. 314. 346
- A [Περὶ τῶν λέξεων **χειρόχι**, τὰ **Πιλᾶτα**, τῶρα]: αὐτόθ. σ. 492' πβ. ἀριθ. 341. 347
- A [Ἐπαινος Κωνσταντίνου Κόντου]: αὐτόθ. σ. 493' πβ. ἀριθ. 362. 348
- A [Περὶ τῆς παροιμίας **ἀγγουροφάγος ἔφαγεν**, ὁ **καμοφάγος δὲν ἔφαγεν**]: αὐτόθ. σ. 493' πβ. ἀριθ. 332. 349
- Δ (Σ) Διάλεξις περὶ τοῦ κρητικοῦ πολέμου (1645 - 1669). Ἐν Ἀθήναις 1910, 16ον σελ. 40. 350
- Δ Ἐκθέσις τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς πρὸς σύνταξιν καὶ ἐκδοσιν τοῦ ἱστορικοῦ λεξικοῦ τῆς ἑλλην. γλώσσης ἐπιτροπείας πρὸς τὸ σεβαστὸν ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως: Ἐφημ. Κυβερνήσεως 18 Ἀπριλίου 1910 ἀρ. φύλ. 35. 351
- Κρίσ.: A. H (eisenberg), ByzZ 19 (1910) 692 - 698.
- Δ Ὁ γνήσιος Ἑλληνισμός: Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις 4 (1910/1911) 1209 - 1210. 352
- Π Περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν Μακεδόνων: Μακεδον. ἡμερολ. 3 (1910) 46 - 51. 353

- Π *Neugriechische Miszellen (τὰ γέγρα, τὰ νεᾶτα, ἀύγατῶ) :* 354
KZ 43 (1910) 220 - 224· πβ. ἀριθ. 341.

1911

- Π *Περὶ τῆς ποντικῆς διαλέκτου καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀναλογικῶν σχηματισμῶν :* Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 8 (1911/1912) μέρ. 2, 1 - 35 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 265 - 291). 355

Κρίσ. : P. K r e t s c h m e r, Gl. 5 (1914) 289.

- Π *Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως Φιλιατρὰ :* αὐτόθ. σ. 36 - 42 356
(= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 291 - 296).

Κρίσ. : P. K r e t s c h m e r, Gl. 5 (1914) 290.

- Π Ἀνομοίωσις ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ : αὐτόθ. σ. 43 - 45 (= Γλωσσ. 357
Ἐρ. σ. 296 - 297).

Κρίσ. : P. K r e t s c h m e r, Gl. 5 (1914) 290.

- Εσ *Θουκυδίδεια :* αὐτόθ. σ. 46 - 51 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 298 - 302). 358

- Π *Neugriechische Randbemerkungen :* Mitt. d. Semin. f. Orient. 359
Sprachen 14 (1911), II.

- Δ Ἐκθεσις περὶ τῶν πεπραγμένων τῆς ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λεξικοῦ 360
ἐπιτροπείας : Παράρτημα Ἐφημ. Κυβερνήσεως 11 Μαΐου 1911
ἀρ. φύλ. 64.

- Π Σχέσις ὀνομάτων καὶ πραγμάτων πρὸς ἄλληλα : Πινακοθήκη 361
11 (1911) 170 - 171.

- Δ Λόγος ἐπιμνημόσυνος εἰς Κωνσταντῖνον Σ. Κόντιον : Ἀθ. 23 362
(1911) 3 - 20.

- B *M. Triantaphyllidis, Die Lehnwörter der mittelgriechischen Vulgärliteratur,* σελ. 38 καὶ 192. Strassburg, Trübner, 1909 : αὐτόθ. σ. 152 - 160 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 594 - 600)· 363
πβ. ἀριθ. 366.

- B *J. Aufhäuser, Das Drächenwunder des Heiligen Georg in der griechischen und lateinischen Überlieferung von — Dr. Theol. et Phil. mit 19 Abbildungen auf 7 Tafeln, Druck und Verlag von B. G. Teubner in Leipzig 1911 :* αὐτόθ. σ. 470 - 479 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 601 - 608). 364

- Β Χριστιανική Κρήτη, περιοδικὸν κατὰ τετραμηνίαν ἐκδιδόμενον 365
ἐπιμελεία τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας. Ἔτος Α', τεύχος α' καὶ β'
διπλοῦν. Ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Στυλια-
νοῦ Μ. Ἀλεξίου 1912: αὐτόθ. σ. 491-499.
- Β *M. Triantaphyllidis, Die Lehnwörter der mittelgrie- 366*
chischen Vulgärliteratur, S. 38 u. 192, Strassburg, Trü-
bner, 1909: IF 28 (1911) Anz. 14-19 πβ. ἀριθ. 363.
- 1912**
- Π Ἑτυμολογικά (Α'. ἀτμός - χνότα, χλομός καὶ τὰ τοιαῦτα. Β'. 367
Ἀθιβολή, ἀθιβάλλω, ἀναθιβάλλω. Γ'. Περὶ ἀνωμάτων τινῶν
ἐνεσιώτων): Ἀθ. 24 (1912) 3-14 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 609-617).
- Π Φωνητικά: αὐτόθ. σ. 15-47 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 618-642). 368
- Π Συμβολὴ εἰς τὰς ἑλληνικὰς παροιμίας: αὐτόθ. σ. 303-307. 369
- Π Ἀξιά - ξιά: αὐτόθ. σ. 335-338. 370
- Π Ἑσεῖτ = ἐσεῖς: αὐτόθ. σ. 342. 371
- Π Περὶ τῆς ἐν Ἀραβανίῳ κλίσεως: αὐτόθ. σ. 343-344. 372
- Π Χαρτοπόλεμος - χαρτί καὶ πόλεμος: αὐτόθ. σ. 372. 373
- Π Καρπούξι μὲ τὸ μαχαίρι: αὐτόθ. σ. 372. 374
- Π Περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λεξικοῦ: αὐτόθ. σ. 373-384. 375
- Εσ Καὶ πάλιν περὶ τοῦ καλύτερος κττ.: αὐτόθ. σ. 63-72. 376
- Εσ Τρίτη καὶ τελευταία: αὐτόθ. σ. 308-335. 377
- Δ Ἐκθεσις διαγωνισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γλωσσικῆς Ἑταιρείας: 378
αὐτόθ. σ. 289-302.
- Β Α. Μπούτοβρα, Φωνητικά καὶ ὁρθογραφικά τῆς Νεοελληνι- 379
κῆς· ὁ ὑπολανθάνων νόμος τῆς ἐξασθενώσεως τοῦ ου εἰς ι πρὸ
τῆς ἀποσιωπῆσεως καὶ ἀποβολῆς αὐτοῦ ἐν τοῖς βορείοις ἰδιώμα-
σιν ὑπὸ —, Ἀθήνησιν 1911 σ. 66: αὐτόθ. σ. 47-63.

Εσ Καὶ πάλιν περὶ τῆς λεγομένης ἐξασθενώσεως τοῦ ου εἰς ι: 380
αὐτόθ. σ. 285-288.

- B *J. Compagnass, Denkmäler der griechischen Volkssprache für sprachwissenschaftliche Übungen und Vorlesungen herausgegeben von Dr. phil. —, Privatdozent an der Universität Zürich, Heft 1. Strassburg 1911 σ. 69: αὐτόθ. σ. 338 - 342.* 381
- A [Περὶ τῶν ἐπιθέτων τῆς νέας Ἑλληνικῆς εἰς -(σ)ιμος καὶ τῶν οὐδαιτέρων εἰς -(σ)ιμον]: αὐτόθ. σ. 491 - 492' πβ. ἀριθ. 331. 382
- A [Περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων]: αὐτόθ. σ. 492 - 493' πβ. ἀριθ. 334. 383
- A [Περὶ ἐτυμολογικῶν τινων φαινομένων]: αὐτόθ. σ. 493' πβ. ἀριθ. 379. 384
- A [Περὶ νέου τινὸς βιβλίου τοῦ J. Compagnass]: αὐτόθ. σ. 494' πβ. ἀριθ. 381. 385
- A [Περὶ τοῦ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς Ξενοκρατείας λεγομένου **θυγάτηρ** καὶ **μήτηρ** καὶ περὶ τῶν λέξεων **θύσθεν** καὶ **φεκάσταν** ἐν τῇ γνωστῇ ἐκ Τεγέας ἐπιγραφῇ]: αὐτόθ. σ. 496. 386
- A Περὶ φωνητικοῦ τινος νόμου ἐν τῇ ποντικῇ διαλέκτῳ: Actes du seizième Congrès international des Orientalistes, Athènes 1912 σ. 56' πβ. ἀριθ. 425. 387
- A Περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λεξικοῦ: αὐτόθ. σ. 167' πβ. ἀριθ. 375. 388
- Π Περὶ τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ πατρωνυμικῶν εἰς -**ἄτος**: Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 9 (1912/1913) 1 - 10 καὶ Προσθῆκαι σ. 59 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 303 - 310, 344). 389
- Π Τὸ **πινόμι**, τὸ **παρὰ νόμι**, ἡ **πινόμη**, **ἄγιανος** κττ.: αὐτόθ. σ. 17 - 21 καὶ προσθῆκαι σ. 59 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 314 - 317, 344). 390
- Π Συμβολὴ εἰς τὰς ἑλληνικὰς παροιμίας: αὐτόθ. σ. 22 - 33 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 318 - 326). 391
- Π **Μεσημερᾶς** καὶ **μεσημεριάτης**: αὐτόθ. σ. 34 - 38 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 327 - 330). 392
- Π Ἀνάκλημα ἐπὶ τοῦ Θρήνου: αὐτόθ. σ. 39 - 41 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 331 - 332). 393
- Π Παρεκτεταμένα καὶ ἄλλα ἀνωμαλότερα ἐπίθετα εἰς -**ιος**: αὐτόθ. σ. 42 - 44 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 332 - 334). 394

- Π **χαλεύω, χαχαλεύω** καὶ τὰ συγγενῇ: αὐτόθ. σ. 45 - 46 (= Γλωσσ. 395
"Ερ. σ. 335 - 336).
Κρίσ.: P. Kretschmer, Gl. 7 (1916) 342.
- Π **Περὶ τοῦ ῥήματος γροικῶ**: αὐτόθ. σ. 47 - 51 (= Γλωσσ. "Ερ. 396
σ. 336 - 339).
- Π **Πάγκειον** καὶ τὰ ὅμοια: αὐτόθ. σ. 52 - 55 (= Γλωσσ. "Ερ. σ. 397
340 - 342).
Κρίσ.: P. Kretschmer, Gl. 7 (1916) 342.
- Π **Μουχρώνει, μωχριᾷ** καὶ **μῶχρος**: αὐτόθ. σ. 56 (= Γλωσσ. 398
"Ερ. σ. 343).
- Εσ **Προσθήκη εἰς τὰ περὶ τῆς λέξεως Φιλιατρὰ**: αὐτόθ. σ. 11 - 16 399
(= Γλωσσ. "Ερ. σ. 310 - 314).
- Εσ **Ἀπόκρουσις ἀδίκων ἐλέγχων**: αὐτόθ. σ. 57 - 59. 400
- Β **G. Soyter, Untersuchungen zu den neugriechischen Sprach-** 401
komödien Babylonia von D. K. Byzantios und Korakistika
von K. J. Rhizos von —, München 1912: αὐτόθ. σ. 60 - 64
(= Γλωσσ. "Ερ. σ. 344 - 348).
Κρίσ. τῶν ὑπ' ἀριθ. 389 - 401: A. Buturas, IF 34 (1915) Anz. 5 - 8.
- Π **Neugriechische Miscellen (1. Κονιοριὸς - κορνιαχτός. 2. 402**
Ἀπόχτι. 3. Τὰ Πιλᾶτα = οἱ Ἑβραῖοι. 4. Ἀπεθαμένα, ζων-
τανά, πάσπαλα. 5. Χλωμός = blass. 6. χάλυψ - χάλυβος -
χαλυβδικός etc. 7. Τώρα = jetzt. 8. Βάλλω, βαίνω und βι-
βάζω): Gl. 3 (1912) 70 - 85 πβ. ἀριθ. 341.
- Π **Zur Wortbildungslehre im Mittel- und Neugriechischen**: 403
αὐτόθ. σ. 209 - 221 πβ. ἀριθ. 331.
- Π **Analogiebildungen im pontischen Dialekt**: IF 31 (1912) 404
245 - 250.
Κρίσ.: A. H(eisenberg), ByzZ 22 (1913) 240 - 241. P. Krets-
chmer, Gl. 7 (1916) 344.
- Β **K. Wolf, Studien zur Sprache des Malalas. I. Teil: For-** 405
menlehre (Programm des Kgl. Ludwigs-Gymnasiums in
München für das Studienjahr 1910 - 1911) München 1911.
S. 80 8o: IF 29 (1912) Anz. 28 - 29.

B *F. Hanna, Das byzantinische Lehrgedicht Spaneas nach dem Cod. Vindob. theol. gr. 244 und dem Codex Marcianus XI 24: Byzantios 2 (1912) 511 - 518.* 406

Δ *Τρίτη ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τοῦ λεξικοῦ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης: Παράρτημα Ἑφημ. Κυβερνήσεως 20 Ἀπριλίου 1912 ἀρ. φύλ. 108.* 407

Δ *Μουσαφίρηδες εἴμεθα: Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις 6 (1912/1913) 30.* 408

1913

Π *Ἑτυμολογικά (1. Χαντιῶ καὶ χαντιάρα. 2. λαχανιάζω = ἀσθμαίνω, πνευστιῶ): Ἀθ. 25 (1913) 206 - 208.* 409

Π *Μικραὶ σημειώσεις: αὐτόθ. σ. 319 - 320.* 410

Π *Γεωργηλᾶς καὶ Πετρηλᾶς: αὐτόθ. σ. 404.* 411

Π *Φωνητικά: αὐτόθ. σ. 404.* 412

Εσ *Σύντομος ἀπάντησις πρὸς τὸν κ. Γρηγόριον Ν. Βερναρδάκην: αὐτόθ. σ. 305 - 319.* 413

Δ *Ἐκθεσις τοῦ ὑπὸ τῆς Γλωσσικῆς Ἑταιρείας προταθέντος διαγωνισμοῦ τοῦ 1912: αὐτόθ. σ. 277 - 304.* 414

Α *[Περὶ τῆς ἑτυμολογίας τοῦ ῥήματος γροικῶ]: αὐτόθ. σ. 496 πβ. ἀριθ. 396.* 415

Α *[Περὶ τῶν λέξεων χαντιῶ, λαχανιάζω κλπ.]: αὐτόθ. σ. 498 πβ. ἀριθ. 409.* 416

Π *Ἰωάννινα: Ἐπιστ. Ἑπετηρὶς 10 (1913/1914) 1 - 10 καὶ Διορθωτέον σ. 80 (= Γλωσσ. Ἑρ. σ. 349 - 356).* 417

Π *Ἑτυμολογικά (1. ξεφτύζω, ξεφτιῶ, ἐξέφτυσα. 2. ξεπιτυρῶ, ἐξεπιτύρισα. 3. Δραγάτης -τεύω κλπ. 4. Σιαχώνω. 5. Δουκᾶτες, Φυλλιᾶτες κλπ.): αὐτόθ. σ. 11 - 19 (= Γλωσσ. Ἑρ. σ. 356 - 362).* 418

Π *Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς: αὐτόθ. σ. 45 - 70 (= Γλωσσ. Ἑρ. σ. 363 - 382).* 419

Π *Γιαννιτσά: αὐτόθ. σ. 71 - 74 (= Γλωσσ. Ἑρ. σ. 383 - 385).* 420

- Π **Δοξάιον**: αὐτόθ. σ. 74 (= Γλωσσ. *Ερ. σ. 396). 421
- Π **Τοῖος - ἔτοιος - τοίτοιος - τέτοιος**: αὐτόθ. σ. 75-79 (=Γλωσσ. *Ερ. σ. 396-400)· πβ. ἀριθ. 426. 422
- Εσ **Γλωσσικά καὶ ἐκπαιδευτικά (Α'. Περὶ τοῦ γραπτοῦ ἡμῶν λόγου. Β'. Περὶ τῆς ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις διδασκίας γραμματικῆς. Γ'. Περὶ τῆς γλώσσης τῶν ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις διδασκικῶν βιβλίων)**: αὐτόθ. σ. 20-44. 423
- Εσ ***Αγνοια ἢ παρερμηνεία**; : αὐτόθ. σ. 79-80 (= Γλωσσ. *Ερ. σ. 400). 424
- Π **Der Ausfall der Vokale im pontischen Dialekt**: KZ 45 (1913) 245-252. 425
Κρίσ.: P. Kretschmer, Gl. 7 (1916) 344.
- Π **τοῖος, τέτοιος und Verwandtes**: IF 32 (1913) 352-358· πβ. ἀριθ. 422. 426
Κρίσ.: P. Kretschmer, Gl. 7 (1916) 341.
- Π ***Αγγελος und Verwandtes**: WienAkSb. 173 (1913) τεύχ. 2, σ. 11. 427
- Π **Περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λεξικοῦ**: Μακεδ. Ἡμερολ. 1913 σ. 37-45. 428
- Π **Ποντικά (Περὶ τῆς κατὰ συστολήν ἀπωλείας τοῦ ἀτόνου ι καὶ ου ἐν τῇ ποντικῇ διαλέκτῳ)**: Παράρτ. 34 τόμ. Ἑλλην. Φιλολ. Συλλ. Κωνπλ. (1913/1921) 263-274. 429
- Δ **Τὸ μέγα χαρακτηριστικὸν τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος**: Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις 7 (1913/1914) 3. 430

1914

- Π **Παρατηρήσεις εἰς Ψευδαμφιλόχιον**: Ἀθ. 26 (1914) 123-134. 431
- Π **Περὶ τοῦ εὐφωνικοῦ ἢ ἐφελκυστικοῦ ν**: αὐτόθ. σ. 166-168. 432
- Α **[Περὶ τῆς προθέσεως ἐξ - ξε· ἐν συνθέσει]**: αὐτόθ. σ. 271· πβ. ἀριθ. 439. 433
- Α **[Περὶ τῶν ἀλλοιώσεων καὶ παραφθορῶν τῶν κυρίων ὀνομάτων]**: αὐτόθ. σ. 277· πβ. ἀριθ. 445. 434

- A [Διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς Ψευδαμφιλόχιον] : αὐτόθ. σ. 278· πβ. ἀριθ. 431. 435
- A [Περὶ τῶν ξένων λέξεων τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς] : αὐτόθ. σ. 280 - 281. 436
- A [Περὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ ἐκφορᾷ λέξεων, ὧν ἡ μία λήγει εἰς φωνήεν καὶ ἡ ἑτέρα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος] : αὐτόθ. σ. 282. 437
- Π Σημασιολογικαὶ μεταβολαὶ (ἀνταίνω, ξανταίνω, ἀπανταίνω καὶ τὰ ὅμοια) : αὐτόθ. Λεξ. Ἀρχ. σ. 3 - 7. 438
- Π Περὶ τῆς χρήσεως τῆς προθέσεως ἐκ, ἐξ (ξε-) ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ : αὐτόθ. σ. 8 - 47. 439
- Π **Βάτραχος** : αὐτόθ. σ. 48 - 49. 440
Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 8 (1917) 261.
- Π **δπου, ποῦ** = ὅστις, ἦτις, ὅτι κλπ. : αὐτόθ. σ. 50 - 53. 441
Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 8 (1917) 262.
- Π **Νάκκον νερόν σ' ἐρκάστηκα τὸν μαῦρον νὰ ποτίσω** : αὐτόθ. σ. 54. 442
- Π **χερῶ - ἐγχειρῶ καὶ ρίπτω - ρίχτω** : αὐτόθ. σ. 54. 443
Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 8 (1917) 262.
- Π Διαφοραὶ σχηματισμῶν τινων : αὐτόθ. σ. 83 - 85. 444
- Π Περὶ ἀναλογικῶν μεταβολῶν ἐν τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν : Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 11 (1914/1915) 3 - 18 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 401 - 412). 445
- Π Διορθωτικὰ καὶ κριτικὰ : αὐτόθ. σ. 19 - 20 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 412 - 413). 446
- Π Περὶ τῆς συνθέσεως τῶν ρημάτων ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ : αὐτόθ. σ. 21 - 22 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 414 - 415). 447
- Π Σημασιολογικὴ διαφορὰ νεωτέρων γραμματικῶν τύπων : αὐτόθ. σ. 23 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 415). 448
- Δ Ἡ μέλλουσα ἀγωγή καὶ παιδεία τῶν νέων : Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις 8 (1914/1915) 276. 449
- Δ Ὅντεν τὸν καλὸν καιρό : αὐτόθ. σ. 493. 450

- Δ (Σ) **Εκθεσις τοῦ Σεβαστοπουλείου διαγωνισμοῦ, ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν τῇ 25ῃ Μαΐου 1914. Ἐν Ἀθήναις 1914, 8^{ον} σελ. 12.* 451

1915

- Σ *Σύντομος ἱστορία τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης (Σύλλογος πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων) [Ἀθῆναι 1915], 16^{ον} σελ. 136.* 452

Κρίσ. : Μ. Τ (ριανταφυλλίδης), Δελτ. Ἐκπαιδ. Ὁμίλου 5 (1915) 289 - 293. Ἀθ. Μπούτουρας, Ἀγωγή 1, σ. 253 - 261.

- Εσ *Καὶ πάλιν περὶ Γιαννιτῶν : Ἀθ. 27 (1915) 163 - 176 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 386 - 396).* 453

- Α *[Περὶ τῶν λέξεων βρόμος, βρόμα, βρομῶ] : αὐτόθ. σ. 344' πβ. ἀριθ. 456.* 454

- Α *[Περὶ τῶν εἰς -έα θηλυκῶν (βαρέα). Περὶ τῶν λέξεων ὄχερη, ἀσφαραγωνιά, σάλος, ζάλος, σαλεύω, ζαλίζομαι κλπ.] : αὐτόθ. σ. 346' πβ. ἀριθ. 471.* 455

- Π *Βρόμος, βρόμα, βρομῶ κτι. : αὐτόθ. Λεξ. Ἀρχ. σ. 3 - 11.* 456

- Εσ *Καὶ πάλιν περὶ τῶν λέξεων βρόμος, βρομεῖν, βρόμα : αὐτόθ. σ. 51 - 60.* 457

- Π *Περὶ τῆς μεγαρικῆς διαλέκτου καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῆς ἰδιωμάτων (Περὶ τῶν φθόγγων. Περὶ τοῦ τονισμοῦ. Περὶ τῆς κλίσεως. Περὶ τῶν ρημάτων. Λεξιλογικά) : Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 12 (1915/1916) 1 - 27 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 73 - 92).* 458

- Π *Κατάληξις μέσης φωνῆς μεταδοθεῖσα εἰς τὴν ἐνεργητικὴν : αὐτόθ. σ. 48.* 459

- Εσ *Ἀπάντησις : αὐτόθ. σ. 28 - 47.* 460

- Π *Γραμματικὰ ζητήματα : Ἐπετηρ. Παρνασσοῦ 11 (1915) 68 - 79.* 461

- Π **Ὅμως ἐπίρρημα καὶ σύνδεσμος : αὐτόθ. σ. 79 - 80.* 462

- Π *Περὶ τῆς γλώσσης καὶ τῆς γραμματικῆς τοῦ Ἑρωτοκρίτου : Ἑρωτοκρίτος ἔκδ. κριτικὴ ὑπὸ Στεφ. Ξανθουδίδου, ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης 1915 σ. 458 - 468.* 463

- Π *Μεταφορικαὶ ἐκφράσεις ἐν τῇ ἐπιστήμῃ : Μικρασιατικὸν Ἡμερολ. Ἑλένης Σβορώνου 1915 σ. 63 - 69.* 464

- Δ Ἐκ τῶν μετὰ τὴν Ἀλωσιν: Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις 9 (1915/1916) 465
194 - 195.

1916

- Σ Ἀκαδημεικὰ Ἀναγνώσματα, τόμ. Γ'. Γενικὴ Γλωσσικὴ, ἐν Ἀθή- 466
ναις 1915, 8ον σελ. ιγ' + 615' πβ. ἀριθ. 194, 219.
Κρίσις: Π. Λορεντζάτος, Λεξ. Ἀρχ. 5 (1918/1920) 247 - 248.
Α. Η(eisenberg), ByzZ 24 (1924) 165.
- Εσ Σημεῖα ἀντιλεγόμενα: Ἀθ. 28 (1916) 167 - 184. 467
- Π Νεοελληνικὰ (Νεῖδι, νεῖδια. Ὑποκοριστικὰ εἰς -οῦδις. Ποικι- 468
λία τύπων διὰ φωνητικὴν σύμπτωσιν. Παππαμανόλης): αὐτόθ.
σ. 285 - 288.
- Α [Περὶ τῆς λέξεως ἀνηφορᾶς καὶ γενικώτερον περὶ τῆς κατα- 469
λήξεως εἰς -ας]: αὐτόθ. σ. 340.
- Α [Περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ παραγωγῆς τῶν λέξεων γυτεύω, δαμίν, 470
δικονῶ, νεότερος]: αὐτόθ. σ. 342' πβ. ἀριθ. 472.
- Π Φωνητικὰ καὶ ἐτυμολογικὰ (Α'. Περὶ τοῦ εἰς -έα τύπου πολλῶν 471
ἐπιθέτων τῆς μεταγενεστέρας, μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας Ἑλλη-
νικῆς. Β'. σάλος, σαλεύω καὶ ζάλη - ζάλο κλπ. ἦτοι ἐναλλαγὴ
τοῦ σ καὶ ζ. Γ'. ἔρπειτόν, ἀρπειτόν, σερπειτόν, σερφετία, σερ-
πετία. Δ'. Ἀρχαῖαι γλωσσικαὶ ποικιλίαι σφριζόμεναι καὶ ἐν τῇ νέᾳ
Ἑλληνικῇ. Ε'. Μαίτυρος - χειρόχτια. Σ'. Ἀσφαραγωνιά καὶ
ἄλλα μετὰ τῆς καταλήξεως -ωνιά. Ζ'. Ὁ πάτος, ὁ γέννος, ὁ
κοῦρος κτ. Η'. Ξεμηστεύω. Θ'. λώθρα. Ι'. βασιλεύει ὁ ἥλιος.
ΙΑ'. Βέργας - Βέργος. ΙΒ'. ἄκαρδος, καλόκαρδος, ἐφτάκοιλος,
ἄδουλος, δοῦλος κλπ. ΙΓ'. Ἀναλογικὰ φαινόμενα): αὐτόθ.
Λεξ. Ἀρχ. 3 - 22.
- Π Ἐτυμολογικὰ καὶ τεχνολογικὰ (Γυτεύω. Δαμίν, δαμάκιν, δα- 472
μινός. Δικονῶ. Ξεχωνιάζω. Σύμμουχρον. Βεργάτης. Ἡρα-
κλένια καὶ μετουσιαστικὰ εἰς -ίτικος. Νεότερος. Νεώτεροι πλη-
θυντικοὶ τύποι. Ἀνα(δ)οιοῦν, ἀναδοῦν, ἀναδερός κλπ. Βρυω-
νία - ἀβρυά, χελιδοναία - χελεᾶ κτ.): αὐτόθ. σ. 99 - 114.
- Π Γλωσσολογικαὶ ἔρευναι (Α'. Περὶ τάξεώς τινος συνθέτων ὀνο- 473
μάτων εἰς -ι. Β'. Νέα περιληπτικὴ κατάληξις -ίδι. Γ'. Ἰδιαι-
τέρα δῆλωσις τοῦ πλήθους. Δ'. Φωνητικὰ ζητήματα «πάντα

ῥεῖ». Ε'. Περὶ τῆς ἐμφανίσεως καὶ ἐξαφανισμοῦ τοῦ γ. ζ'. Ἰδιαί-
τερός τις τρόπος σημασιολογικῶν μεταβολῶν. Ζ'. Περὶ τῶν περι-
ληπτικῶν ὀνομάτων ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ. Η'. Παρατηρήσεις
εἰς θεσσαλικὰς ἐπιγραφάς): Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 13 (1916) 165-
210 (= Γλῶσσ. Ἐρ. σ. 416-431).

- Π *Zum neumegarischen Dialekt*: IF 36 (1916) 287-299. 474
- Π *Alle Bundheit im Neugriechischen*: αὐτόθ. σ. 299-302. 475
Κρίσ.: P. Kretschmer, Gl. 10 (1920) 288.
- Π Α'. Πυρίνη γλῶσσα. Β'. Περὶ τῆς χρήσεως τῶν ξένων καὶ τῶν 476
νεωτέρων καταλήξεων. Γ'. "Ο,τι = ὀλίγον, μόλις: Ἐπετηρ. Παρ-
νασσοῦ 12 (1916) 25-30.
- Π Περὶ τοῦ ἐτυμολογεῖν: Ἡμερολ. Σκόκου 1916 σ. 103-106. 477

1917

- Π Ἐκ τῶν ἀνεκδότων τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ: Ἀθ. 29 (1917) 478
161-179.
- Π Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις [εἰς τὸ Χιακὸν ἰδίωμα]: αὐτόθ. σ. 479
180-226.
- Α [Περὶ τῶν ἐν τῇ γλώσσῃ παρατηρουμένων φωνητικῶν μεταβο- 480
λῶν]: αὐτόθ. σ. 307.
- Α [Περὶ τῆς καταλήξεως -ἰδι καὶ περὶ τῶν εἰς -ι συνθέτων τῆς 481
νεωτέρας Ἑλληνικῆς]: αὐτόθ. σ. 313' πβ. ἀριθ. 473.
- Π Ἐτυμολογικὰ καὶ τεχνολογικὰ (ἄχνος, ἄθνα -ἰζω, ἄφνα -ἰζω, 482
ἄχνα -ἰζω. Γαριώνω, γαριερός, κατσήγαρος, γάρος. Ἐγόη-
μου. Ντριμμώνω, στριμώνω. Λούμακας, λουμάκοι, λουμάκι.
Θρυῶ. Κελεφός. Κούδεβλα. Πασπαλεύω = πασπατεύω. Κόρ-
μαλος. Τοιῶς. Γαμοφόροι, γαμούσοι, γαμιῶτες κτλ. Παχουλ-
λός, μακρουλλός κτλ. Ὄνόματα εἰς -άρις καὶ -ᾱς): αὐτόθ.
Λεξ. Ἀρχ. σ. 3-14.
- Π Ἐτυμολογικὰ καὶ συντακτικὰ (Α'. Ζαρώνω, σαμάρι. Β'. Παρα- 483
τηρήσεις περὶ τῆς ἐν τῇ προτάσει τοποθετήσεως ὀλίγων πινῶν
λέξεων ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ. Γ'. Παχοῦντια, ἦ. Δ'. Σημασιο-
λογικὰ ἐν τοῖς συνθέτοις): Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 14 (1917/1918)
3-22 (= Γλῶσσ. Ἐρ. 93-110).

Π	Σημασιολογικά: Ἐπετηρ. Παρνασσού 13 (1917) 1-6.	484
Π	Περίδρομος: Ἡμερολ. Σκόκου 1917 σ. 189-190.	485

1918

Π	Γλωσσικά μελετήματα: Νέος Αἰὼν 2 (1918) 821-826 (= Γλωσσ. Ἔρ. 463-466).	486
Π	Ἑτυμολογικά καὶ συντακτικά (Α'. ναίσκε, ὤσκε κτ. Β'. Καλῶς τον κλπ. Γ'. Μαλλιά κουβάρια. Δ'. μυζάω - βυζάνω - βυζί): Λεξ. Ἀρχ. 5 (1918/1920) 3-16 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 490-502).	487
Δ (Σ)	Ἐκθεσις Σεβαστοπουλείου διαγωνισμοῦ: Ἀθῆναι 1918.	488
Δ	Γλωσσικαὶ σπουδαὶ τῶν ἀρχαίων: Ἡμερολ. Σκόκου 1918 σ. 73-74.	489

1919

Α	[Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως ἀράδα]: Ἀθ. 30 (1919) 437.	490
Α	[Περὶ σημασιολογικῶν μεταβολῶν]: αὐτόθ. σ. 439-440.	491
Α	[Διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς ἐπιγραφάς]: αὐτόθ. σ. 441-442.	492
Π	Ἑτυμολογικά καὶ μεθοδολογικά (Ἀράδα. Κλούβιος. Σταναιῶς μου, στανικῶς μου, τὸ σταναιό): αὐτόθ. Λεξ. Ἀρχ. 3-16. Κρίσ.: P. Kretschmer, Gl. 12 (1923) 200.	493
Εσ	Ἀπάντησις πρὸς τοὺς κ.κ. ἀνωτέρους ἐπόπτας τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως: Ἀθ. 31 (1919) 30-77.	494

1920

Π	Παραπλήρωμα: Ἀθ. 32 (1920) 99.	495
Α	[Περὶ τῶν ὄγεσκε, ναίσκε, καλῶς τον, καλῶς τὰ παλληκάρια, καλῶς τὰ πολεμάτε]: αὐτόθ. σ. 194' πβ. ἀριθ. 487.	496
Α	[Περὶ τῶν λέξεων ξαρώνω, σαμάρι καὶ περὶ τῆς θέσεως τῶν λέξεων ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ]: αὐτόθ. σ. 195-196' πβ. ἀριθ. 483.	497

- A [Περὶ τοῦ σημασιολογικοῦ φαινομένου, καθ' ὃ ἐν τοῖς συνθέτοις ἐπικρατεῖ ἡ κυρία σημασία τοῦ προσδιοριζομένου συνθετικοῦ μέρους]: αὐτόθ. σ. 198 - 199· πβ. ἀριθ. 483. 498
- A [Περὶ τῶν λέξεων **κονεύω, ἀβέλτερος**]: αὐτόθ. σ. 201· πβ. ἀριθ. 503. 499
- A [Περὶ τῶν λέξεων **τέμπλα, βεργάτης, ἀναρρωτήριον, ἀναρρωτική ἄδεια, ἀναπαυτήριον, φιλόνικος, φιλονικῶ, φιλονικία, κοιτάζω**]: αὐτόθ. σ. 211· πβ. ἀριθ. 501. 500
- Π Γλωσσολογικαὶ ἔρευναι (Α'. **Δοφέναι** - δούδω. Β'. **Σήτεια** - **Ήτεια** - **Στεία**. Γ'. **Ἀναπαυτήριον, ἀναρρωτήριον, ἀναρρωτικός, ἀναρρωτική (ἄδεια) κλπ.** Δ'. **Φιλόνικος, φιλονικία, φιλονικῶ.** Ε'. **Ἀπλᾶ ἀντὶ συνθέτων**): Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 15 - 17 (1920/1921) 33 - 49 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 33 - 34, 432 - 442). 501

1921

- Π Zum **θάρος, θαρῶ** - **θάρος, θαρῶ**: Byz. - Neugriech Jbb. 2 (1921) 157 - 158. 502
- Π Griechische Miscellen (I. **Ἀβέλτερος.** II. **ζαρώνω** = *verschrumpfen, zusammenziehen*. III. **κονάκι** - **κονεύω.** IV. Zum Verständnis einiger Komposita): Gl. 11 (1921) 175 - 179. 503
- Π Γλωσσολογικαὶ καὶ λεξικογραφικαὶ ἔρευναι (Α'. **Σαννάς** = ἀγρία αἰξ. Β'. **Κύπαρις** - **Γύπαρις.** Γ'. **Ἀχάρνα** - **Ἀρχάναι.** Δ'. Διπομερῇ σύνθεσις. Ε'. **Ἐθελοντήρ** - **ἐθελοντής, εὐρυπυλὲς καὶ χαλκοβατές.** Ϛ'. **Πολυδεύκεια**): Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 18 (1921/1922) 1 - 18 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 443 - 455). 504
- A [Περὶ τοῦ ῥήματος **δούδω** καὶ τοῦ τοπωνυμίου **Σητεία**]: Ἀθ. 33 (1921) 200· πβ. ἀριθ. 501. 505
- A [Περὶ τοῦ ῥήματος **ξέρω**]: αὐτόθ. σ. 204. 506
- A [Περὶ Ἰουλίου Πολυδεύκου]: αὐτόθ. σ. 207. 507

1922

- Π Über einige neugriechische Adjektiva wie **ὁ βρόμος, ὁ κρύος, ὁ σπλήνης** und dergleichen: Byz. - Neugriech. Jbb. 3 (1922) 362 - 363. 508

- Π Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα διὰ τῶν αἰώνων : Ἡμερολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. 509
1 (1922) 87 - 96.

1923

- Π Περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν λέξεων εἰς τὰ γνωστὰ μέρη τοῦ λόγου : 510
Ἀθ. 35 (1923) 125 - 130.
- Α [Περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν λέξεων εἰς τὰ γνωστὰ μέρη τοῦ λό- 511
γου] : αὐτόθ. σ. 240 - 241· πβ. ἀριθ. 510.
- Α [Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ σχηματισμοῦ ἀπλῶν λέξεων ἀπὸ συνθέτων, 512
περὶ τῶν λέξεων **ἄντιζα** καὶ **δρολύκον** καὶ περὶ τῆς κατὰ τὸν
17ον αἰ. συγχύσεως παρακειμένου, ὑπερσυντελικού καὶ ἀορίστου] :
αὐτόθ. σ. 255· πβ. ἀριθ. 524.
- Α [Περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν γλωσσικῶν στοιχείων· **Ἰντοῖ - Γιού-** 513
χτας] : αὐτόθ. σ. 258· πβ. ἀριθ. 524.
- Π Νεοελληνικαὶ μελέται (Α'. Λεξιλογικά. **σουφλῆ** τό, τὸ **τέμπλο** 514
καὶ ἡ **τέμπλα**. Νεωτέρα χρῆσις τοῦ ἄρθρου. Αἰτιατικὴ ἀντὶ
ὀνομαστικῆς. **Ἡξεύρω** καὶ **(ἡ)ξέρω** (ἐνεσιῶτες ἐκ δευτέρων
ἀορίστων καὶ παρακειμένων καὶ ἀόριστοι β' ἐξ ἐνεσιῶτων).
Β'. Τεχνολογικά. **Ἡ κρᾶσις - τὸ κρασίον**. Γ'. Χάριν τῆς ἀλη-
θείας. 1. **Ἰωάννινα**. 2. **Μυζηθρᾶς - Μυσιτρᾶς**. 3. **Ἀρματω-**
λοί. 4. **Διαβάζω, δάσκαλος**. 5. **Δαχτάρα, λαχταρίζω**. 6. **Κλού-**
βιος. 7. **Ἱστορία τῶν περὶ τοῦ κοιτάζω ἐτυμολογικῶν ἐρευνῶν**.
Ἄμε καλεῖά σου. Φουρνεύτιον) : Λεξ. Ἀρχ. 6 (1923) 1 - 31
(= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 503 - 529).
- Β Α. **Κριάρη**, Πλήρης συλλογὴ κρητικῶν δημοδῶν ᾠμάτων, 515
ἡρωϊκῶν, ἱστορικῶν, πολεμικῶν, τοῦ γάμου, τῆς τάβλας, τοῦ χο-
ροῦ κλπ. καὶ ἀπασῶν τῶν κρητικῶν παροιμιῶν μετὰ μαντινάδων,
ἥτοι κρητικῶν διστίχων τῆς λύρας καὶ μεθ' ἐρμηνευτικῶν ὑπο-
σημειώσεων. Ἐν Ἀθήναις 1921 σ. 5' + 496 : αὐτόθ. σ. 482 - 497.
- Β Γ. **Ζολώτα**, Ἱστορία τῆς Χίου. Τόμ. Α'. Ἱστορικὴ τοπο- 516
γραφία καὶ γενεαλογία συνταχθεῖσα ἐπιμελείᾳ τῆς θυγατρὸς
αὐτοῦ Αἰμιλίας Κ. Σάρου. Ι. Ἱστορικὴ τοπογραφία (μετὰ γεω-
γραφικοῦ χάρτου τῆς νήσου). Ἐν Ἀθήναις 1921 : αὐτόθ.
σ. 498 - 500.
- Π Γλωσσικὰ καὶ λαογραφικά : Λαογρ. 7 (1923) 85 - 92 (= Γλωσσ. 517
Ἐρ. σ. 456 - 462).

- Π *Griechische Miscellen (1. ΔοF-έναι, nicht δο-Fέναι. 2 "Ητεια - 518*
Σητεία - Στεία) : Gl. 12 (1923) 61 - 63' πβ. ἀριθ. 501.
- Π *Neugriechisches (I. Σαννάς = ἀγρία αἶξ. II. Κυπαρισσιφᾶς - 519*
Κύπαρις - Γύπαρις. III. 'Αχάρινα - 'Αρχάνες) : αὐτόθ. σ.
148 - 150' πβ. ἀριθ. 504.
- Π *Λεξικογραφικά, γλωσσοπλαστικά : 'Ημερολ. Μεγάλ. 'Ελλάδ. 2 520*
(1923) σ. 86 - 90.
- Π *Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λατρικῆς λέξεως δρόλυκος : Τριακονταετ. 521*
P. Νικολαΐδ. 1923 σ. 260 - 264' πβ. ἀριθ. 524.

1924

- Σ *'Ακαδημεικὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὴν 'Ελληνικὴν καὶ Λατινικὴν 522*
γραμματικὴν, ἔκδ. 2^α, τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1924, 8^{ον} σελ.
κβ' + 553' πβ. ἀριθ. 600.
- Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 15 (1927) 164.*
- Σ *Kurze Antwort des Professor Dr. G. N. Hatzidakis auf den 523*
Inhalt der Schrift Ethnographie von Makedonien (Geschichtlich - nationaler, sprachlich - statistischer Teil) von Prof.
Dr. Gustav Weigand, Leipzig 1924, 16^{ον} σελ. 12.
- Π *Μεθοδικὰ καὶ ἐτυμολογικὰ (Α'. 'Ιντοῖ - Γιούχτας. Β'. "Αντα, 524*
ἀνί, ἀνιζί, ἀνιζα, ἀνιζιποδας, ἀνικλήνια, ἀντίκλα, ἀντέ-
κλα κττ. Γ'. Σκανίζει. Δ'. Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λατρικῆς λέ-
ξεως δρόλυκος. Ε'. Ζώδιον - ζοῦδος, ἄζουδος. Ϛ'. λίγωσι -
γέμωσι. Ζ'. Παθητικαὶ μετοχαὶ μετὰ ἐνεργητικῆς σημασίας.
Η'. Περὶ ἐλλειπεστέρων χρήσεων καὶ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ νεω-
τέρων ἐπιθέτων. Θ'. μάντις - μαντεᾶς. Ι'. Μεσαρέα. ΙΑ'. Δά-
νειος ἐπίθετον. ΙΒ'. Διόρθωσις εἰς τὸν Ἀθήναιον. ΙΓ'. "Απαξ
διὰ παντός) : Ἀθ. 36 (1924) 177 - 213, ἐπανόρθωσις καὶ προσ-
θήκη σ. 282 - 283.
- Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 16 (1928) 182 - 183.*
- Β *I. Bidez, F. Gumont, I. Heiberg, O. Lagercrantz, 525*
Catalogue des Manuscrits alchimiques Grecs, publié sous
la direction de —. En appendice les recettes alchimiques du
Godex Holkhamicus éditées par O. Lagercrantz : αὐ-
τόθ. σ. 284 - 288.

A	[Περὶ τῆς κατὰ διαφόρους χρόνους χρήσεως τῶν λέξεων Ἑλλάς καὶ Ἑλληνες] : αὐτόθ. σ. 309 - 312.	526
A	[Περὶ τοῦ τρόπου χρονολογήσεως τῆς πρώτης ἐμφανίσεως γλωσσικοῦ υνος φαινομένου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ] : αὐτόθ. σ. 320.	527
A	[Περὶ τῶν ισακωνικῶν λέξεων ἀθί , ἀθιά , ἀθοίνε καὶ ἀφούτσι] : αὐτόθ. σ. 322' πβ. ἀριθ. 537, 542.	528
A	[Περὶ τῆς ἀνάγκης συστηματικῆς μελέτης τῶν γλωσσικῶν ἰδιωμάτων τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας προσφύγων καὶ περὶ λατροσοφίῶν ἐν παπύροις] : αὐτόθ. σ. 325, 327.	529
Π	<i>Ein merkwürdiger Gen. Pl. auf -οῦνις</i> : ByzZ. 24 (1924) 79 - 80.	530
Π	Ἡ πρώτη ἀναγέννησις τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων : Ἑπετηρὶς Βυζ. σπουδῶν 1 (1924) 196 - 198.	531
Π	Ἰντοῖ - Γιούχτας : Streitberg - Festgabe, Leipzig 1924 σ. 119 - 120' πβ. ἀριθ. 524.	532
Π	Γλωσσικά : Κυπρ. Χρον. 2 (1924) 1 - 3.	533
Π	Καλῶς ὠρίσετε : Ἡμερολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. 3 (1924) σ. 99 - 103.	534
Δ(Σ)	Αἱ κρητικαὶ μελέται . Διάλεξις. Ἀθήνησι 1924, 8ον σελ. 13.	535

1925

Σ	<i>Περὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων, ἐν Ἀθήναις</i> 1925, 16ον σελ. 39. Κρίσ. : V. Beševliev, Maked. Pregled 3 (1927) 123 - 130. P. Kretschmer, Gl. 16 (1928) 171 - 173.	536
Π	Ἑτυμολογικά καὶ μεθοδολογικά (Ἀθί, ἀθοίνε, ἀθιά, ἀφούτσι. Ὁ ἄτρακτος, ὁ ἄστε, οἱ ἄστοι καὶ οἱ ἀσοίτου) : Ἀθ. 37 (1925) 3 - 8. Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 18 (1930) 225.	537
Εσ	Ἀνταπάντησις πρὸς τὸν κ. Μανώλην Τριανταφυλλίδην : αὐτόθ. σ. 9 - 34.	538
A	[Περὶ τῶν λέξεων κρασί, ἡ μύτις, βυζί] : αὐτόθ. σ. 243 - 244' πβ. ἀριθ. 547.	539

- Π Ἑλλάς καὶ Ἕλληνες : Ἡμερολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. 4 (1925) 540
97 - 110.
- B G. Rohlf s, *Griechen und Romanen in Unteritalien. Ein Beitrag zur Geschichte der unteritalischen Gräzität. Biblioteca dell'Archivum Romanicum Ser. II vol. 7. Genève, Olshki 1924. VIII u. 178 S. 8o. Mit 1 Karte u. 6 Abb. : ByzZ* 25 (1925) 373 - 376.
- Π Ἀθί, ἀθιά, ἀθόινε, ἀφούτσι im Zakonischen : IF 53 (1925) 542
65 - 68* πβ. ἀριθ. 537.
Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 16 (1928) 184.
- Δ Τὸ μουσικὸ τοῦ Κάσιρου καὶ ἡ ὀνομασία τῆς πόλεως **Γιάν- νινα** : Ἐφημ. Ἡπειρος [ἐν Ἰωαννίνοις] 15 Νοεμβρίου 1925.

1926

- Σ Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μακεδονίας (Σύλλογος Μακεδονικῶν Μελε- 544
τῶν), [ἐν Θεσσαλονίκῃ] 1926, σελ. 24.
- Δ(Σ) Διάλεξις, Ἀθῆναι 1926, 8ον σελ. 67. 545
- Δ(Σ) Διατί εἶμαι μὲν δημοτικιστής, ἀλλὰ δὲν γράφω τὴν δημοτικὴν, 546
[Ἐν Θεσσαλονίκῃ] 1926, 8ον σελ. 23.
- Π Μεθοδολογικά καὶ ἐτυμολογικά (Κρασί. Ἡ μύτι. Βυζί(ο)ν, 547
βυζάνω κτλ. Κανὼν - κανόνας κτλ.) : Ἀθ. 38 (1926) 3 - 24.
- B D. Hessel ing - H. Pernot, *Chrestomathie néo-hélle- 548
nique. Paris 1925, σελ. VIII, 220 (= Collection de l'Institut
néo-hellénique de l'Université de Paris, Fascicule 4) : αὐτόθ.
σ. 225 - 226.*
- B E. Hermann, 1) *Silbenbildung im Griechischen und in 549
den anderen indogermanischen Sprachen. Göttingen 1923
σ. XVI+381. 2) Litauische Studien. Eine historische Unter-
suchung schwachbetonter Wörter im Litauischen. Berlin
1926 σ. XVIII+423 : αὐτόθ. σ. 226 - 227.*
- B E. Kieckers, *Historische griechische Grammatik. I - II 550
(φωνητικὴ - τυπικόν), III - IV (σύνταξις). Berlin - Leipzig
1925 - 1926 σελ. 134+190+118+142 : αὐτόθ. σ. 227 - 228.*

- B *S. Menardos, Arbeiten zur zyprischen Grammatik (Sammelreferat): ByzZ 26 (1926) 388 - 391.* 551
- Π *Εἶναι τὸ galimatias ἀληθῶς λέξεις βυζαντιακή; : Ἑπετη- 552*
ρὶς Βυζ. Σπουδῶν 3 (1926) 28 - 33.
- Π *Ἑνταλῶνω : αὐτόθ. σ. 248.* 553
- Π *Κοντός, κοντοπορεία usw. : Festschrift Kretschmer, Wien 554*
1926 σ. 35 - 38.
Κρίσ. : P. W a h r m a n n, Gl. 17 (1929) 234.
- Π *Γλωσσικά (κόκκος, κουκκί, κουκκούτσι, κοκκάρι κλπ.) : Ἡμε- 555*
ρολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. 5 (1926) 126 - 133.
- A *Περὶ τοῦ ρήματος ξέρω : Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ. 1 (1926) 64 - 68.* 556
- A *Περὶ τῆς γενέσεως καὶ χρήσεως γλωσσικοῦ τινος τύπου ἐν τῇ νέᾳ 557*
Ἑλληνικῇ (θὰ τὸ ξέρω, θὰ τὸ ἤξερα κλπ.) : αὐτόθ. σ. 143-145.
- A *Μικρὰ συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης : αὐτόθ. 558*
σ. 214 - 221.
Κρίσ. : P. K r e t s c h m e r, Gl. 18 (1930) 222.
- Δ *Ἡ Ἑπειρος καλεῖ τοὺς ἐρευνητάς της : Ἑπειρωτ. Χρονικὰ 1 559*
(1926) 5 - 6.
- B *Ξ. Ἀναστασιάδου, Γεωργίου Γενναδίου βίος καὶ ἔργα. 560*
Α'. - Β'. Παρίσι 1926 : αὐτόθ. σ. 102.
- Δ *[Πρόλογος] : Ξενοφ. Φαρμακίδου, Κύπρια Ἑπη, Λευκοσία 1926 561*
σ. ε' - ζ'.
- Δ *Μία συνέντευξις μετὰ τὸν κ. Χατζιδάκιν ἐπὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητή- 562*
ματος : Ἑφημ. Νέα Ἀλήθεια (Θεσσαλονίκης) 7 Ὀκτωβρίου 1926.

1927

- Π *Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης (περὶ τῆς γε- 563*
νικῆς) : Ἀθ. 39 (1927) 56 - 72.
- Εσ *Ἀπάντησις πρὸς τὸν κ. διδάκτορα W. Beschewliew : αὐτόθ. 564*
σ. 171 - 187.

Κρίσ. : V. B e š e v l i e v, Maked. Pregled 4 (1928) 178 - 189.

- A [Παρατηρήσεις εἰς ἐπιγραφὰς τοῦ Θ' αἰῶνος ἐκ Βουλγαρίας] : 565
αὐτόθ. σ. 257 - 258.
- Π Τσάκωνες : ByzZ 27 (1927) 321 - 324. 566
- Π Randbemerkungen : Byz. - Neugriech. Jbb. 5 (1927) 79. 567
- Π Etymologisches und Methodologisches (I. κρασις = Mischung 568
und κρασι = Wein. II. Ἡ μύτι = Nase. III. βυζιον - βυ-
ζάνω) : Gl. 15 (1927) 139 - 146 πβ. ἀριθ. 547.
- Π Μικραὶ συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέ- 569
ρας γλώσσης (A'. Φωνητικά. B'. Περὶ τῆς μετοχῆς τοῦ παθητι-
κοῦ παρακειμένου ἐν τῇ μεσαιωνικῇ καὶ νέᾳ Ἑλληνικῇ. Γ'. Die
griechische Sprache in der urbulgarischen Inschriften von
Dr. Beschewliew (Sonderabdruck aus den Jahrbüch. des
National-museums für 1922-1925 Sofia) σ. 381 - 429
(= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 60 - 72). Δ'. Max Vasmer, Ein
russisch-byzantinisches Gesprächsbuch, Beiträge κλπ. Ε'. Ση-
μειώσεις εἰς Φοριοννᾶτον) : Ἐπετ. Φιλοσοφ. Σχολῆς Πανεπ.
Θεσσαλον. 1 (1927) 3 - 43.
- Π Μικρὰ συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης : Ἡμε- 570
ρολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. 6 (1927) 135 - 143.
- Π Αἱ τοπωνυμῖαι τοῦ χωρίου **Μόρθιο** : Περιοδ. Κρητ. Φιλολ. 571
Συλλ. ἐν Χανίοις 1 (1927/1928) 3 - 7.
- Δ [Λόγος ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς προεδρίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθη- 572
νῶν] : Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ. 2 (1927) 4 - 5.
- A Περὶ μεταβιβαστικῆς διαθέσεως πολλῶν ρημάτων : αὐτόθ. σ. 573
16 - 21 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 54 - 59).
- Δ Λόγος περὶ τῶν σπουδῶν καὶ τοῦ λεξικοῦ τῆς νέας ἑλληνικῆς 574
γλώσσης : αὐτόθ. σ. 531 - 541.
- B Ὁ πρῶτος τόμος τῶν «Ἑπειρωτικῶν Χρονικῶν» : Ἑπειρωτ. 575
Χρονικά 2 (1927) 218.
- Δ Numerus clausus : Ἐφημ. Νέα Ἀλήθεια (Θεσσαλονίκης) 22 576
Φεβρουαρίου 1927.
- Δ Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα : αὐτόθ. 25 Φεβρουαρίου 1927. 577
- Δ Τὸ ἔργον τῶν μαλλιαροκομμουνιστῶν : αὐτόθ. 11 Μαρτίου 1927. 578

- Δ Διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν νέων : αὐτόθ. 15 Ἀπριλίου 1927. 579
- Δ Ὁ ἐλληνικὸς στρατός : αὐτόθ. 10 Ἰουνίου - 17 Ἰουνίου 1927. 580
- Δ Ὁ κομμουνισμὸς εἰς τὰ σχολεῖα μας : αὐτόθ. 24 Ἰουλίου - 1 Αὐγούστου 1927 ἰδ. καὶ ἐφημ. Ἑστία 14 - 15 Μαΐου 1927. 581

1928

- Π (Α) Περὶ τῆς χρονολογικῆς πρὸς ἀλλήλους σχέσεως φωνητικῶν τινων νόμων τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλώσσης : Ἀθ. 40 (1928) 3 - 11 (= Γλωσσ. Ἑρ. σ. 26 - 32) πβ. ἀριθ. 606. 582
- Π Εἰς τὴν παραγωγὴν (**Σαμάρι. Πάσχω - πανθάνω καὶ πασχίζω. Γαμματίζω -ομαι = κάμπτω -ομαι. Φιλέλλην**): αὐτόθ. σ. 11 - 19. 583
- Εσ Ὀλίγαι λέξεις πρὸς τὸν κ. Π. Καρολίδην : αὐτόθ. σ. 19 - 25. 584
- Π *L'hellénisme de la Macédoine* : REGr. 41 (1928) 390 - 415. 585
- Α Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, περὶ τῶν μεταχῶν : Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ. 3 (1928) 634 - 645. 586
- Δ Ἡ ἐλληνικὴ Θράκη διὰ μέσου τῶν αἰώνων : Θρακικά 1 (1928) 1 - 2. 587
- Δ Ἐλευθέριος Τριανταφύλλου Κούσης : Ἀρχεῖον Πόντου 1 (1928) 97 - 98. 588
- Δ Ἐπεισόδιον ἐκ τῆς μακραίωνος κρητικῆς τραγωδίας : Ἡμερολ. Θεσσαλονίκης Μερόπης Τσιώμου 1928 σ. 65 - 66. 589

1929

- Π Μικραὶ συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης (Α'. Περὶ τῆς ἡθικῆς γενικῆς ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ. Β'. Περὶ τῆς ὀριστικῆς ἀντιωνυμίας αὐτός, καὶ περὶ τῶν αὐτοπαθῶν τὸν **ἐαυτόν μου, ἀπαυτός μου, ἀπατός μου**, καὶ περὶ τῆς παρὰ ταύτας γενικῆς **μου, σου, του, μας, σας, των - τους** ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ. Γ'. Περὶ τῆς συντάξεως τῶν παθητικῶν ρημάτων ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ. Δ'. Ἑτυμολογικά, **ἄωρος, ἄγωρος, ἀγώρι, ἄγουρος - ἄγγουρος. Ἀρνεύω = ἡσυχάζω** καὶ 590

ἀρνεύω = **δεικνύω**. *Ε'*. **καταργοῦνται ἢ καταργιοῦνται** : 'Αθ. 41 (1929) 3-24.

Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 20 (1932) 239-240.

- Α [Περὶ τῆς κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἀπωλείας τῆς δοικῆς καὶ περὶ 591
τινων κατὰ διαλέκτους ποικιλιῶν τῆς λεγομένης Κοινῆς] : αὐτόθ. σ. 252-253.
- Π Περὶ τῆς ἀνάγκης λεξικοῦ τῆς μεσαιωνικῆς ἐλληνικῆς γλώσσης : 592
'Επετηρὶς Βυζ. Σπουδῶν 6 (1929) 14-16.
- Π 'Αρθιρ - ἀθιρ - ἀθι ἐν τῇ Τσακωνικῇ : αὐτόθ. σ. 44. 593
- Π Zur Entstehung einiger Verbalformen im Neugriechischen : 594
Don. nat. Schrijnen, Nijmegen-Utrecht 1929 σ. 419-420.
- Π Μακεδόνες, Μακεδονία καὶ Μακεδνός : Μακεδονικὸς 'Αγὼν 595
1 (1929) 9.
- Δ 'Αντιφώνησις : Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ. 4 (1929) (49). 596
- Α Περὶ τῆς χρήσεως τῆς αἰτιατικῆς : αὐτόθ. σ. 10. 597
- Α Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῆς νέας ἡμῶν γλώσσης : αὐτόθ. σ. 54. 598
- Α Περὶ τῆς χρήσεως τῶν παθητικῶν ρημάτων ἐν τῇ νεωτέρᾳ 'Ελ- 599
ληνικῇ : αὐτόθ. σ. 184-185.

1930

- Σ 'Ακαδημεικὰ 'Αναγνώσματα εἰς τὴν 'Ελληνικὴν καὶ Λατινικὴν 600
γραμματικὴν, ἔκδ. 2^α, τόμ. Β', ἐν 'Αθήναις 1930, 8^{ον} σελ.
ιε' + 603 πβ. ἀριθ. 522.
- Κρίσ. : Γ. 'Αναγνωστόπουλος, 'Αθ. 43 (1931) 213-216. P.
Kretschmer, Gl. 22 (1934) 198.
- Π 'Ακμὴν - ἀγμὴν καὶ ἀκμὴν - ἀκομὴν - ἀκόμη - ἀκόμα κλπ. 601
Προσθήκη εἰς τὰ ἀνωτέρω : 'Αθ. 42 (1930) 79-85.
- Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 22 (1934) 234-235.
- Β A. Mirambel, Étude descriptive du parler Maniote méridional par —, ancien professeur à l'Institut supérieur d'études 602
françaises d'Athènes, professeur à l'École des langues
orientales. Paris 1929 σελ. XII καὶ 268 : αὐτόθ. σ. 86-110
πβ. ἀριθ. 621.

- B *Π. Σπανδωνίδου, Μελένικος, ὁ νεκρὸς μακεδονικὸς ἀκρίτης, Θεσσαλονίκη 1930, σ. 1 - 192 εἰς 8ον : αὐτόθ. σ. 255 - 257.* 603
- B *E. Kieckers, Historische lateinische Grammatik. I Teil. Lautlehre (mit Berücksichtigung des Vulgärlateins und der romanischen Sprachen) : αὐτόθ. σ. 254 - 255· πβ. ἀριθ. 620.* 604
- B *G. Rohlf s, Autochthone Griechen oder byzantinische Gräzität? (Revue de la linguistique Romane 4 (1928) 118 - 200) : DLZ 51 (1930) 499 - 501.* 605
- Π *Über das chronologische Verhältnis einiger Lautgesetze des Altgriechischen zueinander : Gl. 18 (1930) 4 - 8· πβ. ἀριθ. 582.* 606
- Π (Α) *Περὶ τοῦ θησαυροῦ τῆς μεσαιωνικῆς ἑλληνικῆς γλώσσης : Ἐπετηρὶς Βυζ. Σπουδῶν 7 (1930) 223 - 226 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 13 - 16) = Actes du IIIme congrès international d'études Byzantines, Athènes 1932 σ. 62 - 65.* 607
- Π (Α) *Περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς διαφόρους περιόδους : αὐτόθ. σ. 227 - 230 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 9 - 12)· πβ. Actes du IIIme congrès international d'études Byzantines, Athènes 1932 σ. 116.* 608
- Π *Γόλος - Βόλος : αὐτόθ. σ. 231 - 233.* 609
Κρίσι. : N. B [e e s], Byz.-Neugriech. Jbb. 9 (1932) 434.
- Π (Α) *Einiges über das pontische Griechisch : Byz. - Neugriech. Jbb. 7 (1930) 383 - 387.* 610
- B *Α. Τξαοτζάνου, Νεοελληνικὴ σύνταξις ἢτοι συντακτικὸν τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης (δημοτικῆς καὶ κοινῆς ὁμιλουμένης) ἐν Ἀθήναις, ἐκδ. Κολάρος, 1928. Σελ. ιε' + 347, εἰς 8ον : αὐτόθ. σ. 179 - 181.* 611
- Π *Alt- und Neugriechisches : ByzZ 30 (1930) 218 - 220.* 612
- Π *Γλωσσολογικά· περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀναπτύξεως τῆς γλώσσης : Κρητικά 1 (1930) 3 - 4.* 613
- Δ *Ἐπεισόδιον ἐκ τῆς κρητικῆς τραγωδίας : αὐτόθ. σ. 113.* 614
- Δ *[Ἐπιστολή] : Ἰόνιος Ἀνθολογία 4 (1930) 105 - 106.* 615

1931

- Π Μεθοδολογικά: 'Αθ. 43 (1931) 38 - 40. 616
- Π 'Ετυμολογικά καὶ μεθοδολογικά (**Μαραγγιάζω** (ἢ φωνητικὴ τροπὴ τοῦ **πι** εἰς **φι** καὶ τοῦ **ndi** εἰς **ngi**). **Βόλος** - **Γόλος**): αὐτόθ. σ. 186 - 196. 617
- Β Ν. 'Ελευθεριάδου, Πελασγικὴ 'Ελλάς, οἱ Προέλληνες. 'Αθῆναι 1931 σελ. 351 εἰς 8ον: αὐτόθ. σ. 41 - 46. 618
- Β G. Rohlf s, *Etymologisches Wörterbuch der unteritalienischen Gräzität. Mit 1 Karte, Halle, Max Niemeyer 1930*: αὐτόθ. σ. 197 - 202' πβ. ἀριθ. 622. 619
- Β E. Kieckers, *Historische lateinische Grammatik. II. Formenlehre, München (Max Hüner) 1931*: αὐτόθ. σ. 202 - 203' πβ. ἀριθ. 604. 620
- Β A. Mirambel, *Étude descriptive du parler maniotte méridional. Paris 1929. XII u. 268 S.*: ByzZ 31 (1931) 363 - 370' πβ. ἀριθ. 602. 621
- Β G. Rohlf s, *Etymologisches Wörterbuch der unteritalienischen Gräzität. Mit 1 Karte, Halle, Max Niemeyer 1930. XLVIII, 394 S. 8º*: αὐτόθ. σ. 370 - 373' πβ. ἀριθ. 619. 622
- Α Καὶ πάλιν περὶ τοῦ ὀνόματος **Μορέας**: Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ. 6 (1931) 219 - 226 (= Γλωσσ. "Ερ. σ. 46 - 53). 623
- Κρίσ.: F. D[ölger], ByzZ 32 (1932) 168.
- Α Περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης: αὐτόθ. σ. 400 - 408 (= Γλωσσ. "Ερ. σ. 1 - 8). 624

1932

- Π Alt- und Neugriechisches (I. **χειρ** - **χερσι** - **χερῖ** - **χεροῖν** - **χέρι(ον)**. II. Ein possessivischer Akkusativ im Mittel- und Neugriechischen): Gl. 20 (1932) 54 - 62. 625
- Κρίσ.: F. D[ölger], ByzZ 32 (1932) 169 - 170.
- Π Καὶ πάλιν περὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐπιθέτων: 'Επιστημολ. 1 (1932) 169. 626

- Π *Zur Beurteilung der homerischen Sprache: RhM 81 (1932) 97 - 103' πβ. ἀριθ. 628.* 627
- Κρίσι.: P. Kretschmer, Gl. 22 (1934) 216 - 217.
- Α *Περὶ τῆς παρ' Ὀμήρῳ χρήσεως τῆς ἰωνικῆς καὶ αἰολικῆς διαλέκτου: Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ. 7 (1932) 185 - 193 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 17 - 25) πβ. ἀριθ. 627.* 628
- Β *E. Mayser, Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit, mit Einschluss der gleichzeitigen Ostraka und der in Aegypten verfassten Inschriften. Bd. I und II. Berlin-Leipzig, de Gruyter: Byz. - Neugriech. Jbb 9 (1932) 203 - 204' πβ. ἀριθ. 632, 635, 646.* 629
- Β *A. Maidhof, Neugriechische Rückwanderer aus den romanischen Sprachen unter Einschluss des Lateinischen. Athen 1931 (= Texte und Forschungen zur byzant.-neugriechischen Philologie herausgegeben von Prof. Dr. Nikos A. Bees (Βέης) No 10) XXIV+82 S. 80: αὐτόθ. σ. 205 - 206.* 630
- Β *A. Mirambel, Étude de quelques textes maniotes. Thèse complémentaire pour le doctorat ès lettres présentée à la faculté des lettres de l'Université de Paris par —. Paris 1929: Ἀθ. 44 (1932) 257 - 262.* 631
- Β *E. Mayser, Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Τόμ. Β', τεύχ. 2ον, Berlin - Leipzig 1933 εἰς 8ον σελ. XIV+336: αὐτόθ. σ. 263 - 264' πβ. ἀριθ. 629, 635, 646.* 632

1933

- Π *Μεθοδολογικά: Ἀθ. 45 (1933) 182 - 192.* 633
- Β *C. Arbenz, Die adjektiva auf -ιμος ein Beitrag zur Wortbildung, 1932, σελ. 123: αὐτόθ. σ. 192 - 196.* 634
- Β *E. Mayser, Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit, mit Einschluss der gleichzeitigen Ostraka und der in Aegypten verfassten Inschriften. Band II, 2. Satzlehre. Analytischer Teil, zweite Hälfte, 2. Lieferung. Berlin - Leipzig 1934, σελ. XVI+293 εἰς 8ον: αὐτόθ. σ. 373 - 374' πβ. ἀριθ. 629, 632, 646.* 635

- Δ Συμβολή τοῦ Κοραΐ εἰς τὴν μελέτην τῆς νέας Ἑλληνικῆς: Πρακτ. Ἰκ. Ἀθ. 8 (1933) (45) - (49). 636
- Α Συμβολή εἰς τὴν ἱστορίαν ἑλληνικῶν τινῶν ἐπιθημάτων: αὐτόθ. σ. 335 - 343. 637
- Β Μ. Λιουδάκη, Κρητικὲς μαντινάδες, κριτικὴ ἔκδοσις, Ἡράκλειο 1933: Ἐπιστημολ. 1 (1933) 396 - 398. 638
- Εσ Καὶ πάλιν περὶ τοῦ Μορέως. Β'. Περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ τύπου τῶν ἑθνικῶν ὀνομάτων εἰς -εύς: αὐτόθ. σ. 235 - 240. 639
- Β C. Buck, Comparative Grammar of Greek and Latin. Chicago 1933 εἰς 8ον, σελ. XV+405: αὐτόθ. σ. 250. 640
- Β E. Kieckers, Einführung in die indogermanische Sprachwissenschaft, I. München, Max Hüner, 1933 σ. XVIII+193: αὐτόθ. σ. 374. 641

1934

- Σ Γλωσσολογικαὶ Ἔρευναι, τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1934, 8ον σελ. η' + 644. 642
- Κρίσις: P. Kretschmer, Gl. 26 (1938) 47 - 48.
- Π Miscellen zur griechischen Grammatik (I. Die Aoriste auf -εσα. II. Bedeutungsentwicklung einiger Verben. III. Verba, die von Nomina auf -μα gebildet sind. IV. Über den Namen Μορέας (= Πελοπόννησος). V. Σιῆμα - σιάμα - στέμα): Gl. 22 (1934) 128 - 135. 643

1935

- Π Ὑπολείμματα (1. Ἰλερῆ, ἀπαλὴ κ.τ.λ. 2. Περὶ ἀφομοιώσεως φωνηέντων ἐν τῇ Ν. Ἑλληνικῇ. 3. Κοιτάζω - κοιτῶ. 4. Ἀνωμαλῖαι τινὲς ἐν τοῖς φωνητικοῖς νόμοις: Ἀθ. 46 (1935) 3 - 8. 644
- Εσ Μεθοδολογικά (Κοιτάζω - κοιτῶ): αὐτόθ. σ. 178 - 190. 645
- Β E. Mayser, Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit mit Einschluss der gleichzeitigen Ostraka und der in Aegypten verfassten Inschriften. Band I. Laut- und 646

Wortlehre. III. Teil: Stammbildung. Zweite umgearbeitete Auflage. Berlin - Leipzig (Walter de Gruyter und Co) 1936
σελ. VIII+308: αὐτόθ. σ. 253· πβ. ἀριθ. 629, 632, 635.

- Π *"Αλιζα und das Makedonische: Gl. 23 (1935) 268 - 270.* 647

1936

- Π *Über zwei unregelmässige Deminutiva im Neugriechischen: Gl. 25 (1936) 101.* 648

1938

- Δ *Διὰ τοὺς Κρητας: Ἑπετ. Ἑταιρ. Κρητ. Σπουδῶν 1 (1938) 1.* 649